

Мінрегіон України
ДЕРЖАВНЕ ПІДПРИЄМСТВО
„УКРАЇНСЬКИЙ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ І ПРОЕКТНИЙ ІНСТИТУТ
ЦИВІЛЬНОГО БУДІВНИЦТВА „УКРНДПІЦИВІЛЬБУД”

**СХЕМА ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ
БАРАНІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ
ОБ’ЄДНАНОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСТІ**

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

ТОМ 2

17123-ОП

Зам. інв. №	
Підпис і дата	
Інв. № ориг.	

Київ-2018

ЗМІСТ		
Позначення	Найменування	Примітка Стор.
1	2	3
	Титульний аркуш	1
	Зміст	2
	Склад містобудівної документації	3
	Авторський колектив та учасники розроблення проекту	4
	ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	5
	ПЕРЕДМОВА	6
	1. СУЧАСНИЙ СТАН ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ	7
	2. ПЕРСПЕКТИВИ МІСТОБУДІВНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ	8
	2.1. Стратегія територіального розвитку громади	8
	2.2. Планувальна структура	11
	2.3. Функціональне зонування території	11
	2.4. Чисельність та зайнятість населення (прогноз розвитку демографічного потенціалу)	13
	2.5. Потреби у закладах обслуговування та соцкультпобуту	16
	2.6. Територіальна організація оздоровчо- рекреаційної та туристичної системи	24
	2.7. Розвиток дорожньо-транспортної мережі	40
	2.8. Напрями вдосконалення інженерної інфраструктури	46
	2.8.1. Водопостачання	46
	2.8.2. Водовідведення	52
	2.8.3. Теплопостачання	54
	2.8.4. Газопостачання	58
	2.8.5. Заходи з енергозбереження	61
	2.8.6. Електропостачання	63
	2.9. Забезпечення санітарного благополуччя, охорони навколишнього природного середовища, територій та об'єктів природно-заповідного фонду	68
	3. ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ СХЕМИ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ	91

СКЛАД ПРОЕКТУ

Номер тому	Позначення	Найменування	Примітки
1	2	3	4
1	17123-ПЗ	ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	
2	17123-ОП	ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ	
3.1	17123-ВД	ВИХІДНІ ДАНІ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ	
3.2	17123-ВД	ВИХІДНІ ДАНІ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ	
3.3	17123-ВД	ВИХІДНІ ДАНІ ДЛЯ ПРОЕКТУВАННЯ	
		ГРАФІЧНІ МАТЕРІАЛИ	
	17123-СПТ-1	Ситуаційна схема	
	17123-СПТ- 2	План існуючого використання території, суміщений зі схемою існуючих планувальних обмежень	М 1:40 000
	17123-СПТ-2a	План існуючого використання території, суміщений зі схемою існуючих планувальних обмежень	М 1:10 000
	17123-СПТ- 3	Проектний план (основне креслення), суміщений зі схемою проектних планувальних обмежень	М 1:40 000
	17123-СПТ-3a	Проектний план (основне креслення), суміщений зі схемою проектних планувальних обмежень	М 1:10 000
	17123-СПТ-4	Схема розповсюдження факторів природної та техногенної небезпеки	М 1:40 000
	17123-СПТ-5	Схема інженерної підготовки та захисту території від надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру	М 1:40 000
	17123-СПТ-6	Схема формування мережі первинної медичної допомоги	М 1:40 000
	17123-СПТ-7	Схема формування мережі освітніх закладів	М 1:40 000
	17123-СПТ-8	Схема дорожньої мережі та транспортної інфраструктури	М 1:40 000
	17123-СПТ-9	Схема інженерних мереж та споруд	М 1:40 000
	17123-СПТ-10	Схема просторової реалізації Стратегії розвитку території (Стратегічна ціль 2)	М 1:40 000
	17123-СПТ-11	Схема просторової реалізації Стратегії розвитку території (Стратегічна ціль 3)	М 1:40 000
	17123-СПТ-12	Схема просторової реалізації Стратегії розвитку території (Стратегічна ціль 4)	М 1:40 000

**АВТОРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ
ТА УЧАСНИКИ РОЗРОБЛЕННЯ ПРОЕКТУ**

[illegible]

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

ПЕРЕДМОВА

Відповідно до розпорядження КМУ № 333-р від 01.04.2014 р. об'єднана територіальна громада повинна розробити схему планування своєї території. Сьогодні дуже актуальним є комплексний підхід до просторового планування території, адже це ключ до сталого, планомірного та гармонійного розвитку громади.

Схема планування території громади – це містобудівна документація, яка визначає принципи вирішення розвитку, планування, забудови та іншого використання території громади. Ця документація має бути інструментом розумного управління для органів місцевого самоврядування. Завдяки застосуванню геопросторових даних з'являється можливість оперативно приймати рішення щодо забезпечення життєдіяльності громади в будь-якій сфері: освіті, медицині, інженерно-транспортній, санітарно-епідемічному благополуччі, пожежній безпеці тощо.

Завданнями схеми планування території громади є:

- обґрунтування майбутніх потреб і визначення переважних напрямів використання територій;
- урахування державних, громадських і приватних інтересів під час планування, забудови та іншого використання територій з дотриманням вимог містобудівного, санітарного, екологічного, природоохоронного, протипожежного та іншого законодавства;
- обґрунтування та визначення територій для містобудівних потреб;
- забезпечення раціонального розселення та визначення напрямів сталого розвитку населених пунктів;
- визначення територій, що мають особливу екологічну, рекреаційно-оздоровчу, наукову, естетичну, історико-культурну цінність, встановлення передбачених законодавством обмежень на їх планування, забудову та інше використання;
- розроблення містобудівних заходів щодо охорони довкілля та раціонального використання природних ресурсів;
- розроблення заходів щодо пожежної та техногенної безпеки.

Головна мета схеми планування території Баранівської міської об'єднаної територіальної громади (далі – МОТГ) - обґрунтувати майбутні потреби та визначити переважні напрямки використання її території з урахуванням державних, громадських та приватних інтересів, визначити території, що мають особливу цінність, встановити передбачені законодавством обмеження на їх планування, забудову та інше використання, надати рекомендації з організації раціонального розселення.

1. СУЧАСНИЙ СТАН ВИКОРИСТАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ

Баранівська громада розташована у південно-західній частині Житомирської області на обох берегах р. Случ, за 78 км від обласного центру м. Житомира та за 220 км від столиці України м. Києва. Відстань до найближчої станції Радулин – 26 км.

Район відноситься до Полісся. Межує:

- на півночі - з Новоград-Волинським районом;
- на сході – з Дубрівською громадою;
- на заході – з Довбиською громадою;
- на півдні – з Хмельницькою областю, Романівською громадою, Миропільською громадою.

Баранівську громаду перетинає одноколійна електрифікована залізнична лінія Новоград-Волинський - Шепетівка Південно-Західної залізниці. Власні зовнішні перевезення громади здійснюються по мережі територіальних автодоріг до яких відносяться - Т-06-12 /Новоград-Волинський – Полонне – Старокостянтинів/ та Т-06-01 /Баранівка – Висока Піч/.

Адміністративний центр громади – місто Баранівка, за 76,9 км по залізниці від м. Житомир. Громада утворена з 34 населених пунктів: 1 місто районного значення – м. Баранівка, 1 смт Полянка та 32 сільські населені пункти. Мінімальна відстань населених пунктів до адміністративного центру складає 3 км, максимальна – 29 км.

Площа території Баранівської громади складає 593,663 км².

Чисельність населення станом на 01.01.2017 становить 24,0 тис. осіб, у тому числі: міське – 13,6 тис. осіб, сільське – 10,4 тис. осіб.

Гідромережу громади складають річки Случ, Хомора. Головною річковою артерією Баранівщини є річка Случ, але загалом на території району є 13 річок басейну Дніпра. Територією району протікають річки: Случ, Хомора, Нивна, Смолка, Церем, Дорогань, Видолоч, Немилянка та інші. Усього протікає 17 річок довжиною 207 км.

На території району є поклади корисних копалин: будівельні матеріали (граніти, каолін, глини, піски, лімоніти) та торф.

Адміністративно-територіальні одиниці:

міст - 1;

смт – 1;

сільських населених пунктів – 32.

Історична довідка. Баранівка має славу історичну спадщину.

Перша письмова згадка про неї сягає у березень 1565 року, коли ці землі згадуються у Литовській метриці як поселення, що входило до складу Великого князівства Литовсь-кого.

Згідно з літописними даними у 1593 році кримські татари спалили село Баранівка, а більшу частину його жителів намагалися забрати в полон. На щастя, кінний загін польсько-козацького війська відбив полонених.

У 1792 році, під час придушення царськими військами польського повстання під приводом Костюшко, на території Баранівщини з'явилися російські гусари полковника Давидова (батька героя Вітчизняної війни 1812 року Дениса Давидова), які мали ліквідувати загін поляків на чолі з бароном Замойським, близьким родичем відомих польських магнатів.

Невдовзі шляхтича піймали, і Давидов запропонував йому перейти на бік росіян. Барон відповів категоричною відмовою, сказавши, що він не збирається служити тим, чий предки у нього холопами бігали. Полковник наказав розстріляти зухвалого ватажка. Гусари

виконали наказ, тіло розстріляного обезглавили й закопали на околицях Баранівки. Через декілька днів ад'ютант приніс Давидову страшну звістку про те, що польський загін напав на один з обозів росіян і розгромив його, а командував повсталими.. Замойський, який мчав на коні у чорному одязі, тримаючи в руці свою власну голову. Полковник не повірив цьому й наказав розкопати могилу барона. Гусари відкрили могилу, але тіла в ній не виявили. Відтоді й пішла Баранівщиною легенда про місцевого вершника без голови – “чорного барона”, який піднявся з могили, щоб воювати із схимниками, тобто православними.

Визначальний вплив на подальший розвиток міста мав 1802 рік, коли на березі Случі місцеві селяни випадково виявили каолін – спеціальний сорт глини, з якого в Китаї виготовлявся найтонший фарфор. Невдовзі братами Мезерами, які придбали в Баранівці в магнатів Любомирських-Валевських за 50 злотих 320 кв.м. землі з кількома будинками, кухонним флігелем, погребом і сараєм, був заснований найстаріший в Україні фарфоровий завод. Упродовж XIX століття це підприємство залишалося єдиним у всій Російській імперії, де виготовлялася порцеляна за справжньою китайською технологією.

Вироби були настільки оригінальними, що Олександр I дозволив поставляти в Петербург вази з царським вензелем. Вони прикрашали палаци імператорів і вельмож, служили посольськими подарунками.

Директор фабрики був нагороджений царським перснем, а в 1825 році отримав дозвіл імператора мітити вироби державним гербом, що свідчило про їх високу якість.

У 1895 році фабрику придбав Микола Грипарі, який після пожежі відбудував її заново, і, крім виготовлення фарфорових виробів, розпочав виробництво вогнетривкої цегли та каналізаційних труб. У 1905 році його сини побудували ряд нових корпусів. У XX столітті підприємство значно розширилося і стало одним із флагманів фарфорової промисловості. Його вироби експонувалися на міжнародних виставках у США, Канаді, Франції, Німеччині та інших країнах. Поряд з фарфоровим виробництвом, у XIX столітті на території Баранівки працював шкіряний завод, кілька млинів, велася жвава торгівля.

Найбільший свій розвиток Баранівка отримала у XX столітті. Цьому сприяло те, що у 1923 році вона стала районним центром. У 1938 році нашому населеному пункту було надано статус селища, а 17 травня 2001 року — міста.

2. ПЕРСПЕКТИВИ МІСТОБУДІВНОГО РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ

2.1. Стратегія територіального розвитку громади

Державна регіональна політика є важливим елементом політики держави, спрямованої на посилення конкурентоспроможності економіки, підвищення рівня добробуту населення та сприяння інтегрованості її простору.

Підхід радянської політики до планування територій був повністю орієнтований на потреби промислової економіки. Наслідком цього є те, що пострадянські населені пункти досі не в змозі забезпечити для своїх мешканців комфортні умови проживання. Такі населені пункти здебільшого втратили свої історичні центри, а рівень розвитку культури, відпочинку та інфраструктури залишається в них і досі на недостатньому рівні.

На сьогодні європейський підхід стратегічного бачення розвитку території - це забезпечення гідних умов та високих стандартів якості повсякденного життя мешканців громади, спрямування зусиль та засобів на формування в усіх членів територіальної громади відчуття приналежності до єдиної спільноти, яка поділяє відповідальність за розвиток території, яка дбає про захищеність і рівні можливості для всіх мешканців.

Спроможні об'єднані територіальні громади повинні стати базовим елементом ефективної системи влади в Україні. На етапі створення Баранівська громада зустрілася з багатьма викликами, серед яких є:

- відсутність загальноприйнятих пріоритетів щодо забезпечення надання базових послуг мешканцям громади. Кожен орган місцевого самоврядування, який увійшов до складу громади, до об'єднання мав власні пріоритети розвитку та власну систему цінностей щодо управління ресурсами. Після об'єднання ці пріоритети, очевидно мають бути переглянуті та мають бути вироблені підходи до управління «об'єднаними» ресурсами.
- потреба ефективного управління новими земельними, бюджетними ресурсами, які стали доступними для громади і можуть бути використані для розвитку,
- збільшення кількості зацікавлених сторін, з якими потрібно узгоджувати прийняття рішень у межах громади.

У більш широкому контексті Баранівська громада повинна ефективно відповідати зовнішнім викликам, таким як глобалізація економіки, підвищення мобільності трудових ресурсів та пов'язаний з цим ріст безробіття, посилення міжнародної конкуренції за інвестиції та розвиткові ресурси. При цьому розвиток громади повинен бути органічною частиною розвитку області.

Відповідно до листа Житомирської ОДА при плануванні території Баранівської громади мають бути враховані рішення Генеральної схеми планування території України. Це, зокрема, передбачає:

- розвиток окремих галузей економіки;
- реструктуризацію виробничої бази, виведення з експлуатації шкідливих виробництв, оптимізацію структури землекористування, екологічне оздоровлення сільських територій та розвиток соціальної інфраструктури;
- стабілізацію соціально-економічного розвитку з урізноманітненням виробничої бази, створення умов для самостійної зайнятості населення.

Згідно з Генеральною Схемою планування території України, затвердженою Законом України «Про генеральну схему планування території України» від 7 лютого 2002 р. № 3059-III, місто Баранівка, яке є центром Баранівської районної системи розселення, входить до складу Новоград-Волинської міжрайонної та Житомирської обласної систем розселення.

Проектом було обрано чотири головні сфери фокусування зусиль з розвитку Баранівської громади:

Стратегічна ціль 1. Самоврядна органічна спільнота ініціативних громадян, спроможних взяти відповідальність за майбутнє.

Тобто планується розвиток соціального капіталу громади. На сьогодні ключовими перешкодами для розвитку громади є низька активність громадян, пасивність влади і брак підприємницької ініціативності. Дані проблеми планується вирішувати шляхом:

формування спільного інформаційного простору громади, налагодження регулярних комунікацій між поселеннями громади, зокрема через періодичні «громадо формуючі» заходи;

- розбудова практик взаємодії між громадянами на базі взаємної довіри, підтримка ініціатив громадян та спільнот (у т.ч. релігійних громад) і локальної ідентичності (відчуття приналежності до громади), особливо серед молоді та польської нацменшини;

- формування на базі шкіл «генераторів ідей» для проектів розвитку громади, впровадження процедур самоврядування у школах, залучення старшокласників до місцевого самоврядування;

- підвищення спроможності депутатів ради і працівників виконкому ради ОТГ, громадських активистів.

Стратегічна ціль 2. Конкурентноспроможна місцева економіка, яка базується на органічних технологіях і співпраці.

Стратегічним напрямком розвитку громади на перспективу є формування високоефективного господарського комплексу, орієнтованого на досягнення сталого економічного і соціального розвитку території, що можливо на основі максимально ефективного використання його ресурсного потенціалу, проведення активної інвестиційної політики, стимулювання підприємництва. Це планується вирішувати шляхом:

- створення інфраструктури підтримки місцевого підприємництва, у т.ч. системи моніторингу екологічних ризиків для органічного бізнесу;

- стимулювання співпраці місцевих підприємців (кластери, кооперативи та інші форми);

- залучення закордонних та українських інвестицій для створення робочих місць у громаді;

- створення і промоція туристичного продукту на території громади;

- відродження традицій ремесл деревообробної та фарфорової майстерності, у т.ч. як елемент туристичного продукту;

- стимулювання розвитку підприємництва інноваційних бізнес-ідей серед школярів та молоді.

Стратегічна ціль 3. Органічне, безпечне та енергоефективне середовище для життя кожного громадянина. Територія громади, як і всі сільські території країни, потребує розвитку інфраструктури та захисту довкілля.

Дану ціль планується досягти шляхом:

- забезпечення транспортної та інформаційної доступності усіх поселень громади;

- розширення інфраструктури для змістовного дозвілля молоді та сімей з дітьми;

- покращення якості водопостачання (питною водою) та водовідведення;

- зростання енергоефективності громади;

- підвищення безпеки у кожному поселенні громади (у вимірах безпеки на дорогах, громадської безпеки, пожежної, екологічної та ін);

- відновлення екологічної системи громади, зокрема лісосмуг та лісових насаджень.

Стратегічна ціль 4. Дружнє урядування: якісні і доступні освітні, медичні, соціальні та адміністративні послуги.

Для цього планується:

- забезпечення доступності адміністративних послуг для фізичних та юридичних осіб;
- підвищення доступності та якості освітніх послуг (інфраструктура, кадри, фінансування);
- підвищення доступності та якості послуг у сфері охорони здоров'я (інфраструктура, кадри, фінансування);
- підвищення доступності до якості послуг.

2.2. Планувальна структура

Природно-ландшафтні передумови, мережа поселень, транспортні та інженерні комунікації дозволяють визначити основні елементи планувальної структури у вигляді планувальних вісей і центрів. Розробці планувальної структури Баранівської громади передував аналіз природних умов і сформованої структури господарства і розселення.

На території громади виділяються головні і другорядні основні планувальні елементи. Головні планувальні осі громади сформувалися вздовж магістральних транспортних та інженерних комунікацій, приурочених до місць розселення – територією громади проходять територіальні дороги: Т-06-12 /Новоград-Волинський – Полонне – Старокостянтинів/ та **Т-06-01** /Баранівка – Висока Піч/. Територію Баранівської МОТГ перетинає одноколійна електрифікована залізнична лінія Новоград-Волинський - Шепетівка Південно-Західної залізниці.

Відстань від адміністративного центру громади до обласного центру - 70 км.

Головні планувальні осі перетинають громаду з заходу на схід і з півночі на південь. В перетині цих осей розташовано планувальний центр громади - місто Баранівка. У зоні впливу цих осей зосереджено міське та сільське населення.

Другорядні планувальні осі громади формуються в основному вздовж транспортних комунікацій, радіально зв'язують центр Баранівської громади м. Баранівка з територіями інших громад та забезпечують вихід центрів господарств на головні планувальні осі. В зоні впливу цих планувальних осей зосереджена більша частина сільського населення громади.

Гідрографічна сітка громади представлена головною водною планувальною віссю - річкою Случ, права притока Горині (правий приток Прип'яті), яка перетинає громаду з північного сходу на південний захід.

2.3 Функціональне зонування території

Функціональне зонування території виконано на основі комплексної оцінки території з врахуванням державних та регіональних інтересів, а також проектних рішень схеми планування території Житомирської області, і передбачає раціональне та взаємопов'язане розміщення зон різного функціонального призначення.

Для кожної функціональної зони проектом передбачається встановлення спеціального режиму використання території.

Проектним рішенням передбачені наступні види переважного функціонального використання території:

1. Сельбищна зона - для розміщення житлового фонду, громадських будівель та споруд, установ соціального, культурного та побутового призначення, внутрішньо-сельбищної вулично-дорожньої та транспортної мереж, зелених насаджень, окремих комунальних та промислових об'єктів, будівництво яких допускається поблизу житлової забудови.

Зона житлової забудови. Даним проектом передбачається перспективний розвиток населених пунктів: розширення меж сіл зі збільшенням території житлової забудови для

потреб громади, розміщення мігрантів, внутрішньопереміщених осіб та учасників АТО. При виборі напрямків розвитку поселень врахована комплексна оцінка території та планувальні обмеження.

Площа існуючої житлової забудови складає 293,35 га. Проектом передбачено збільшення території житлової забудови Баранівської громади на 743,08 га, що в сумі становить 1036,43 га.

Зона громадської забудови. Проектом передбачається будівництво об'єктів соціальної сфери на нових територіях та ущільнення громадської забудови на існуючих територіях населених пунктів. Зважаючи на ситуацію, що має місце, доцільно передбачати реконструкцію об'єктів соціального забезпечення у деяких селах. Площа існуючої громадської забудови складає 88,94 га та залишається незмінною.

2. Виробничі (промислові) зони включають зони і ділянки підприємств по виробництву і переробці сільськогосподарської продукції, ремонту, технічному обслуговуванню і зберіганню сільськогосподарських машин і автомашин, ділянки комунально-складських та інших об'єктів, дороги, проїзди і майданчики для стоянки автомашин, інші виробничі території. Землі промисловості складають 47,73 га – на сьогоднішній день. Проектом передбачено збільшення території виробничої забудови Баранівської громади на 784,907 га, що в сумі становить 832,637 га.

3. Комунально-складська зона – територія населеного пункту, призначена для розміщення груп і окремих підприємств, які забезпечують потреби населення у зберіганні товарів, комунальних і побутових послугах, із загальними для них об'єктами інженерно-технічного і адміністративного забезпечення.

На територіях комунально-складських зон можна розміщувати підприємства плодоовочевого господарства: загальнотоварні склади, розподільні холодильники, плодоовочеві бази, сховища картоплі, овочів і фруктів, заготівельні підприємства напівфабрикатів та кулінарних виробів тощо; транспортного господарства: гаражі, станції технічного обслуговування автомашин, автозаправочні станції, трамвайні і тролейбусні депо, автобусні і таксомоторні парки тощо; побутового обслуговування населення: фабрики-пральні, хімічного чищення одягу, ремонту побутової техніки, одягу, меблів; комунального господарства: парки дорожньо-прибиральних машин, бази експлуатації та ремонту жител, інженерних мереж тощо.

Існуючі кладовища, які не мають нормативної санітарно-захисної зони до житлової та громадської забудови, залишаються без розвитку і проектом рішенням пропонується їх закривати. На перспективу в громаді передбачається розміщення нових ділянок для поховань загальною площею 16,7037 га з дотриманням 300 м санітарно-захисної зони.

Схемою пропонується будівництво сміттесортувальної станції на площі 3,1 га біля м. Баранівка, за 5 км від центру міста, на південь від дороги Баранівка-Заремля, використовуючи під проектний полігон ТПВ існуюче сміттєзвалище (площею 2,6 га) з площею проектної сміттесортувальної станції 0,5 га, з дотриманням вимог по СЗЗ – 500м (з подальшим вивезенням відсортованих ТПВ на проектний сміттепереробний комплекс у м.Новоград-Волинський).

4. Зона ландшафтно-рекреаційна (території лісів, водного фонду, заболочення).

Площа земель лісгосподарського призначення становить 21327,91 га. Залісненість території Баранівської об'єднаної територіальної громади відповідає законодавчим вимогам (відповідно до Наказу Держкомлісгоспу України від 29.12.2008 року №371 оптимальна лісистість Житомирської області повинна складати 36,0%). Площа лісів, що знаходиться на території ОТГ, становить 21327,91 га, що відповідає 35,9% заліснення території.

До земель водного фонду відносяться річки, струмки, озера та ставки. Загальна площа земель водного фонду на сьогоднішній день становить 781,75 га і залишається незмінною.

Загальна площа земель природно-охоронного призначення на сьогоднішній день становлять – 1669,0 га; історико-культурного призначення - 0,0 га та залишаються незмінними.

Землі оздоровчого призначення на сьогоднішній день складають 8,28 га. Проектом передбачено збільшення території оздоровчого призначення Баранівської громади на 5,6 га, що в сумі становить 13,88 га.

Загальна площа земель рекреаційного призначення на сьогоднішній день становить - 0,0 га. Проектом передбачено збільшення території рекреаційного призначення Баранівської громади на 5,6 га, що в сумі становить 13,88 га.

У рекреаційній зоні пропонується розвивати короткочасний відпочинок місцевого населення та «зелений туризм», здійснення широкого обсягу лісовідновлювальних робіт.

Встановлюється режим обмежено-господарського освоєння, що не допускає розвиток і розміщення будь-яких виробництв, а також інших видів використання природних ресурсів.

Природоохоронна зона представлена водоохоронними зонами, прибережними смугами малих річок і водойм, полязахисними лісополосами і заповідними об'єктами.

До територій з особливими умовами використання на території Баранівської громади відносяться:

- території санітарно-захисних зон від виробничих, комунальних, складських територій, ПЛ високої напруги;
- території прибережних захисних смуг навколо водних об'єктів;
- території під водоймами;
- території, що підтоплюються.

5. Зона зовнішнього транспорту та зв'язку. Транспортна галузь є важливою складовою у структурі господарського комплексу району. Її діяльність спрямована на задоволення потреб населення і підприємств району у якісному та безпечному обслуговуванні транспортними засобами.

Землі транспорту та зв'язку займають 219,51 га та залишаються незмінними.

Проектні пропозиції щодо розвитку транспортної системи Баранівської громади направлені на вирішення трьох рівнів задач – державного, районного та місцевого.

6. Зона сільськогосподарського використання. Землі сільськогосподарського призначення пропонується зберегти в межах охоронних зон газопроводів, ЛЕП та лісів. На території сільськогосподарського використання обмежена всяка діяльність, не пов'язана з сільськогосподарським виробництвом, не допускається відчуження сільськогосподарських земель та руйнування ґрунтового покриву, забруднення ґрунту, підґрунтових вод та повітря. Існуюча площа територій сільськогосподарського призначення складає 34726,19 га.

На розрахунковий строк площа земель сільськогосподарського призначення зменшиться до 1561?3907 га за рахунок переводу земель с/г призначення у землі житлової забудови та промисловості.

2.4 Чисельність та зайнятість населення (прогноз розвитку демографічного потенціалу)

Основними чинниками, під впливом яких буде формуватися демографічна ситуація в громаді, є процеси природного скорочення населення, його загальне старіння та трудова міграція. У 2037 році кількість населення громади становитиме 21000 осіб. У селах Будисько та Зрубок до 2037 року не залишиться населення взагалі.

Якщо проаналізувати села за людністю, у 2037 році, як і у 2017 році найбільші села у громаді відсутні. Крупним є та лишається селище Полянка. Кількість великих, сеоедніх та

малих сіл зменшується, а дрібних та безлюдних, навпаки, збільшується. Тобто для відродження цих територій потрібен механічний приріст. На сьогоднішній день, якщо відновити інфраструктуру та створити робочі місця, то сюди можна заселити переселенців зі сходу. (таблиця 2.4.1)

Таблиця 2.4.1

Прогноз демографічного розвитку Баранівської громади

Пор. №	Назва населеного пункту	Кількість, осіб			
		2022	2027	2032	2037
1	2	3	4	5	6
1.	м. Баранівка	11710	11530	11350	11170
2.	с. Вірля	650	600	550	500
3.	с. Климентіївка	630	640	640	640
4.	с. Марківка	370	360	340	330
5.	с. Глибочок	590	580	570	560
6.	с. Стара Гута	850	820	800	770
7.	с. Ялишів	80	70	50	40
8.	с. Лісове	110	90	70	60
9.	с. Явне	160	130	100	80
10.	с. Йосипівка	310	310	300	300
11.	с. Табори	390	380	380	370
12.	с. Жари	220	180	150	130
13.	с. Деревичина	20	10	10	10
14.	с. Кашперівка	740	670	620	560
15.	с. Гриньки	230	210	190	180
16.	с. Озерянка	120	110	100	100
17.	с. Рогачів	820	810	790	780
18.	с. Острожок	430	410	380	360
19.	с. Рудня	50	50	40	30
20.	с. Млини	80	80	80	80
21.	с. Суємці	670	660	640	620
22.	с. Володимирівка	50	40	30	30
23.	с. Смолдирів	590	550	510	470
24.	с. Смолка	80	50	30	20
25.	с. Іванівка	70	50	40	30
26.	с. Земля	540	500	460	420
27.	с. Середня	80	60	50	40
28.	с. Вишнівка	10	10	10	10
29.	с. Берестівка	350	330	320	300
30.	с. Ситисько	60	50	40	40
31.	с. Мирославль	400	380	360	340
32.	с. Зрубок	0	0	0	0
33.	сmt Полянка	1690	1670	1650	1630
34.	с. Будисько	0	0	0	0
	Разом по громаді	23150	22390	21650	21000

Таблиця 2.4.2

Групування сіл за людністю

Пор. №.	Група за людністю	2017 рік, %/одиниць	2037 рік, %/одиниць
1	2	3	4
1.	Найбільші села (понад 5000 осіб)	-	-
2.	Крупні села (1001 – 5000 осіб)	3,0 / 1	3,0 / 1
3.	Великі села (501 – 1000 осіб)	27,3 / 9	18,0 / 6
4.	Середні села (101 – 500 осіб)	39,4 / 13	33,3 / 11
5.	Малі села (51 – 100 осіб)	18,0 / 6	12,1 / 4
6.	Дрібні села (1 – 50 осіб)	9,1/3	27,3 / 9
7.	Безлюдні села	3,0/1	6,0 / 2

У зв'язку з складною економічною та політичною ситуацією в країні ми не можемо дати точний прогноз зайнятості населення. Відповідно до Стратегії розвитку збільшиться кількість зайнятих у сфері обслуговування.

Головною метою підвищення рівня зайнятості населення та ринку праці є збереження існуючих та створення нових робочих місць з належними умовами та гідною оплатою праці, що забезпечить зростання обсягів виробництва та поліпшення на ринку праці міста.

Дана мета може бути досягнута через виконання завдань та заходів:

1. Посилення мотивації до легальної продуктивної зайнятості, детінізація відносин на ринку праці

1.1. Посилення роботи з питань дотримання законодавства про працю керівниками підприємств, установ та організацій міста, фізичних осіб-підприємців, з метою реалізації прав і гарантій працівників, недопущення випадків використання найманої робочої сили без належного оформлення трудових відносин з роботодавцем, необґрунтованого звільнення працівників

2. Розширення сфери застосування праці, створення робочих місць з належними умовами праці.

2.1. Здійснення моніторингу за створенням належних умов праці на підприємствах відповідно до нормативно-правових актів з питань охорони праці, моніторинг проведення атестації робочих місць із шкідливими умовами праці.

3. Сприяння зайнятості населення

3.1. Посилення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення з питань праці через засоби масової інформації, сторінки центру зайнятості у Фейсбуці, веб-портал міської ради, застосування реклами, засідання “круглих столів” та семінари з соціальними партнерами, населенням.

3.2. Забезпечення ефективного функціонування та розвитку системи професійного навчання працівників на підприємствах, установах, організаціях та сприяння безробітним, які шукають роботу, у професійній підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації

3.3. З метою підтримання конкурентоспроможності на ринку праці осіб старше 45 років зі стажем роботи 15 років шляхом перепідготовки, спеціалізації, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями для пріоритетних видів економічної діяльності видавати ваучери.

3.4. Створення умов для зайнятості населення та підтримка підприємницької ініціативи населення, зокрема безробітних через надання індивідуальних та групових консультацій, виплату одноразової допомоги по безробіттю.

3.5. Забезпечити суб'єктам малого підприємництва, які працевлаштовують на нові робочі місця в пріоритетних видах економічної діяльності, а також роботодавцям, які створюють нові робочі місця та працевлаштовують на них громадян, недостатньо конкурентоспроможних на ринку праці, компенсації у розмірі 100% єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

3.6. Стимулювання роботодавців до збільшення нових робочих місць в пріоритетних видах економічної діяльності

Очікувані результати:

- збільшення рівня зайнятості;
- проходження професійної підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації з числа незайнятих громадян;
- забезпечення роботодавцям компенсації у розмірі 100% єдиного внеску;
- забезпечення роботодавцям компенсації у розмірі витрат на оплату праці;
- залучити до участі в оплачуваних громадських та інших видах робіт тимчасового характеру осіб з числа незайнятих громадян;
- надання одноразової допомоги по безробіттю особам з числа незайнятих громадян;
- створення можливості для працевлаштування осіб з числа в внутрішньо переміщених осіб.

2.5. Потреби у закладах обслуговування та соцкультпобуту

Як засвідчив проведений аналіз, існуючий стан соціальної інфраструктури Баранівської громади в основному задовольняє потреби місцевого населення, але в деяких галузях культурно-побутового обслуговування знаходиться на низькому рівні.

Для забезпечення нормативних показників обслуговування населення на майбутнє в більшості випадків доцільніше та раціональніше *розширювати і збільшувати ємкість уже існуючих закладів соціальної інфраструктури, покращувати їх технічний стан*. Хоча в деяких випадках (адміністративний центр, найбільші за кількістю жителів населені пункти з наявністю значної кількості об'єктів соцкультпобуту, наявністю місць прикладання праці, наявністю аварійних об'єктів обслуговування населення) дійсно необхідно створювати нові заклади життєзабезпечення населення. Особливо це стосується таких найважливіших сторін життя людей як медичне обслуговування, дошкільне та шкільне навчання та виховання молоді, пожежна безпека населення та їх майна.

ПОТРЕБИ У ДОДАТКОВОМУ ВВОДІ МІСЦЬ:

- **Культурно-освітні заклади (Будинки культури, клуби, бібліотеки):**
- створення у м. **Баранівка** (при потребі та за змогою) Центру дозвілля та відпочинку орієнтовно на 1125 місць;
- створення у с. **Суємці** Центру дозвілля та відпочинку на 200 місць;
- *реконструкція та розширення* місткості закладів культури:
- БК у с. **Кашперівка** на **20** місць (із 150 до 170);
- БК у с. **Марківка** на **65** місць (із 200 до 265);
- клубу у с. **Стара Гута** на 150 місць (із 80 до 230) разом по громаді на **1560** місць.

Також треба покращити матеріально-технічний стан Будинку культури та бібліотеки в с. **Рогачів**, завершивши там капітальний ремонт.

2. Дошкільні та шкільні навчальні заклади:

- будівництво 1-го дитсадка на **90** місць у м. **Баранівка** (на даний час існуючий ДНЗ «Сонечко» переповнений на 138%); як варіант збільшення кількості місць у цьому ДНЗ – перенесення школи мистецтв (музичної школи) з корпусу на вул. Соборній, 40 в інше місце;

- відновлення функціонування колишнього дитячого садка (типове приміщення) у с. **Смолдирів**, яке на даний час перебуває у власності сільгосп. товариства (керівник – Ющенко) з переведенням туди усіх дітей з ДНЗ неповного дня при школі;
- розширення існуючих дошкільних закладів у:
 - смт **Полянка** – добудова корпусу на 45 місць до існуючого ДНЗ «Ялинка», або будівництво нового дитсадку на таку ж кількість місць;
 - с. **Климентіївка** – будівництво приміщення на 30 місць (існуючий ДНЗ неповного дня при школі переповнений), або, як варіант - організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ II ст.- дитсадок»;
 - с. **Зеремля** – добудова приміщення на 20 місць до переповненого ДНЗ «Буратіно»;
 - с. **Стара Гута** - розширення на 20 місць (з 16 до 36) ДНЗ неповного дня за рахунок приміщення фельдшерського пункту, або, як варіант - організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ I ст.- дитсадок»;
 - с. **Рогачів** – розширення на 20 місць переповненого ДНЗ «Калинка» за рахунок перепланування існуючого приміщення;
 - с. **Острожок** – розширення на 20 місць переповненого ДНЗ «Дзвіночок» за рахунок вивільнення приміщення ФАПу;
 - с. **Явне** – добудова приміщення на 20 місць до переповненого ДНЗ «Лісова казка», або, як варіант – організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ I-II ст. – дитсадок».

На виконання Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. №988-р), одним з основних (наріжних) положень якої є *«створення необхідних умов для навчання і виховання дітей молодшого шкільного віку безпосередньо за місцем їх проживання, зокрема у сільській місцевості»* (тобто початкова ланка освіти залишається без змін, а для учнів середнього та старшого шкільного віку забезпечується підвезення автобусами до т.зв. «опорних шкіл»;

у Баранівській громаді таким **опорним закладом є гімназія у м. Баранівка з філіями** у ЗОШ I ст. у селах Берестівка, Вірля, Йосипівка, Мирославль і Ст. Гута;

збережуть свій статус як ЗОШ I-III ст. школи у м. Баранівка (№2), у смт Полянка, у селах Кашперівка, Рогачів і Смолдирів;

- у м. **Баранівка** - на перспективу на базі ЗОШ I-II ст. створення НВК «ЗОШ I ст.- ДНЗ» на **110 і 90** місць відповідно;
- у с. **Марківка** – створення (будівництво) НВК «ДНЗ-ЗОШ I ст.» на 12 і 18 місць відповідно з підвезенням учнів середніх і старших класів до навчальних закладів у м. Баранівка;
- у с. **Стара Гута** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Глибочок** - реорганізація ЗОШ II ст. у НВК з підвезенням учнів старших класів до навчальних закладів м. Баранівка;
- у с. **Берестівка** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Мирославль** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Вірля** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;

- у с. **Климентіївка** - реорганізація ЗОШ II ст. у НВК з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Жари** – реорганізація ЗОШ I ст. у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до ЗОШ I-III ст. у с. Кашперівка;
- школа у с. **Зеремля** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- школа у с. **Йосипівка** (філія опорної гімназії) зберігає свій статус як ЗОШ I ст. з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Гриньки** реорганізація ЗОШ I ст. у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до ЗОШ I-III ст. у с. Кашперівка;
- школа у с. **Острожок** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- школа у с. **Суємці** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів середніх і старших класів до ЗОШ I-III ст. у с. Смолдирів;
- у с. **Явне** реорганізація ЗОШ I-II ст. у НВК з добудовою:
 - 2-3-х приміщень для розміщення там дітей дошкільного віку;
 - учительської;
 - спортзалу;
- добудова спортивного залу до ЗОШ I-III ст. у смт Полянка.

Придбати необхідну кількість «**шкільних автобусів**» (5-7) для забезпечення підвезення учнів середніх і старших класів вищевказаних сіл до т.зв. «**опорної гімназії**» у м. Баранівка, а також ЗОШ I-III ст. у селах Кашперівка, Рогачів, Смолдирів, ЗОШ I-II ст. у селах Зеремля, Суємці, Явне.

3. Заклади охорони здоров'я:

Як засвідчив проведений аналіз, існуючий стан соціальної інфраструктури Баранівської МОТГ в основному задовольняє потреби місцевого населення, але в деяких галузях культурно-побутового обслуговування знаходиться на низькому рівні.

Для забезпечення нормативних показників обслуговування населення на майбутнє в більшості випадків доцільніше та раціональніше *розширювати і збільшувати ємкість уже існуючих закладів соціальної інфраструктури, покращувати їх технічний стан.* Хоча в деяких випадках (адміністративний центр, найбільші за кількістю жителів населені пункти з наявністю значної кількості об'єктів соціально-культурного побуту, наявність місць прикладання праці, наявність аварійних об'єктів обслуговування населення) дійсно необхідно створювати нові заклади життєзабезпечення населення. Особливо це стосується таких найважливіших сторін життя людей як медичне обслуговування, дошкільне та шкільне навчання та виховання молоді, пожежна безпека населення та їх майна.

ПОТРЕБИ У ДОДАТКОВОМУ ВВОДІ МІСЦЬ:

- **Культурно-освітні заклади (Будинки культури, клуби, бібліотеки):**
- створення у м. Баранівка (при потребі та за змогою) Центру дозвілля та відпочинку) орієнтовно на 1125 місць;
- створення у с. Суємці Центру дозвілля та відпочинку на 200 місць;
- реконструкція та розширення місткості закладів культури:
- БК у с. **Кашперівка** на **20** місць (із 150 до 170);
- БК у с. **Марківка** на **65** місць (із 200 до 265);
- клубу у с. **Стара Гута** на 150 місць (із 80 до 230) разом по громаді на **1560** місць.

Також треба покращити матеріально-технічний стан Будинку культури та бібліотеки в с. **Рогачів**, завершивши там капітальний ремонт.

2. Дошкільні та шкільні навчальні заклади:

- будівництво 1-го дитсадка на **90** місць у м. **Баранівка** (на даний час існуючий ДНЗ «Сонечко» переповнений на 138%); як варіант збільшення кількості місць у цьому ДНЗ – перенесення школи мистецтв (музичної школи) з корпусу на вул. Соборній, 40 в інше місце;
- відновлення функціонування колишнього дитячого садка (типове приміщення на **50** місць) у с. **Смолдирів**, яке на даний час перебуває у власності сільгосп. товариства (керівник – Ющенко) з переведенням туди усіх дітей з ДНЗ неповного дня при школі;
- розширення існуючих дошкільних закладів у:
 - смт **Полянка** – добудова корпусу на 45 місць до існуючого ДНЗ «Ялинка», або будівництво нового дитсадка на таку ж кількість місць;
 - с. **Климентіївка** – будівництво приміщення на 30 місць (існуючий ДНЗ неповного дня при школі переповнений), або, як варіант - організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ II ст.- дитсадок»;
 - с. **Зеремля** – добудова приміщення на 20 місць до переповненого ДНЗ «Буратіно»;
 - с. **Стара Гута** - розширення на 20 місць (з 16 до 36) ДНЗ неповного дня за рахунок приміщення фельдшерського пункту, або, як варіант - організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ I ст.- дитсадок»;
 - с. **Рогачів** – розширення на 20 місць переповненого ДНЗ «Калинка» за рахунок перепланування існуючого приміщення;
 - с. **Острожок** – розширення на 20 місць переповненого ДНЗ «Дзвіночок» за рахунок вивільнення приміщення ФАПу;
 - с. **Явне** – добудова приміщення на 20 місць до переповненого ДНЗ «Лісова казка», або, як варіант – організація ДНЗ при створеному у перспективі НВК «ЗОШ I-II ст. – дитсадок».

На виконання Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року (розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. №988-р), одним з основних (наріжних) положень якої є «створення необхідних умов для навчання і виховання дітей молодшого шкільного віку безпосередньо за місцем їх проживання, зокрема у сільській місцевості» (тобто початкова ланка освіти залишається без змін, а для учнів середнього та старшого шкільного віку забезпечується підвезення автобусами до т.зв. «опорних шкіл»;

- у Баранівській громаді таким **опорним навчальним закладом** є **гімназія** у м. **Баранівка** з філіями у ЗОШ I ст. у селах Берестівка, Вірля, Мирославль і Стара Гута;
- збережуть свій статус як ЗОШ I-III ст. школи у м. **Баранівка (№2)**, у смт **Полянка**, у селах **Кашперівка, Рогачів і Смолдирів**;
- у м. **Баранівка** - на перспективу на базі ЗОШ I-II ст. створення НВК «ЗОШ I ст.- ДНЗ» на **110 і 90** місць відповідно;
- у с. **Марківка** – створення (будівництво) НВК «ДНЗ-ЗОШ I ст.» на **12 і 18** місць відповідно з підвезенням учнів середніх і старших класів до навчальних закладів у м. Баранівка;
- у с. **Стара Гута** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Глибочок** - реорганізація ЗОШ II ст. у НВК з підвезенням учнів старших класів до навчальних закладів м. Баранівка;

- у с. **Берестівка** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Мирославль** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Вірля** - реорганізація ЗОШ I ст. (філія опорної гімназії) у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Климентіївка** - реорганізація ЗОШ II ст. у НВК з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Жари** – у зв'язку із закриттям (з 01.09.2017 р.) ЗОШ I ст. забезпечити підвезення учнів усіх вікових груп до ЗОШ I-III ст. у с. Кашперівка;
- школа у с. **Зеремля** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- у с. **Йосипівка** – у зв'язку із закриттям (з 01.09.2017 р.) ЗОШ I ст. (філії опорної гімназії) забезпечити підвезення учнів усіх вікових груп до м. Баранівка;
- у с. **Гриньки** реорганізація ЗОШ I ст. у НВК з підвезенням учнів середніх і старших класів до ЗОШ I-III ст. у с. Кашперівка;
- школа у с. **Острожок** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів старших класів до м. Баранівка;
- школа у с. **Суємці** зберігає свій статус як ЗОШ I-II ст. з підвезенням учнів середніх і старших класів до ЗОШ I-III ст. у с. Смолдирів;
- у с. **Явне** реорганізація ЗОШ I-II ст. у НВК з добудовою:
 - 2-3-х приміщень для розміщення там дітей дошкільного віку;
 - учительської;
 - спортзалу;
- добудова спортивних залів до ЗОШ I-III ст. у смт Полянка і до ЗОШ I-II ст. ім. О.Сябрук у м. Баранівка.
- Придбати необхідну кількість «**шкільних автобусів**» (5-7) для забезпечення підвезення учнів середніх і старших класів вищевказаних сіл до т.зв. «**опорної гімназії**» у м. Баранівка, а також ЗОШ I-III ст. у селах Кашперівка, Рогачів, Смолдирів – див. Додаток 1.

Додаток 1

до Схеми планування території Баранівської громади
Маршрути підвезення школярів Баранівської громади
за програмою «Шкільний автобус»

Пор. №	№№	Опорна школа або школи I-III ст., кількість автобусів	Маршрут прямування
1	2	3	4
1.	1.1.	м. Баранівка - 7	с. Мирославль* - с. Берестівка – с. Ситисько** - с. Середня** - с. Йосипівка - м. Баранівка
2.	1.2		с. Зрубок** - с. Вишнівка** - с. Зеремля* – м. Баранівка
3.	1.3		с. Климентіївка* – с. Вірля – м. Баранівка
4.	1.4		с. Явне* - с. Ялишів - с. Лісове - м. Баранівка
5.	1.5		с. Глибочок* - с. Марківка - с. Стара Гута - м. Баранівка
6.	1.6		с. Табори* - м. Баранівка
7.	2.1	с. Кашперівка-3	с. Деревищина** - с. Жари* - с. Кашперівка
8.	2.2		с. Гриньки* - с. Кашперівка

9.	2.3		с. Озерянка* - с. Кашперівка
10.	3.1	с. Рогачів - 1	с. Рудня* - с. Млини - с. Острожок - с. Рогачів
11.	4.1	с. Смолдирів - 3	с. Володимирівка** - с. Суємці* - с. Смолдирів
12.	4.2		с. Смолка* – с. Смолдирів
13.	4.3		с. Іванівка* – с. Смолдирів

* - місця нічного відстою автобусів:

с. Мирославль, с. Земля, с. Климентіївка, с. Явне, с. Глибочок, с. Табори, с. Жари, с. Гриньки, с. Озерянка, с. Рудня, с. Суємці, с. Смолка, с. Іванівка;

** - населені пункти, де на час розроблення СПТГ учні відсутні:

с. Ситисько, с. Середня, с. Зрубок, с. Вишнівка, с. Деревщина, с. Володимирівка

3. Заклади охорони здоров'я.

Для втілення у життя основних положень, засад та вимог Державної програми з відбудови інфраструктури сільської медицини, Закону України «Про організацію та гарантії надання первинної медико-санітарної допомоги населенню в сільській місцевості», а також ініціативи Президента України П.О.Порошенка «Досупна медицина у сільській місцевості» «мешканці кожного села України повинні мати змогу отримувати медичну допомогу за місцем проживання», на території Баранівської МОТГ **пропонує т ь с я:**

- розширити майже вдвічі (з 170 до 300 місць) існуючу **Центральну районну лікарню**, або ж збудувати ще одну, на 130 місць, яка взяла б на себе обслуговування сільського населення Баранівської МОТГ;

- збільшити (з 500 до 582 відвідувань за зміну) можливості

центральної районної поліклініки у м. Баранівка;

- збудувати АЗПСМ (або т.зв. «Лікувальний центр громади») на **40** відв./зміну у селі **Глибочок**, де відсутні будь-які медичні заклади: крім населення власне села Глибочок, там зможуть отримувати медичні послуги жителі с. Марківка та, можливо, і с. Стара Гута, які розташовані недалеко від Глибочка і де на даний час існують пристосовані й аварійні (Марківка) ФП;

- як варіант, у разі приєднання **Першотравенська** до Баранівської громади, мешканці сіл Марківка та Глибочок зможуть отримувати медичні послуги в амбулаторії цього селища; для жителів с. Стара Гута зручнішим буде звертатися до медичних закладів у м. Баранівка;

- як варіант, можливе створення ще одного Лікувального центру громади у с. **Земля** шляхом відновлення функціонування там АЗПСМ (реорганізована у ФАП у серпні ц.р.); у разі будівництва дороги з твердим покриттям з с. Мирославль на Зрубок і далі через Вишнівку на Землю (приблизно 8-9 км), медичні послуги цієї амбулаторії могли б отримувати мешканці сіл Земля, Вишнівка, Зрубок, Мирославль, Берестівка, Ситисько та Середня; таким чином, відчутно скоротилася б відстань і час перебування в дорозі як жителів вищевказаних сіл до АЗПСМ (з 10 - 20 км до 1 – 8 км), так і машин невідкладної й екстреної допомоги;

- розширити ємкості існуючих медичних амбулаторій (Лікувальних центрів громад):

- у м. Баранівка: - з 242 до 280 відвідувань/зміну;

- у смт Полянка - з 20 до 40;

- у с. Кашперівка – з 18 до 24;

- у с. Рогачів – з 26 до 45;

- у с. Суємці – з 12 до 40;

- у селах, де на даний час відсутні будь-які медичні заклади, створити т.зв. «фельдшерсько-сестринські пункти на дому» (ФСПД), зокрема у селах Явне, Лісове, Будисько, Млини, Рудня, Іванівка, Смолка, Володимирівка, Вишнівка, Середня, Зрубок, Ситисько, Озерянка та Деревищина – всього по Баранівській МОТГ 14 таких пунктів;

- створити станції невідкладної медичної допомоги (або ж надати сімейному лікареві кожної амбулаторії автомобіль з правом викупу його лікарем через 5 років) при існуючих медичних амбулаторіях у смт Полянка і селі Рогачів, а також при новозбудованій (на перспективу) АЗПСМ у с. Глибочок – в усіх по 1-му автомобілю;

- створити пункти базування екстреної медичної допомоги у віддалених від Баранівки населених пунктах, де розміщуються АЗПСМ – у селах Рогачів, Суємці та Кашперівка, а також у Першотравенську у разі приєднання цього селища до Баранівської МОТГ);

- провести капітальний (чи поточний) ремонт АЗПСМ у с. Кашперівка та ФАП-ів і ФП у селах Берестівка, Мирославль, Гриньки та Марківка;

- створити будинки-інтернати для людей похилого віку, ветеранів війни та праці і розмістити їх у м. Баранівка (100 місць), смт Полянка (50 місць), селах Кашперівка (40 місць), Рогачів (40 місць), Суємці (40 місць) і Глибочок (40 місць), а також у селах, де функціонують ФАП-и: Берестівка (40 місць), Вірля (40 місць), Зеремля (40 місць) та Явне (або Лісове) - 30 місць – всього по Баранівській МОТГ на 460 місць.

Для організації будинків-інтернатів у вищезазначених селах можна використати, як варіант, приміщення колишніх сільських рад або інших вільних приміщень (наприклад шкіл, дитячих садків, клубів), провівши там ремонт чи реконструкцію.

4. Протипожежні заходи

При розробленні Схеми планування території громади, у т.ч. протипожежних заходів, враховувались вимоги ДБН 360-92** Планування і забудова міських і сільських поселень. Згідно з ДБН 360-92** (табл.6.1), критеріями утворення державних пожежно-рятувальних підрозділів (частин) оперативно-рятувальної служби цивільного захисту в адміністративно-територіальних одиницях, визначається кількість і тип пожежних автомобілів, а також місце розташування пожежних депо. Зокрема, пожежні депо розміщуються в населених пунктах з розрахунку: кількість мешканців до 1 тис. чол. - 1 машина, від 1 до 7 тис. жителів – 2 машини; від 8 до 20 тис жителів – 1 машина на 4 тис. чол.; від 21 до 50 тис. жителів – 1 машина на 5 тис. чол.; більше 51 тис. жителів – 1 машина на 6,5 тис. чол. При цьому радіус обслуговування пожеж. депо по дорогах загального користування **не повинен перевищувати 3 кілометри**. Якщо в зоні виїзду підрозділу (частини) розміщуються промислові підприємства, радіус обслуговування, залежно від категорії виробництва, становить до 2 або 4 кілометри.

Також для визначення місць розташування пожежних депо повинні враховуватися *нормативи прибуття* пожежно-рятувальних підрозділів (частин) до місця виклику. Вони не повинні перевищувати: на території міст - 10 хвилин; у населених пунктах за межами міста - 20 хвилин. З урахуванням метеорологічних умов, сезонних особливостей та стану доріг нормативи прибуття можуть бути перевищені, але не більше ніж на 5 хвилин.

Для забезпечення нормативних радіусів обслуговування пожежних депо Баранівської МОТГ необхідно розширити їх мережу. Втілення цих пропозицій в життя повинно стати **одним з пріоритетних завдань** у подальшій розбудові території, оскільки у Баранівській МОТГ на даний час функціонує лише 1 пожежно-рятувальний підрозділ. Для покращення ситуації потрібно створити нові пожежні депо і забезпечити їх необхідною кількістю автомобілів згідно з нормами забезпечення. Для цього, крім наявного пожежно-рятувального підрозділу (4 автомобілі), створити ще 13 пожежних підрозділів, розрахованих на 18 (але не менше 13) автомашин – див. Додаток 2 до Схеми планування території Баранівської МОТГ.

Отже, 1 існуючий + 13 нових = 14 пожежних підрозділів.

Додаток 2

до Схеми планування території Баранівської МОТГ

**Обґрунтування розміщення запроектованих пожежних депо (підрозділів)
Баранівської МОТГ**

Пор. №	Місцерозташування (назва населеного пункту)	Відстань до існуючого пожежного депо, (км)	Чисельність населення, яке обслуговуватиметься (тис. чол.)	Кількість існуючих пожежних машин	Кількість пож. машин, які передбачені в пож. депо (підрозділі)
1	2	3	4	5	6
1.	м. БАРАНІВКА	у місті	11 170	4	3
2.	м. БАРАНІВКА (південно-східна частина міста – Заріччя)	у місті	-«- (разом із селом Стара Гута)	-	1
3.	сmt Полянка	~ 4-6	1630 (разом із с. Будисько)	-	2; як мінімум 1
4.	с. Марківка	~ 6-9	890 (разом із селом Глибочок)	-	1
5.	с. Ялишів	~ 17-18	160 (разом із селами Явне та Лісове)	-	1
6.	с. Вірля	~ 6-8	1140 (разом із селом Климентіївка)	-	2; як мінімум 1
7.	с. Рогачів	~ 13-15	1250 (разом із селами Острожок, Млини, Рудня)	-	2; як мінімум 1
8.	с. Смолдирів	~ 18-20	1140 (разом із селами Смолка, Іванівка, Суємці)	-	2; як мінімум 1
9.	с. Зеремля	~ 9-10	460 (разом із селами Володимирівка, Вишнівка)	-	1
10.	с. Йосипівка	~ 8-9	340 (разом із с. Середня)	-	1
11.	с. Кашперівка	~ 10-12	1210 (разом із селами Озерянка, Гриньки, Табори)	-	2; як мінімум 1
12.	с. Жари	~ 15-17	140 (разом із с. Деревихина)	-	1
13.	с. Берестівка	~ 15-17	340 (разом із селами Ситисько, Зрубок)	-	1
14.	с. Мирославль	~ 19-22	340	-	1
	ВСЬОГО:			4	21, але не менше 16

Отже, 4 існуючих + 21 (але не менше 16) запроектованих = 25 (але не менше 20) автомобілів.

Вищенаведений Додаток «Обґрунтування розміщення запроектованих пожежних депо (підрозділів) Баранівської МОТГ» враховує пропозиції з Програми забезпечення пожежної, техногенної безпеки та цивільного захисту Баранівської МОТГ на період до 2020 р. та проекту генерального плану міста Баранівки, завдяки чому вищезазначені пож. депо

(підрозділи) зоною свого впливу (тобто такою, що в основному не перевищує вищезазначені нормативні 3 км) охоплюють усі населені пункти Баранівської МОТГ.

У селах, які ввійшли до вищенаведеного додатку, можуть бути створені т.зв. *добровільні, місцеві, приватні, об'єктові* пожежні команди. Фінансування та матеріально-технічне забезпечення пожежно-рятувальних підрозділів для забезпечення місцевої пожежної охорони здійснюються за рахунок коштів місцевих бюджетів та інших джерел, не заборонених законодавством.

Порядок забезпечення місцевої пожежної охорони, права та обов'язки працівників пожежно-рятувальних підрозділів визначаються Положенням про місцеву пожежну охорону, яке затверджується органом, що її утворив.

Перша черга будівництва запроектованих пожежних депо Баранівської МОТГ

На нашу думку, першочерговими об'єктами організації на території Баранівської МОТГ, мають стати запроектовані пожежні депо у **найбільших і найвіддаленіших** від існуючого у Баранівці пожеж. депо населених пунктів громади – Ялишів, Рогачів, Смолдирів, Кашперівка, Берестівка, Глибочок і Мирославль.

Згідно з пропозиціями фахівців Баранівського районного сектору Управління ДСНС України у Житомирській області, послідовність створення пожежних депо на території МОТГ може бути такою:

I ЕТАП (1-3 роки): Суємецька, Кашперівська, Ялишівська зони;

II ЕТАП (3-5 років): Рогачівська, Берестівська, Глибочанська зони;

III ЕТАП (5+ років): усі інші населені пункти.

2.6. Територіальна організація оздоровчо-рекреаційної та туристичної системи

Даним проектом території лісових масивів та береги річок визначені як придатні для організації оздоровчо-рекреаційної діяльності. Тут пропонується розташування рекреаційних закладів (будинків та баз відпочинку, дач дошкільних установ, туристично-оздоровчих таборів, туристичних баз тощо).

Також доцільніше буде віднести території проектних баз відпочинку до земель рекреаційного призначення з відповідними режимами господарської діяльності, передбаченими Земельним Кодексом. До земель рекреаційного призначення належать землі, які використовуються для організації відпочинку населення, туризму та проведення спортивних заходів (ст. 50 Земельного кодексу).

Згідно ст.74 Земельного кодексу на землях рекреаційного призначення забороняється діяльність, яка суперечить їх цільовому призначенню або може негативно вплинути на природні лікувальні властивості цих земель.

Тривалий відпочинок

Визначення потреби населення Баранівської громади в рекреаційно-оздоровчих закладах проводилось у відповідності з ДБН 360-92** та інших нормативних документів.

При розрахунках були використані наступні нормативні показники (місць на 1000 осіб населення):

- санаторії - 3,1;
- будинки відпочинку, пансіонати - 8;
- бази відпочинку підприємств і організацій, молодіжні табори - 14;
- оздоровчі табори старшокласників - 14;
- туристські бази, турготелі - 9;
- мотелі, кемпінги - 12.

Виходячи із проведених розрахунків, на розрахунковий період потреба населення Баранівської громади в закладах довготривалого відпочинку становитиме 1,5 тис. місць в тому числі: в санаторно-курортних закладах - 65 місць, потреба в установах довготривалого відпочинку (будинки відпочинку, пансіонати, бази відпочинку, молодіжні табори) – 0,5 тис. місць, дитячих оздоровчих таборах – 0,5 тис. місць, в установах туризму – 0,4 тис. місць.

Розрахунок потреби місцевого населення в рекреаційно-оздоровчих закладах наведено в таблиці 2.6.1.

Розрахунок потреб місцевого населення в установах санаторного лікування, довготривалого відпочинку і туризму (місць)

Місцезнаходження	Санаторії	Довготривалий відпочинок				Всього	Туризм			Всього
		Відпочинок дорослих та сімей з дітьми		Разом	Дитячі		турбази, турготелі	кемпінги, мотелі	Разом	
		Будинки відпочинку, пансіонати	бази відпочинку, молодіжні табори							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
м. Баранівка	35	89	156	246	279	525	101	134	235	794
с. Вірля	2	4	7	11	13	24	5	6	11	36
с. Климентіївка	2	5	9	14	16	30	6	8	13	46
с. Марківка	1	3	5	7	8	16	3	4	7	23
с. Глибочок	2	4	8	12	14	26	5	7	12	40
с. Стара Гута	2	6	11	17	19	36	7	9	16	55
с. Ялишів	-	-	1	1	1	2	-	-	1	3
с. Лісове	-	-	1	1	2	3	1	1	1	4
с. Явне	-	1	1	2	2	4	1	1	2	6
с. Йосипівка	1	2	4	7	8	14	3	4	6	21
с. Табори	1	3	5	8	9	17	3	4	8	26
с. Жари	-	1	2	3	3	6	1	2	3	9
с. Деревизица	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
с. Кашперівка	2	4	8	12	14	26	5	7	12	40
с. Гриньки	1	1	3	4	5	8	2	2	4	13
с. Озерянка	-	1	1	2	3	5	1	1	2	7
с. Рогачів	2	6	11	17	20	37	7	9	16	55
с. Острожок	1	3	5	8	9	17	3	4	8	26
с. Рудня	-	-	-	1	1	1	-	-	1	2
с. Млини	-	1	1	2	2	4	1	1	2	6
с. Суємці	2	5	9	14	16	29	6	7	13	44
с. Володимирівка	-	-	-	1	1	1	-	-	1	2
с. Смолдирів	1	4	7	10	12	22	4	6	10	33
с. Смолка	-	-	-	-	-	1	-	-	-	1
с. Іванівка	-	-	-	1	1	1	-	-	1	2
с. Земля	1	3	6	9	11	20	4	5	9	30
с. Середня	-	-	1	1	1	2	-	-	1	3
с. Вишнівка	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
с. Берестівка	1	2	4	7	8	14	3	4	6	21
с. Ситисько	-	-	1	1	1	2	-	-	1	3

с. Мирославль	1	3	5	7	9	16	3	4	7	24
с. Зрубок	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
сел. Полянка	5	13	23	36	41	77	15	20	34	116
с. Будисько	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ВСЬОГО:	65	168	294	462	525	987	189	252	441	1493

Проведений аналіз матеріально-технічного стану основних фондів в існуючих закладах туристично-рекреаційної галузі району та, насамперед, висока питома вага їх зношеності, невідповідність існуючої інфраструктури сучасним вимогам обслуговування поряд з недостатніми обсягами інвестиційних пропозицій виявив неможливість досягнення нормативних показників на період до 2036 року.

Крім того, необхідно враховувати, що задоволення потреб населення району в довготривалому відпочинку й туризмі можливо здійснювати за межами Баранівської громади – в рекреаційних районах державного та міжнародного значення (узбережжя Чорного і Азовського морів, Карпати і Прикарпаття, Шацькі озера, Асканія-Нова, Канів, Кам'янець-Подільський тощо), а також в інших країнах.

Так, доцільним є розміщення санаторно-курортних закладів для лікування туберкульозу, серцево-судинних та нервових захворювань у звичних (місцевих) умовах, інших — поза її межами, у курортних районах державного значення (Крим, Одеса, Трускавець, Хмільник, Миргород тощо).

В зв'язку з вищевказаним, закладений на розрахунковий строк рівень забезпеченості потреб населення Баранівської громади оздоровчих та туристично-рекреаційних закладах може бути на рівні 65 % від нормативних показників, наведених в таблиці 4.6.1 (1,0 тис. місць проти необхідної ємності 1,5 тис. місць).

Розрахунок територій, необхідних для розміщення рекреаційно-оздоровчих закладів, проводився на підставі показників ДБН 360-92 (таблиця 2.6.2).

Таблиця 2.6.2

Території необхідні для розміщення рекреаційно-оздоровчих закладів

Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Проектний період, місць	Розмір земельної ділянки на 1 місце, м ²	Необхідні території, га
1	2	3	4
Бази та інші заклади відпочинку	300	140	4,2
Дитячі оздоровчі заклади	340	165	5,6
Заклади туризму (турбази, турготелі, кемпінги)	280	135	3,8
Всього	920		13,6

Необхідною умовою розвитку рекреаційного комплексу є удосконалення його територіальної структури за рахунок освоєння нових рекреаційних територій.

Визначивши потреби населення Баранівської об'єднаної територіальної громади в установах довготривалого відпочинку і туризму було проаналізовано можливості створення нових рекреаційних установ виходячи із потреб населення в довготривалому відпочинку.

Схемою планування території пропонується розміщення на проектний період наступних закладів для відпочинку:

- дитячий оздоровчий позашкільний заклад – 1;
- база відпочинку – 1;
- закладів туризму – 4.

Однак, враховуючі наявність значних рекреаційних умов, є можливим збільшення кількості та ємності рекреаційних закладів для розміщення рекреантів з інших регіонів. Так, генеральним планом міста Баранівки, який розроблено в 2014 році Державним

підприємством «Український державний науково-дослідний інститут проектування міст «Діпромісто» імені Ю.М.Білокона, передбачено будівництво наступних закладів для відпочинку:

- комплекс відпочинку для сімей з дітьми на 1000 місць;
- дитячий спортивний табір на 400 місць;
- реабілітаційно-оздоровчий комплекс на 500 місць.

На підставі оцінки рекреаційного ресурсного потенціалу було виділено рекреаційні зони, їх основні параметри визначені виходячи з порогових значень рекреаційної ємності, територіальних ресурсів та ступеню їх рекреаційного освоєння.

Короткочасний відпочинок

Розрахунок потреби населення в місцях короткочасного відпочинку (пляжі, лісопарки, ліси, колективні сади та дачі) згідно існуючих методичних матеріалів приймається диференційовано в залежності від розмірів населених пунктів та їх господарського профілю. Питома вага потенційних короткочасно відпочиваючих в літній день «пік» для великих міст, складе 30 % від чисельності його населення, для середніх міст - 20 %, для малих міст і селищ міського типу - 15 % та для сіл - 7 %.

Нижче наведено розрахунок потреби населення Баранівської об'єднаної територіальної громади у короткочасному відпочинку.

Таблиця 2.6.3

Потреба населення у короткочасному відпочинку на розрахунковий період

Перспективне населення 2037р. (тис.чол)			Потреби у короткочасному відпочинку населення 2037р. (тис.місць)		
Всього	міське	сільське	Всього	міське	сільське
1	2	3	4	5	6
21,0	12,8	8,2	2,5	1,9	0,6

Розрахунок потреби в територіях для організації зон короткочасного відпочинку здійснений з врахуванням норми території на одного відпочиваючого 500-1000 м² (ДБН 360-92**, п. 5.15), у тому числі, площа території, яка інтенсивно використовується для активних видів відпочинку, - не менше 100 м² на 1 відвідувача.

Загальна потреба у територіях короткочасного відпочинку для населення Баранівської ОТГ становить не менше 125 га, з них територій для активних видів відпочинку – 25 га для населення.

В зонах короткочасного відпочинку передбачається проведення заходів із благоустрою території з прокладанням доріг, створенням велосипедних, кінних, пішохідних стежок, організацією облаштованих місць для проведення пікніків, сезонної торгівлі та громадського харчування, тощо.

Розвиток туризму

Туризм - це багатогранне явище, тісно пов'язане з економікою, історією, географією, архітектурою, медициною, культурою та спортом. Існує багато поглядів на туризм як на галузь господарства, так і на міжгалузевий комплекс або ринок, де туристичне підприємство з продукції різних галузей формує туристичний продукт. Враховуючи значний туристичний потенціал регіону, даним проектом пропонується активний розвиток цієї галузі.

Базуючись на законі України «Про туризм» за функціональними особливостями місць перебування туристів визначені наступні основні види туризму для Баранівської ОТГ:

- **культурно-пізнавальний** – здійснюється переважно у історичних населених місцях, на територіях розташування пам'яток історико-культурної спадщини, етнографічних об'єктів, народних традицій та інших об'єктів пізнання;
- **рекреаційно-оздоровчий** – в місцях розміщення рекреаційно-оздоровчих установ, а також в місцях масового короткочасного відпочинку в зелених зонах та на природних територіях;
- **екстремальний** - вид спорту по подоланню протяжного відрізка земної поверхні, званого маршрутом. При цьому під «земною поверхнею» мається на увазі не тільки кам'яна поверхню Землі, але також і водна, і розташована під денною поверхнею (печери).
- **екологічний** (зелений) – на територіях природно-заповідного фонду;
- **сільський** (в тому числі агротуризм) – в сільській місцевості;
- **аматорський** (рибальство, мисливство, збиральництво) – у природному середовищі з відповідними ресурсами.

Природничий туризм - це світове явище, яке швидко розвивається в усьому світі. Втім, прибутковим у довгостроковій перспективі він може бути тільки тоді, коли матиме стійку і збалансовану систему управління. Коли люди, котрі отримують вигоду від туризму, почнуть це усвідомлювати, він стане стимулом для збереження природи.

В організації відпочинку і туризму в межах Баранівської об'єднаної територіальної громади особлива роль належить лісам та водним об'єктам. Більшість рекреаційних закладів розміщується безпосередньо серед лісів, на берегах водойм або поблизу них завдяки мікрокліматичному комфорту, мальовничому ландшафту берегів, можливості займатися різноманітними видами спорту.

Схемою планування території Баранівської ОТГ планується створення ряду закладів туризму з можливістю риболовлі (с.Зеремля, с.Стара Гута, с.Смолдирів, с.Марківка).

Потенціал водних об'єктів варто ширше використовувати шляхом обладнання відповідних територій як для короткочасного, так і для тривалого відпочинку. Для цього необхідне вивчення берегових смуг водних об'єктів, аналіз наявних річкових пляжів, забезпечення транспортної доступності, наявність інженерної інфраструктури та їх санітарно-гігієнічний стан.

Розміщення стаціонарних рекреаційних об'єктів на прибережних територіях водойм можливий тільки після розробки проектів та винесення в натуру меж водоохоронних зон та прибережних захисних смуг.

Річку Случ пропонується задіяти для спортивного туризму – організувати сплав по річці на плавзасобах з можливістю зупинки для відпочинку та риболовлі в закладах туризму.

Цікавими для розвитку екологічного, наукового та пізнавального туризму є деякі об'єкти природно-заповідного фонду. Аналіз природних ресурсів та ресурсів природно-заповідного фонду виявив багато територій, сприятливих для організації аматорських видів туризму, в тому числі таких як рибальство, полювання, збирання ягід, грибів, лікарських рослин. При освоєнні цих територій необхідно дотримуватись нормативів екологічно-допустимої ємності території, щоб не порушити зв'язки в природних екосистемах, не допустити їх перевантаження.

Як показує світовий досвід, хоча туризм в деякій мірі суперечить цілям і завданням охорони природи, в національних природних та регіональних ландшафтних парках,

належним чином розвинених і раціонально керованих, він не представляє серйозної загрози їх природним комплексам. Більше того, він сприяє кращому розумінню суспільством завдань, що стоять перед об'єктами природно-заповідного фонду. Сьогоднішній день ставить перед національними та регіональними парками два важливі завдання - створення умов для розвитку регульованого туризму і відпочинку та мінімізацію негативного впливу рекреаційної та господарської діяльності на природні комплекси та об'єкти.

Під регульованим туризмом і відпочинком розуміються обмежені парком (за допомогою різних регулюючих механізмів і заходів) переміщення туристів, а також створення сфери обслуговування відвідувачів парку на його території і поблизу його кордонів, що відповідає допустимим антропогенним навантаженням і не завдає шкоди навколишньому середовищу та історико-культурним об'єктам.

Розвиток туризму в національних і регіональних парках вимагає ретельно продуманого підходу до використання цінних та вразливих природних ресурсів. Розвиток туризму та відпочинку на цих територіях має бути стійким, тобто будь-які форми освоєння територій мають забезпечувати тривале збереження природних ресурсів і культури та бути соціально та економічно прийнятними і справедливими.

Екотуризм можна визначити як природний туризм, який сприяє збереженню природи. На територіях із належним управлінням, де процвітає екотуризм, існує правильний баланс між використанням та збереженням.

Для успішного розвитку екотуризму у довгостроковій перспективі потрібно слідувати наступним принципам:

- екотуризм повинен бути спрямований на збереження природи;
- необхідним є розвиток культурно та економічно чутливого суспільства;
- екотуризм має бути організований таким чином, щоб місцеві громади стали менш залежними від незбалансованих форм землекористування, це також підвищить обізнаність щодо важливості збереження природи;
- екотуристичні компанії, як в державному, так і в приватному секторах, повинні мати екологічну стратегію, при цьому, необхідна наявність кваліфікованого персоналу;
- туроператори та туристи мають вимагати підвищення екологічних стандартів до їхніх партнерів, готелів і транспортних організацій;
- необхідно надавати достовірну інформацію та високоякісні послуги;
- планування та належне управління є важливими для довгострокового успіху;
- захист довкілля ґрунтується на фінансовій спроможності управління як у державному, так і в приватному секторах.

Для організації на запропонованих територіях рекреаційних зон короточасного відпочинку необхідно виконати заходи з благоустрою та інженерно-транспортного облаштування: організувати систему дорожньої мережі, провести маркування трас, визначити місця для розпалювання вогнищ та збирання побутових відходів, встановлення питних фонтанчиків, туалетів, навісів від дощу.

З метою ознайомлення з традиціями ремесел деревообробної, лозоплетіння (с.Ялишів) та фарфорової майстерності пропонується організувати туристичні маршрути для пішого та велосипедного туризму.

Перспективною є також організація сільського туризму в ОТГ який є одним з видів екологічного туризму, що останнім часом набуває поширення і продовжує активно розвиватися в багатьох європейських країнах. Це потребує менших капіталовкладень з боку органів влади та інвесторів, а в першу чергу вимагає ініціативи місцевого населення, оскільки передбачає використання вже існуючої інфраструктури сільських населених

пунктів, наявних помешкань сільських господарів, залучення до роботи у цій сфері пенсіонерів, безробітних. Завдяки даному виду туризму можна поліпшувати життя сільського населення, воно може одержувати додаткові доходи, задовольняючи потреби бажаючих відпочивати в екологічно чистій сільській місцевості. Одночасно село підніматиметься до нового вищого ступеня розвитку.

Цей вид туризму, сприяючи розвитку малого бізнесу в аграрних регіонах, дає можливість міським жителям відпочити в сільській місцевості на природі, позбутися стресів, відвідати місцеві пам'ятки, ознайомитися з побутом сучасних сільських мешканців та народними традиціями, які вони зберігають, а за бажання - взяти участь у сільськогосподарських роботах.

Сільський туризм може розвиватися при тісній співпраці зацікавлених селян, які надають туристичні послуги, з органами місцевого самоврядування. Саме місцева влада повинна забезпечити високу якість туристичних послуг та відповідну комунальну інфраструктуру (дороги, стоянки, централізоване водопостачання та водовідведення, телефонізацію, безпека тощо). Сільські ради, розвиваючи сільський туризм, повинні запропонувати широкий вибір приватних садиб, магазинів, спортивних і рекреаційних об'єктів і супутніх послуг.

Основна послуга сільського зеленого туризму — це надання туристам тимчасового проживання. Сільські будівлі, облаштовані для прийому відвідувачів, називають агросадибами. Агросадиба — це житлове приміщення, що знаходиться в сільській місцевості, пристосоване для проживання туристів, і належить на правах приватної власності господарю, який займається сільськогосподарською діяльністю або зайнятий у сфері обслуговування чи соціальній сфері села. До додаткових послуг можна віднести пішохідні прогулянки, гірські походи та альпінізм, кінні прогулянки, спортивні та оздоровчі подорожі, полювання та рибальство, збір ягід і грибів тощо.

Загальносвітові тенденції розвитку туризму свідчать про значні переваги для місцевих громад від планування та реалізації туристичних продуктів на своїй території. На сьогоднішній день туризм характеризується такими позитивними рисами:

- високою прибутковістю;
- стійкістю до несприятливої світової кон'юнктури;
- різноманітністю ресурсної бази;
- мультиплікаційний ефектом в економіці;
- є джерелом поповнення місцевих бюджетів та створення нових робочих місць;
- сприяє відродженню місцевих культурних цінностей, розвитку народної творчості, традицій, звичаїв та ремесел.

Проаналізувавши природні умови, ландшафтні особливості території, об'єкти природно-заповідного фонду, пам'ятки культурної спадщини були розроблені туристичні маршрути.

Туристичні маршрути по території Баранівської об'єднаної територіальної громади:

Маршрут 1

м.Баранівка – с.Земля

м.Баранівка:

Музеї:

- Музей фарфору та порцеляни;
- Історико-краєзнавчий музей.

Пам'ятки:

- Будинок Баранівського фарфорового заводу;
- Церква Різдва Богородиці;
- Пам'ятник Лесі Українці.

с.Земля:

Ботанічний заказник місцевого значення «Підсніжник»:

- Екологічна стежка «Пролісок».

Маршрут 2 (водний)

м.Баранівка – с.Стара Гута – с.Марківка

Сплав по річці Случ на плавзасобах.

Туристичні маршрути з території Баранівської об'єднаної територіальної громади по території Житомирської області:

Маршрут 1

Баранівська ОТГ – м.Новоград-Волинський – м.Коростень – м.Овруч – Поліський заповідник

м.Новоград-Волинський:

Місто згадується в 1257 році в Іпатіївському літописі під назвою Звягель як місто Галицько-Волинського князівства, який був знищений військами Данила Галицького під час військового походу. Звягель був заможним містом, що підтверджують археологічні знахідки, серед яких є унікальні прикраси бояринь та княгинь або шестигранний княжий перстень-печатка з позолоченим щитком, на якому зображено хижого птаха.

Після руйнування місто поступово відроджується. Після Люблінської унії 1569 року Звягель став польською вотчиною, а потім перейшов у власність князя Острозького. Князь споруджує замок, залишки якого збереглися й до нашого часу, а також костел на кам'янистому березі річки Случ й торгову площу.

Музеї:

- ***Будинок-музей родини Косачів***

Родина Косачів внесла неоціненний внесок в українську літературу. Самою відомою письменницею цього роду є Леся Українка (Лариса Косач). Її творчість широко вивчається не тільки в Україні, а й далеко за її межами. родина літераторів переїхала в цей масток у 1874 році. Тут Косачі прожили 6 років до того, як переїхали в Луцьк. У 1999 році в колишньому будинку відомих літераторів заснували музей. В основу експозиції закладена колекція видань Лесі Українки, а також видань її матері - О. Пчілки і дядька - М. Драгоманова. Частина приміщення будинку-музею відведена під музичну школу. Будинок-музей виділяється на тлі прилеглих будівель яскравим оформленням. Фасад одноповерхової будівлі пофарбований у рожевий колір, а завдяки великим вікнам в приміщення проникає багато світла. Біля будинку розміщений прекрасний парк. Будівля прикрашена колонами, пілястрами, невеликими горизонтальними рельєфними лініями над вікнами, до входу ведуть невисокі відреставровані сходи.

- ***Літературно-меморіальний музей Лесі Українки***

Відкриття музею відбулося в 1971 році. Воно було приурочене до святкування столітнього ювілею від дня народження Л. Українки. У музейному будинку майстрам з максимальною точністю вдалося відтворити атмосферу вітальні та дитячої кімнати тих часів. Найбільший інтерес серед експонатів музею викликають особисті речі Л. Українки. Серед них: вишиванка ручної роботи, намисто, чашка, пенал. У музеї також представлені й

інші предмети побуту, які колись належали членам родини Косач. В їх числі є красиві бронзові і порцелянові статуетки, книги, посуд, меблі. У літературно-меморіальному музеї є окремий куточок, в якому знаходиться літературна спадщина української поетеси, відгуки інших іменитих авторів про творчість Лесі Українки, твори майстрів з народу. У дворі музею встановлено бюст поетеси.

Пам'ятки:

- ***Пам'ятник Лесі Українці***

Леся Українка народилася в Новограді-Волинському та провела тут своє дитинство. У центрі міста встановлено пам'ятник поетеси. Ця пам'ятка Новограда-Волинського вважається одним з кращих пам'ятників, створених на її честь.

- ***Руїни фортеці Звягель***

Руїни фортеці у Звягелі – відмінне місце для поціновувачів старовини. Вони розташовані на високому березі річки Случ. На цьому місці колись знаходився величний замок князя Острозького. За збереження замку відповідала зведена неподалік фортеця. На замковій території був побудований ще й костел. В результаті української визвольної війни в 1648 році замок і вежа були зруйновані. З того часу замок вже не відновлювався. На місці костелу в радянські часи звели Будинок культури ім. Лесі Українки. Замкову територію перетворили на зону відпочинку. Сьогодні руїни фортеці приваблюють десятки туристів щорічно. Чітко можна розгледіти залишки стін і фундаменту замку.

- ***Кам'яний гриб***

Кам'яний гриб – незвичайний геологічний пам'ятник, утворений вивітрюванням з двох величезних брил рожевого граніту.

м.Коростень:

- ***Купальня княгині Ольги.*** На початку X ст. Іскоростень був добре укріпленою фортецею і центром древлянського князівства. З ним пов'язана одна з трагічних подій, якими просякнута історія становлення Київської Русі. 945 р. тут відбулося повстання древлян, спричинене спробою київського князя Ігоря вдруге зібрати з них данину. Древляни розгромили князівський загін і вбили самого Ігоря. Його дружина, княгиня Ольга, хитрістю захопила непокірливий Іскоростень, розправила з його мешканцями, а фортецю спалила. Про ці події нагадує величний монумент на високому пагорбі коростенського городища. Під ним зберігаються найдавніші монументи України — геологічні пам'ятки. У річищі Ужа в затишному міському парку працює вода вигадливо обточила граніти (яким майже 2 млрд років) і створила з брил надзвичайно мальовничий кам'яний хаос. Деякі, найбільш виразні гранітні утворення дістали власні імена: Купальня княгині Ольги, Гігантські казани, Баранячі чола.

- ***Військово-історичний комплекс «Скеля»*** розташований в центрі Коростеня, в парку. Об'єкт «Скеля» зводили в 1935-1937 рр. як командний пункт Коростенського укріп району № 5, що входив в систему оборонних рубежів західної частини СРСР. На випадок війни передбачалося, що в цьому укритті зможе розміщуватися командування Південно-Західного фронту, а то і всієї Червоної Армії. Під час війни цей центр укріп району з його підземними комунікаціями став другою Брестською фортецею. Двісті бійців становили її підземний гарнізон. З них живими залишилися лише п'ятеро. Бункер і тепер залишається резервним командним пунктом, але працює він також як музей. Тут знаходиться дуже цікава експозиція зброї початку Великої Вітчизняної, важкої і стрілецької техніки, військового спорядження. Радянські будівельники «вписали» бункер прямо в печеру - точніше, в ту її частину, яка займає лише один рівень. Бункер складається з чотирьох послідовно розташованих коридорів, перегороджених бронебрусами. По обидві сторони -

близько трьох десятків приміщень, які містять все необхідне не тільки для плідної роботи найвищого військового керівництва, а й для автономного проживання.

м. Овруч:

Одне з найстаріших міст Північної України, займає високий лівий берег річки Норин. Першу літописну згадку про поселення Вручій датовано 977 р.

Тут збереглася формально найдавніша архітектурна споруда області — **церква Святого Василя**. Вона побудована в XII ст. на місці дерев'яного храму, поставленого князем Володимиром Великим. Наприкінці XIX ст. видатна церква була майже зруйнована, але в 1908—1909 рр. їй повернули первісний вигляд і відновили споруди однойменного монастиря.

Поліський заповідник:

Поліський заповідник був створений в 1968 році на землях Полісся в Житомирській області. Заповідна територія знаходиться відразу в трьох долинах річок - Болотниця, Жлобніці і Перги, які впадають у притоку Прип'яті, Уборть. Таке поєднання річок, боліт, заплавних лук утворює місцевість, в якій збереглися багато видів тварин, птахів і рослин. На території заказника розташовуються великі ліси, представлені дубом, березою та іншими видами дерев. Вони утворюють змішаний ліс, що покриває територію Полісся на 70-80%.

Етнографічний музей «Древлянське село». На землях села Селезівка на крайній частині Поліського заповідника розташувався під відкритим небом унікальний музей - «Древлянське село». У ньому знайшли своє місце унікальні споруди і предмети. Тут всі експонати демонструють діяльність, віру, святі місця древлян. Музей відображає особливу атмосферу: ніби потрапляєш не в етнографічний музей, а на землю давніх пращурів. Всі предмети і конструкції не випадкові жителі музею, всі вони мають свою історію. На території «Древлянського села» є можливість побачити цілий музей каменів, кожен з них є символом віри: камінь сльози Богородиці, Камінь-Престол, скриня та ін. Серед туристів особливою популярністю користується «Камінь Любові». Також в музеї представлено водяний млин, святилище предків, землянка тощо. На території заповідника створено ряд маршрутів, які ведуть до святих джерел, столітніх дубів, поховань давніх предків. У музеї немає нічого вигаданого, все це наша історія, яку ми повинні пам'ятати і передавати.

Маршрут 2

Баранівська ОТГ – м.Житомир – м.Бердичів – с.Нова Чорторія

м.Житомир:

Житомир, адміністративний центр Житомирської області, розташований на скелястому лівому березі ріки Тетерів, був затвердженим центром Волині 1804 р. Перша письмова згадка про поселення датується 1305 р.

Найбільшою спорудою Житомира у XVI—XVII ст. була дерев'яна фортеця на високому березі біля гирла річки Кам'янки, навколо якої й формувалося місто. Найстарішою будівлею сучасного Житомира є келії єзуїтського монастиря (1724), а найпомітнішими християнськими культовими спорудами — кафедральні: католицький костел Святої Софії (1751) і православний Свято-Преображенський собор (1874). Серед світських споруд до архітектурних пам'яток належать будинок магістрату (XVIII ст.), комплекс будівель поштової станції та палац єпископа (XIX ст.). Найстаріший пам'ятник Житомира зведено Олександром Пушкіну 1899 р., а серед безлічі монументів минулого століття вирізняється значний пам'ятник, присвячений уродженцеві міста — творцеві радянського ракетобудування академіку Сергію Корольову.

Музеї:

- ***Краєзнавчий музей***

Будинок від моменту спорудження був пофарбований у синій колір, а на його вході стояли дві гармати. Мало хто, навіть з місцевих жителів, знає, що цей будинок колись належав єпископу католицької церкви. Але з 1865 року в цій будівлі функціонує краєзнавчий музей. Колекція музею почала формуватися з першого експоната, яким став набір з 48 мінералів наданий М.Чертаковим, губернатором Волині. У наші дні музей представляє увазі відвідувачів картини італійських, голландських, угорських, німецьких, польських і російських живописців. Також можна оглянути природознавчі експонати і велику колекцію живопису, що розповідають історію міста. Музей, вік якого перевищує 150 років, пропонує своїм відвідувачам ознайомитися з найбагатшою таксидермічною колекцією, що представляє більше 12000 експонатів. Крім цього, в музеї ви можете знайти колекції дорогоцінних каменів і моделі космічної техніки.

- ***Музей пожежної охорони***

Пожежна вежа побудована в 1894 році з ініціативи міських чиновників. Навіть сьогодні вежа знаходиться в робочому стані, і разом з тим є архітектурною пам'яткою місцевого значення. В кінці 19 століття через часті пожежі у місті та збитків від них, місцева влада стали вживати відчайдушні спроби поліпшити ситуацію. Перша пожежна команда в місті розпочала свою роботу в 70-х роках. Її чисельність налічувала всього лише 50 осіб. У музеї можна ознайомитися з історією розвитку системи пожежогасіння та пожежної техніки. У стінах музею через кінопроектор відвідувачам показують пізнавальні фільми про причини виникнення та способи гасіння пожеж. Пожежна вежа є однією з найбільш оригінальних і часто відвідуваних визначних пам'яток міста.

- ***Музей космонавтики ім.Корольова***

Музей космонавтики імені Корольова відкрився 1 серпня 1970 року. Корольов вважається основоположником практичної космонавтики, видатний конструктор і організатор випуску ракетно-космічної техніки та ракетної зброї СРСР. У цьому будинку Корольов виріс. Атмосфера тут наближена до реальності тих років, а інтер'єри повністю відтворені за розповідями його матері. Музей воістину вражає, адже ви більше ніде не побачите капсулу з ґрунтом Місяця, яку подарувала NASA. У музеї також представлені: макет «Луноход-2», корабель «Союз», спусковий апарат автоматичної міжпланетної станції «Венера-15» у натуральну величину і багато іншого.

Пам'ятки:

- ***Замкова гора***

Перша письмова згадка про замок у місті Житомирі датується 1392 роком, коли його захопив князь Вітовт. Розташовувався замок на крутому пагорбі над річкою Кам'янка. Згідно легенди, засновником міста був воїн Житомир із дружини київських князів Аскольда і Діра. Місто сильно потерпало від набігів і грабунків, тому було вирішено спорудити фортифікаційну споруду. Місце під зведення замку було підібране, щоб забезпечувати максимальний захист – круті схили, ріка, були зведені вали і викопані канали перед ними, між якими була вода, і було зведено дві брами із підвісними мостами. У часи нападу татаро-монгол замок ставав центром захисту, адже міг розмістити усередині до 5 тисяч людей і був добре забезпечений зброєю. Неодноразово фортецю руйнували, але щоразу її відбудовували. Навколо замку почало розростатися місто, також були прокладені підземні ходи, деякі з них обкладені цеглою і камінням. Підземні ходи відігравали дуже важливу роль у обороні замку. Один з них виходив до ріки Кам'янка і забезпечував водопостачання замку, адже на території фортеці не було жодного колодязю. У 1648–1654 роках під час визвольних війн фортеця зазнала значних руйнувань і втратила своє військове призначення. У 1802 році залишки замку згоріли у страшній пожежі, останні споруди проіснували до

1852 року. А у 1890 році міська рада вирішила віддати територію під приватну забудову, з того часу про замок нагадують тільки ледь помітні вали, підземні ходи, що знаходяться на глибині 5–8 метрів та пам'ятник на честь заснування міста. На території, де колись була неприступна фортеця, зараз розташований невеличкий міський парк, у центрі якого встановлений кам'яний пам'ятник заснуванню міста.

- ***Водонапірна вежа***

У кінці 19 століття у Житомирі, що швидко розвивався, виникла потреба створення централізованого водопостачання. Разом із прокладкою водогону звели і водонапірну вежу. Архітектори – Арнольд Енш та Мечислав Лібровіч. Урочисте відкриття відбулося 27 грудня 1898 року. Висота вежі становить 31 метр. У верхній частині башти встановили два баки загальним об'ємом 200 кубічних метрів. У 1965 башта перестала використовуватися за призначенням, через повну зміну водогону міста. До сьогоднішніх днів башта залишається туристичним об'єктом. У 1984 році у вежі відкрили кафе, а у 1996 році башту включили до списку пам'яток архітектури місцевого значення. Вежа збудована у неоготичному стилі, прикрашена кованими металевими розетками, що розміщені на фасаді у два яруси. У плануванні вежа має форму восьмикутника. На висоті 20 метрів споруджено контрафорси для підтримки баків з водою – 4 кутові та 6 проміжних. Вершина башти увінчана купольним дахом, на якому розташовувався пост чергового. Вежа використовувалася одразу для 3 цілей – зберігання води, забезпечення тиску у водогоні, та оглядовий майданчик із сигналізацією для пожежників. На пості чергового встановили прожектор. Прожектором сповіщали жителів у разі пожежі, щоб вони не користувалися водою задля забезпечення достатнього тиску для гасіння. Цікаві факти: через своє розташування на Петрівській горі, вежа височіла над усіма міськими будівлями - для кінця 19 століття це був місцевий хмарочос. Фактично вежа здіймалася більше ніж на 40 метрів над рівнем міста.

- ***Скеля Голова Чацького***

З альтанки міського парку в Житомирі відкривається чудовий вид на Житомирський каньйон. Одна з скель, розташована на лівому березі річки Тетерів, називається Голова Чацького – це одна з геологічних пам'яток державного значення. Скалу на правому березі називають Чотири брата. Скеля Голова Чацького вважається символом Житомира і є одним з чудес України.

- ***Монумент Вічної Слави***

На честь 34 річниці перемоги у Другій світовій війні у Житомирі з'явився монумент вічної слави. Місце для пам'ятника обирали на підвищенні, щоб його було видно з усіх точок міста. 9 травня 1979 року відбулося урочисте відкриття. Архітектори Іванов та Ігнащенко із скульпторами Хусидом і Коломійцем створили 37 метрову колону циліндричної форми. Виконаний монумент із лабрадориту. Увінчана колона бронзовою скульптурою, що зображає воїна червоної армії, партизана і дівчину, які стоять спинами один до одного. У підніжжя монументу у п'ятикутній зірці горить Вічний вогонь. Вздовж широкої алеї, що веде до монументу, з боків розмістилися артилерійські гармати часів Великої Вітчизняної. Щороку 9 травня сюди сходяться ветерани, мешканці і всі небайдужі, щоб вшанувати пам'ять загиблим у запеклих боях. Навколо монументу розташований одноіменний парк із оглядовими майданчиками.

- ***м.Бердичів:***

Місто розташоване на берегах річки Гнилоп'ять і відоме з 1545 р. У минулому Бердичів був одним з основних центрів торгівлі. Через нього йшли найважливіші торгові шляхи з Європи в Азію. Бердичів називають містом-фортецею або містом-монастирем. Історія міста тісно пов'язана з оборонним монастирем жебракуючого католицького Ордену

Босих Кармелітів. Цей монастир - головна визначна пам'ятка Бердичева, він чудово зберігся, тут досі проводяться богослужіння.

Пам'ятки:

- ***Монастир-фортеця Босих Кармелітів***

У XVII—XVIII ст. над річкою постає архітектурний ансамбль монастиря католицького ордену босих кармелітів, величні споруди якого згодом стають однією із найбільш укріплених фортець Європи. Завдяки іконі Матері Божої Бердичівської, коронацію якої в 1753 р. дозволив Папа Римський Бенедикт XIV, монастир тривалий час був місцем паломництва усіх католиків.

- ***Костьол Святої Варвари***

Костьол було споруджено у 1759–1781 роках. 14 березня 1850 р. в костьолі, який діє і в наш час, вінчався із графінею Евеліною Ганською великий французький письменник Оноре де Бальзак. На фасаді будівлі встановлена табличка на честь цієї пам'ятної події. У стінах костелу Святої Варвари вчився грати на встановленому пізніше органі великий композитор Фредерік Шопен.

Музеї:

- ***Музей історії міста Бердичева***

Місце розташування музею – флігель монастиря Босих Кармелітів, в якому жили священики. Відкриття музею відбулося восени 1926 року. Міський історичний музей має 7 експозиційних залів, присвячених різним тематикам. Серед них: зал з експозиціями міської історії, зал, присвячений подіям Великої Вітчизняної війни та інші. Неподалік від музею знаходиться величезна братська могила, в якій поховані убиті в часи війни євреї. У музеї цій трагічній темі присвячено безліч експонатів і виставок. Події тих часів висвітлені у фотографіях, документальній літературі, архівних матеріалах. Крім основних стаціонарних фондів у стінах історичного музею постійно проходять виставки та фотовиставки, зустрічі з відомими людьми, вечори живопису, організовуються виступи колективів і груп творчої самодіяльності.

- ***Музей бойової слави 117-ї гвардійської Бердичівської мотострілецької ордену Б. Хмельницького II ступеня дивізії***

Музей складається з двох залів. У першому розміщено експозицію про бойовий шлях 117-ї стрілецької дивізії від її формування наприкінці 1943 року, участі у звільненні міст України, Польщі, Німеччини та Чехословаччини від німецько-фашистських загарбників, до повернення у місто Бердичів у 1945 році. В залі зібрано матеріали та документи, які висвітлюють основні етапи бойового шляху дивізії. Також розміщено стенд, що розповідає про командира дивізії полковника (згодом – генерал-майора) Тимофія Івановича Волковича. У другому залі розміщено експозицію про бойові частини, які були створені на базі 117-ї стрілецької дивізії та дислокувались чи дислокуються сьогодні у Бердичеві. Зокрема, це матеріали про 26-у артилерійську бригаду та 62-у окрему механізовану бригаду.

с.Нова Чорторія:

Село розташоване в Любарському районі, було засноване в 20-і роки 17-го ст., а в 1793 р у складі правобережних українських земель було приєднане до Російської Імперії.

На правому березі каньйоноподібної долини річки в кінці 18-го ст. починається будівництво садиби, а в 1815-1818 рр. навколо неї закладається ландшафтний парк. **Садибний комплекс** формувався протягом століть і деякі його споруди відносно добре збереглися.

Просторий двоповерховий палац, каплиця (з розписом і мозаїкою, виконаною італійським майстром), флігелі та господарські споруди, оточені прекрасним парком і садом, займають нині площу близько 70 га. **Новочорторийський парк** – найкращий в Житомирській області: прекрасна алея з вікових лип, великі світлі галявини і художньо скомпоновані групи хвойних (сосна, ялина) і листяних (клен, в'яз, береза, липа) дерев створюють романтичні композиції.

В даний час в парку на площі 192 га росте близько 50 видів дерев і чагарників, серед яких збереглися 170-180-річні дерева переважно місцевих порід.

Маршрут 3

Баранівська ОТГ – с.Кмитів – м.Коростишів – м.Радомишль – сел.Володарськ-Волинський

с.Кмитів:

Музей образотворчого мистецтва ім. І. Буханчука засновано в 1974 році. Спочатку музей розміщувався в стінах Студенецької школи, потім для нього спорудили окрему будівлю. Приміщення для музею будували за спеціальним авторським проектом, яким керував народний архітектор І. Фомін. Воно вийшло дуже просторе, велике і світле. Його спроектували так, щоб максимально використовувати природне світло для освітлення залів. Музей засновано І. Буханчуком - великим любителем мистецтва і колекціонером. Він передав музею 600 експонатів живопису з власної колекції. За його проханням художники з різних частин країни передавали свої творіння для поповнення експозицій музею. Крім того, сюди було передано 30 унікальних робіт з Академії мистецтва СРСР. Також багато відомих художників з інших країн дарували музею свої роботи. Незабаром колекція музею становила вже близько 3 тисячі екземплярів відомих творін мистецтва. В основному роботи представлені в стилі соцреалізму. Зараз в музеї представлені оригінальні роботи різних художників, таких як С. Чуйкова, В.Орешнікова, Т. Яблонської, М. Глуценка та інших. Крім цього, в музеї демонструється окрема виставка, присвячена декоративно-побутового мистецтва та художньої промисловості України. Тут можна побачити роботи з кераміки, кристалю, є гобелени та інші не менш цікаві вироби. У музеї працює 10 залів, які займають площу в 1500 кв. м.

м.Коростишів:

Костел Різдва Пресвятої Богородиці був побудований в 1779 році. Досить тривалий період будівля костелу використовувалася як гробниця членів родини Олізарів. Відомий рід майже до середини 19 століття був повноправним та єдиним власником коростишівських земель. За часів правління радянської влади костел був порожній, в ньому не проводились релігійні обряди. Якийсь час у приміщенні костелу зберігали запаси зерна, а після Другої світової війни навіть показували фільми. З 1991 року з розпадом Радянського Союзу храм став належати Римо-Католицькій громаді. До 2008 року в будівлі проводились ремонтні роботи. За цей час було відреставровано більшу частину внутрішніх і зовнішніх частин приміщення. Прикрашають інтер'єр храму ексклюзивні твори польського народного майстра Фурдини.

Коростишівський кар'єр є частиною так званого каньйону. Пейзаж навколо каньйону незвичайний – на берегах ростуть ялини і берези, що нагадує Карелію. Озеро було утворене в результаті затоплення кар'єру, де видобувався граніт. Вода в озері прозора смарагдового кольору, тому що пісок та мул відсутні. Це улюблене місце для відпочинку як місцевих жителів, так і туристів.

Крім того, Коростишівський кар'єр становить інтерес в якості місця для тренувань в скелелазінні. Береги кар'єру досягають висоти в 10 метрів, а глибина озера сягає близько 20 метрів.

м.Радомисль:

Якщо є бажання побачити середньовічну фортифікаційну споруду у всій красі, тоді варто вирушати в **замок Радомисль**. Він велично підноситься на гранітній скелі. Місцевість навколо заворожує – поруч знаходяться 2 водоспади, мальовнича річка Мика, велике кристально-чисте озеро і густі хвойні ліси. Завдяки товстим кам'яним стінам, всередині зберігається температура близько +18 градусів, незалежно від пори року. Масштаби замку вражають - 2500 кв. м! Високі стіни, дубові перекриття під стелями, балкони у концертному залі для камерної музики - все це дозволить моментально перейнятися духом старовини.

Примітно, що в 1612 році на цьому ж місці була зведена **«папірня»**. Вона являла собою укріплену фабрику по виготовленню паперу для друкарні Києво-Печерської Лаври. Дотримуючись стародавніх традицій, в цьому історико-культурному комплексі відновлена можливість повторити технологію виробництва. Кожен бажаючий може власноруч виготовити аркуш паперу, ідентичний тим, якими користувалися ченці 400 років тому. У його основі будуть волокна тканини, льону й кропиви, що забезпечить неймовірну міцність. Також зберігся старовинний верстат для нанесення тексту, який можна випробувати в дії.

Ще однією гордістю замка є унікальний **музей української ікони** із експозицією «Душа України». Тут представлено близько 5000 предметів християнського мистецтва XVII - XX ст. з усіх регіонів України: різноманітні види ікон (вирізані із дерева, відлиті із металу, а також написані на склі та дереві), величезні домашні іконостаси, гуцульські складні й козацькі ковчеги.

сел.Володарськ-Волинський:

«Музей дорогоцінного і декоративного каміння» - це один із найвідоміших геологічних музеїв не лише України, а й світу, а з 2001 року – науковий об'єкт, що становить національне надбання України. Колекція музею налічує понад 1700 різноманітних експонатів, деякі з яких мають вагу понад 300 кілограмів. Берили, гетити, топази, фенакити, керити, мікрокліни, опали, бурштини, цитрини – усі ці експонати мають різноманітні форми, розміри і забарвлення. Зразки мінерально-сировинних ресурсів України, СНД, Європи, Африки, Америки створюють п'ять вишуканих колекцій Музею дорогоцінного і декоративного каміння. До найцікавіших експонатів можна віднести друзу чорного кварцу моріону вагою 361 кг, темно-малиновий граніт Токівського родовища, лабрадор Федорівського родовища із яскравою помаранчево-зеленкуватою текстурою, золотисті цитрини та мармароські діаманти. Більш того, лише в музеї селища Володарськ-Волинський ви матимете змогу торкнутися до реголіту – справжнісінького місячного ґрунту, подарованого космонавтами. Окрім того, тут ви побачите яскраво-зелений уральський малахіт, блакитні аквамарини з Пакистану та Бразилії, соковито-червоний рубін з Бразилії та неповторного відтінку бірюзу із Середньої Азії. Славиться Музей дорогоцінного і декоративного каміння також шістьма іменними зразками мінерально-сировинних ресурсів України. Це оливкового відтінку берил «Апостоли Петро і Павло», берил «Академік Євген Лазаренко», кожна грань якого заворожує, а також топази «Джерельце», «Казка», «Золоте Полісся», «Академік Олександр Ферсман». Усі ці експонати у 2001 році були занесені до Державного реєстру України, а пізніше потрапили й до Історичного фонду дорогоцінних металів і коштовного каміння України. Кожен із цих кристалів має власне свідоцтво. Окремої уваги заслуговує і зал готових виробів із дорогоцінним камінням. У цьому залі також можна побачити справжній сонячний камінь – бурштин, і звісно ж, помилуватися різнобарв'ям самоцвітів Волинського родовища.

2.7. Розвиток дорожньо-транспортної мережі

1. Проектні пропозиції щодо розвитку транспортної системи Баранівської громади направлені на вирішення трьох рівнів задач – державного, районного та місцевого.

Заходи щодо розвитку загальнодержавних мереж прийняті відповідно до «Схеми планування території Житомирської області».

Програма розвитку районних та місцевих мереж розроблена з урахуванням Генеральних планів населених пунктів громади, пропозицій щодо адміністративно-територіального устрою, соціально-економічних показників, функціонального зонування тощо.

Автомобільні дороги

Основними принципами розвитку автодорожньої інфраструктури Баранівської громади є:

- розвиток автодорожньої мережі у відповідності до державних програм розвитку, в т.ч. затверджених стратегічних планів сталого розвитку Баранівської громади;
- будівництво автодоріг для обслуговування нових планувальних утворень громади;
- максимально можливе винесення транзитного руху транспорту, особливо вантажного, поза межі сільбищної території населених пунктів;
- поліпшення технічного стану автодорожньої мережі та підвищення її пропускної здатності;
- реконструкція автомобільних доріг з влаштуванням твердого покриття (замість ґрунтового);
- реконструкція існуючих інженерно-транспортних споруд;
- облаштування велосипедних доріжок на автодорогах загального користування на зв'язках з адміністративним центром, рекреаційними зонами тощо.

Відповідно до Схеми планування території Житомирської області заплановано реконструкцію регіональної автодороги Р-49 /Васьковичі – Шепетівка/ з доведенням її параметрів до II технічної категорії.

Пропозиції щодо реконструкції та будівництва мережі автодоріг загального користування в межах Баранівської громади:

Автомобільні дороги державного значення

Всі автодороги державного значення, траси яких проходять територією Баранівського району, мають категорію проїзної частини, яка відповідає інтенсивності руху транспорту по ній. Через це на розрахунковий етап в реконструкції проїзної частини з підвищенням технічної категорії необхідності немає.

Проектом передбачається будівництво обхідних ділянок на автодорогах державного значення, в т.ч.:

1. Будівництво об'їзної дороги м.Баранівка

Трасування ділянки передбачено відповідно до рішень Схеми планування території Житомирської області та генерального плану м.Баранівки. Ділянка проектується з північної сторони міста Баранівка за статусом територіальної автодороги державного значення за параметрами III технічної категорії. Дана об'їзна автодорога об'єднає між собою автомобільні дороги **Т-06-01** /Баранівка – Висока Піч/ та **Т-06-12** /Новоград-Волинський – Полонне – Старокостянтинів/ поза межами міста Баранівка, що значно зменшить кількість транзитного транспорту, що рухається по вуличній мережі міста. Будівництво об'їзної дороги також зменшить перепробіг транзитного транспорту.

2. Будівництво об'їзної дороги с.Рогачів

Ділянка проектується з західного боку с.Рогачова як новий напрямок територіальної автодороги Т-06-12 в обхід населеного пункту за параметрами III технічної категорії. Планується, що даний напрямок буде обслуговувати нові промислові райони громади в

районі с.Рогачова. Після здійснення даного будівництва, існуючий напрямок автодороги Т-06-12 в межах с. Рогачова слід перевести до статусу вулично-дорожньої мережі населеного пункту.

Автомобільні дороги місцевого значення

3. Будівництво та реконструкція автодоріг загального користування місцевого значення.

- будівництво нової автодороги між с.Мирославль та с.Суємці за параметрами IV технічної категорії. Нове будівництво передбачається з максимальним використанням існуючих ґрунтових доріг, проїздів.

- реконструкція автомобільних доріг за параметрами IV технічної категорії з влаштуванням твердого покриття замість ґрунтового;

- поточний ремонт автодоріг місцевого значення відповідно соціальних програм розвитку;

Інженерно-транспортні споруди

4. Обстеження та реконструкція мостових споруд, з виділенням першочергових, що потребують капітального ремонту, в т.ч. першочергових:

- дерев'яного мосту через річка на автодорозі Т-06-01 /Баранівка – Висока Піч/ в районі с.Берестівка;

- дерев'яного мосту через р. Вірлянка на автодорозі Т-06-12 /Новоград-Волинський – Полонне – Старокостянтинів/ в районі с. Вірля;

- мосту через річка на автодорозі С-060235 /Баранівка – Деревичина/ в районі с. Табори

5. Реконструкція та капремонт мостових споруд в комплексі з реконструкцією та капремонтом автодоріг.

Будівництво транспортних вузлів в різних рівнях в межах ОТГ проектом не намічається, оскільки істотного збільшення інтенсивності руху не прогнозується.

Велосипедні доріжки на автодорогах загального користування

Облаштування відповідної велосипедної інфраструктури в цілому сприятиме розвитку активного туризму, стимуляції використання екологічних видів транспорту, поліпшення розвитку інфраструктури відпочинку та організації дозвілля, можливості ефективного пропагування здорового образу життя для молоді.

На наступних стадіях проектування, містобудівною документацією нижнього рівня (генеральними планами населених пунктів, детальними планами територій, тощо) слід передбачати, за необхідності, будівництво обхідних автодорожніх мереж, під'їздів до автомобільних доріг державного значення, рекреаційних зон, садових товариств, логістичних центрів тощо.

Залізничний транспорт

Проектом враховано подальше функціонування залізничного транспорту для обслуговування пасажирських та промислових перевезень. Заходів щодо розвитку залізничного транспорту в межах Баранівської громади, відповідно до Схеми планування території Житомирської області та Генерального плану м.Баранівка, не заплановано. Довжина та щільність мережі залишаються на існуючому рівні.

Населення громади і надалі буде обслуговуватись залізничним транспортом з найближчих станцій.

Повітряний транспорт

Відповідно до Схеми планування території Житомирської області та Генерального плану м. Баранівка на території Баранівської громади не передбачалося влаштування проектних аеродромів. Згідно з рішенням генерального плану м. Житомира на розрахунковий строк намічено розвиток аеропорту «Житомир».

Населення Баранівської громади на розрахунковий строк буде обслуговуватись повітряним транспортом з аеропорту «Житомир» та з найближчих аеропортів «Київ» та «Бориспіль».

Автомобільний транспорт

Основними напрямками подальшого розвитку автомобільного транспорту є повне задоволення потреб населення щодо надання послуг із перевезення вантажів і пасажирів і розширення географії перевезень на регулярних та чартерних автомобільних рейсах.

При розробці місцевих програм розвитку мереж вантажного та пасажирського транспорту слід передбачати такі важливі заходи:

- удосконалення маршрутної автобусної мережі, подальшу оптимізацію мережі автобусних маршрутів у всіх видах сполучення;
- розширення мережі приміських, міжміських автобусних маршрутів для забезпечення транспортного зв'язку сільських населених пунктів із адмінцентрами;
- будівництво підприємств для обслуговування та зберігання рухомого складу;
- оновлення транспортних засобів, придбання сучасного рухомого складу, переважно автобусів великої та середньої місткості;
- переведення автобусів і мікроавтобусів на альтернативні палива;
- поліпшення якості обслуговування населення у перевезеннях автобусним транспортом;
- благоустрій існуючих зупинок та будівництво нових сучасних зупиночних пунктів на зовнішній мережі магістральних доріг;
- розвиток мережі комплексів автосервісу, АЗС, СТО;
- розміщення охороняємих автостоянок біля стаціонарних постів ДАІ та на підходах до зон масового відпочинку;
- розташування мотелів і кемпінгів, майданчиків відпочинку на головних автомобільних магістралях району;
- комплексів автосервісу різного рівня на автомобільних дорогах;
- облаштування велосипедних доріжок на автодорогах загального користування;
- створення мережі нових автостоянок, мотелів і кемпінгів на головних автомобільних магістралях, у функціональних зонах та центрах відпочинку.

Відповідно до Генерального плану м. Баранівка потужності існуючої автостанції достатньо для забезпечення пасажироперевезень Баранівського району, в т.ч. Баранівської громади. Реконструкція автостанції не намічається з метою підвищення заявленого класу. Проте необхідно провести переатестацію автостанції з метою підтвердження заявленого класу.

Враховуючи темпи росту рівня автомобілізації та нормативні показники, загальний рівень автомобілізації по Баранівській громаді прийнято як для м. Баранівки, відповідно до розрахункових показників Генерального плану - 315 одиниць на тисячу мешканців, в т.ч.

- легкові – 292 авт/1000 мешк;

- вантажні – 18 авт/1000 мешк;

- автобуси - 5 авт/1000 мешк;

Рівень автомобілізації легковими індивідуальними автомобілями – 280 авт. на 1000 мешканців, рівень моторизації – 30 авт. на 1000 мешканців.

Виходячи з цих показників та проектної чисельності населення ($21000 = 11170 + 9830$ мешк.) розраховано парк автомобілів та потужність об'єктів обслуговування автотранспорту.

Таблиця 2.7.1

Структура парку автотранспортних засобів Баранівської ОТГ

Пор. №	Види транспорту	Рівень автомобілізації <u>Маш. 1000чол.</u>	Розрахункова кількість авто-транспорту, од.	
			всього по громаді	в т.ч. по м. Баранівка
1	2	3	4	5
1.	Вантажні (в т.ч. спеціальні)	18	378	201
2.	Легкові (в т.ч. спеціальні)	292	6132	3261
3.	Автобуси та мікроавтобуси	5	105	3261
4.	Мотоцикли	30	630	335
	Всього транспортних засобів	-	7245	3854
	- у т.ч. автомобілів	315	6615	3518

Згідно цих показників - розрахункова кількість транспортних засобів на період до 2036 року складає 7245 од., в т.ч. – 5880 – приватні легкові автомобілі.

Таблиця 2.7.2

Розрахунок парку приватних легкових автомобілів

Пор. №	Найменування населених пунктів	Населення (проект)	Розрахункова кількість автотранспорту*, (од.)	Орієнтовна кількість приватних легкових автомобілів, (од.)
1	2	3	4	5
1.	м. Баранівка	11170	4044	3129
2.	с. Вірля	500	181	140
3.	с. Климентіївка	640	232	179
4.	с. Марківка	330	120	92
5.	с. Глибочок	560	203	157
6.	с. Стара Гута	770	279	216
7.	с. Ялишів	40	15	11
8.	с. Лісове	60	22	17
9.	с. Явне	80	29	22
10.	с. Йосипівка	300	109	84
11.	с. Табори	370	134	104
12.	с. Жари	130	47	36
13.	с. Деревизица	10	4	3
14.	с. Кашперівка	560	203	157

15.	с. Гриньки	180	65	50
16.	с. Озерянка	100	36	28
17.	с. Рогачів	780	282	218
18.	с. Острожок	360	130	101
19.	с. Рудня	30	11	8
20.	с. Млини	80	29	22
21.	с. Суємці	620	224	174
22.	с. Володимирівка	30	11	8
23.	с. Смолдирів	470	170	132
24.	с. Смолка	20	7	6
25.	с. Іванівка	30	11	8
26.	с. Земля	420	152	118
27.	с. Середня	40	15	11
28.	с. Вишнівка	10	4	3
29.	с. Берестівка	300	109	84
30.	с. Ситисько	40	14	11
31.	с. Мирославль	340	123	95
32.	с. Зрубок	0	0	0
33.	с.мт Полянка	1630	590	456
34.	с. Будисько	0	0	0
	ВСЬОГО:	21000	7605	5880

* - з урахуванням мототранспорту та транзиту ($\kappa=1,05$)

На розрахунковий строк для технічного обслуговування 7,6 тис одиниць орієнтовного парку автотранспорту району потрібно:

– станцій технічного обслуговування - 38 постів (із розрахунку 200 автомобілів на 1 пост);

– автозаправних станцій – 13 паливно-роздавальних колонок (600 автомобілів на 1 паливно-роздавальну колонку на добу).

Для обслуговування автомобільного транспорту в м.Баранівці потрібно відкриття 5-6 нових СТО (на 4-5 постів) з доведенням загальної кількості постів по місту до необхідних 20 од. (4044:200). Також нові СТО по 1-2 поста заплановані розосереджено по населених пунктах ОТГ - в районах розміщення промислових, сільськогосподарських підприємств, рекреаційних закладів тощо – сел. Полянка (3 поста), с. Смолдирів, с. Суємці, с. Вірля, с. Климентіївка, с. Глибочок, с. Стара Гута, с. Лісове, с. Табори, с. Кашперівка, с. Рогачів, с. Острожок, с. Земля, с. Берестівка.

Відповідно до Генерального плану м.Баранівка в місті планується налагодження міського автобусного руху. При цьому в західній частині міста (поблизу Дубрівського шосе) резервується площадка для будівництва автотранспортного підприємства на 30 од. рухомого складу площею 1,0 га.

Даним проектом пропонується розширити проектну систему міського пасажирського автобусу м. Баранівка додав до неї маршрутну мережу для пасажирського сполучення в межах громади. Відповідно з цим – проектну кількість рухомого складу та площу проектного АТП слід збільшити майже вдвічі – до 2,0 га із розрахунку зберігання та обслуговування 70 одиниць рухомого складу.

Вантажний транспорт та легковий автотранспорт державного призначення повинний зберігатися, в основному, у базових автотранспортних підприємствах чи підрозділах підприємств. А індивідуальний – за місцем проживання власників, у кооперативних гаражах і на обладнаних автостоянках.

Розрахунок потрібної кількості машино-місць біля оздоровчих та рекреаційних закладів виконано відповідно до ДБН 360-92**, п. 5.31.

Таблиця 2.7.3

Кількість машино-місць для зберігання легкових індивідуальних автомобілів біля рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Місткість закладів, місць			Норма маш./100 відпочиваючих	Маши-місць на проектний період, всього
		Існ.стан	Нове будівництво	проектний період		
1	2	3	4	5	6	7
1.	Рекреаційно-оздоровчий комплекс	-	500	500	5	25
2.	Бази відпочинку	-	1000	1000	5	50
3.	Заклади туризму	-	280	280	7	16

2.8. Напрями вдосконалення інженерної інфраструктури

2.8.1. Водопостачання

Пропозиції цього розділу щодо перспективного розвитку систем водопостачання та каналізація розраховані на період до 2036 року.

На перспективний період у Баранівській громаді прогнозується збільшення забезпеченості населення загальною та житловою площею, а також зростання благоустрою житлового фонду. У зв'язку з цим очікується суттєве зростання обсягів водоспоживання.

Виходячи з необхідності стовідсоткового забезпечення населення та рекреаційно-оздоровчих закладів водопостачанням прогнозовані обсяги води питної якості на потреби населення МОТГ мають скласти $7,278 + 0,623 = 7,901$ тис. м³/добу.

Прогнозовані обсяги відведення стічних вод на перспективний період мають скласти $7,278 + 0,623 = 7,901$ тис. м³/добу.

Очікуване водоспоживання та водовідведення на сільськогосподарські потреби складає 0,560 тис. м³/добу, а на промислові потреби: водоспоживання питної якості –

2,646 тис. м³/добу, технічне водоспоживання – 1,588 тис. м³/добу, водовідведення – 3,68 тис. м³/добу.

Прогнозовані обсяги води на господарсько-побутові потреби розраховані згідно з

ДБН 360-92** «Планування і забудова міських та сільських поселень», а також

ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди». На потреби сільського господарства МОТГ обсяги води розраховані за нормативами водоспоживання на утримання худоби, птахів і звірів на фермах (таблиця 8.2 ДБН Б.2.4-1-94 «Планування та забудова сільських поселень»). На промислові потреби – за заявками інвесторів та за аналогічними проектами.

Нормативи водопостачання для м. Баранівка прийняті 280 літрів на людину, для населених пунктів сільської місцевості прийнято 200 літрів на людину відповідно до

ДБН 360-92** «Планування і забудова міських та сільських поселень», таблиця 8.1.

Обсяги водопостачання та водовідведення для потреб населення на перспективний період наведено у таблиці 2.8.1.1.

Таблиця 2.8.1.1

Прогнозовані об'єми господарсько-питного водоспоживання та водовідведення для потреб населення на перспективний період

Пор. №	Назви місцевих рад, населених пунктів	Перспективна кількість населення, осіб	Обсяг водоспоживання		Обсяг водовідведення, тис. м ³ /добу
			тис. м ³ /рік	тис. м ³ /добу	
1	2	3	4	5	6
1.	м. Баранівка	11170	1037,794	4,468	4,468
2.	с. Вірля	500	40,150	0,143	0,143
3.	с. Климентіївка	640	51,392	0,183	0,183
4.	с. Марківка	330	26,499	0,094	0,094
5.	с. Глибочок	560	44,968	0,160	0,160
6.	с. Стара Гута	770	61,831	0,220	0,220
7.	с. Ялишів	40	3,212	0,011	0,011
8.	с. Лісове	60	4,818	0,017	0,017
9.	с. Явне	80	6,424	0,023	0,023
10.	с. Йосипівка	300	24,090	0,086	0,086
11.	с. Табори	370	29,711	0,106	0,106
12.	с. Жари	130	10,439	0,037	0,037
13.	с. Деревищина	10	0,803	0,003	0,003
14.	с. Кашперівка	560	44,968	0,160	0,160
15.	с. Гриньки	180	14,454	0,051	0,051
16.	с. Озерянка	100	8,030	0,029	0,029
17.	с. Рогачів	780	62,634	0,223	0,223
18.	с. Острожок	360	28,908	0,103	0,103
19.	с. Рудня	30	2,409	0,009	0,009
20.	с. Млини	80	6,424	0,023	0,023
21.	с. Суємці	620	49,786	0,177	0,177
22.	с. Володимирівка	30	2,409	0,009	0,009
23.	с. Смолдирів	470	37,741	0,134	0,134
24.	с. Смолка	20	1,606	0,006	0,006
25.	с. Іванівка	30	2,409	0,009	0,009
26.	с. Земля	420	33,726	0,120	0,120
27.	с. Середня	40	3,212	0,011	0,011
28.	с. Вишнівка	10	0,803	0,003	0,003
29.	с. Берестівка	300	24,090	0,086	0,086
30.	с. Ситисько	40	3,212	0,011	0,011
31.	с. Мирославль	340	27,302	0,097	0,097
32.	с. Зрубок	0	-	-	-
33.	сел. Полянка	1630	130,889	0,466	0,466
34.	с. Будисько	0	-	-	-
	Разом по ОТГ	21000	1827,143	7,278	7,278

Обсяги водопостачання та водовідведення на потреби рекреаційно-оздоровчих закладів на перспективний період по МОТГ наведено у таблиці 2.8.1.2. Нормативи водопостачання прийняті відповідно до ДБН Б.2.5 – 64: 2012, додаток А таблиця А.2.

Таблиця 2.8.1.2.

Прогнозовані об'єми господарсько-питного водоспоживання та водовідведення на потреби рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів на перспективний період

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Кількість місць	Обсяг водоспоживання		Обсяг водовідведення, тис. м ³ /добу
			тис. м ³ /рік	тис. м ³ /добу	
1	2	3	4	5	6
1.	Санаторії, санаторії-профілакторії	500	40,150	0,143	0,143
2.	Рекреаційні заклади (бази відпочинку, літні табори)	1400	46,200	0,400	0,400
3.	Заклади туризму	280	22,484	0,080	0,080
	Всього місткість рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів по МОТГ	2180	108,834	0,623	0,623

Прогнозовані об'єми водопостачання на потреби сільського господарства (утримання тварин та птахів) наведено в таблиці 2.8.1.3. Нормативи водопостачання прийняті відповідно до ДБН Б.2.4-1-94, таблиця 8.2. Коефіцієнт годинної нерівномірності водоспоживання прийнятий 2,5.

Таблиця 2.8.1.3

Прогнозовані об'єми водопостачання на потреби сільського господарства

Пор. №	Назва	Кількість, тис. голів	Норматив споживання води на одиницю, л/добу	Обсяг водоспоживання		Обсяг водовідведення, тис.м ³ /добу
				тис. м ³ /рік	тис. м ³ /добу	
1	2	3	4	5	6	7
1.	ВРХ молочні	1,673	115	77,247	0,529	0,529
2.	ВРХ м'ясні	-	75	-	-	-
3.	Свині	0,408	15	2,457	0,017	0,017
4.	Вівці	0,055	10	0,221	0,002	0,002
5.	Коні	0,0134	60	0,323	0,002	0,002
6.	Птиця (кури)	3,807	1	1,529	0,010	0,010
	Разом	-	-	81,776	0,560	0,560

Прогнозовані об'єми водопостачання на промислові потреби наведено в таблиці 2.8.1.4. Норма водопостачання взята з розрахунку 5,4 м³/добу на 1 га площі (розрахована за заявками інвесторів та за аналогічними проектами). Коефіцієнт годинної нерівномірності водоспоживання прийнятий 2,5 (ДБН В.2.5-75-2013).

Таблиця 2.8.1.4

Прогнозовані об'єми водопостачання на промислові потреби

Пор. №	Назва	Площа території під пром. підприємства, га	Обсяг водоспоживання		Обсяг водовідведення, тис. м ³ /добу
			тис. м ³ /рік	тис. м ³ /добу	
1	2	3	4	5	6
1.	Вода питної якості	784,04	965,839	2,646	2,3
2.	Вода технічної якості	784,04	579,504	1,588	1,38
	ВСЬОГО:	784,04	1545,343	4,234	3,68

Сумарне очікуване добове та річне водоспоживання води питної якості, з врахуванням потреб населення, рекреаційно-оздоровчих закладів, сільськогосподарських та промислових підприємств Баранівської МОТГ, на перспективний період становитиме

$$7,278 + 0,623 + 0,560 + 2,646 = 11,107 \text{ (тис. м}^3\text{/добу),}$$

$$1827,143 + 108,834 + 81,776 + 965,839 = 2983,592 \text{ (тис. м}^3\text{/рік).}$$

З врахуванням води технічної якості:

$$11,107 + 1,588 = 12,695 \text{ (тис. м}^3\text{/добу),}$$

$$2983,592 + 579,504 = 3563,096 \text{ (тис. м}^3\text{/рік),}$$

На перспективний період в усіх населених пунктах ОТГ передбачається влаштування систем водопостачання. Для агломерацій, що складаються з кількох населених пунктів, територіально розташованих поряд, передбачається влаштування спільних централізованих систем водопостачання. На території ОТГ є чотири такі агломерації, що включають такі населені пункти:

- агломерація перша – м. Баранівка, с. Стара Гута та с. Глибочок;
- агломерація друга – с. Клементіївка та с. Вірля;
- агломерація третя – с. Рогачів та с. Острожок;
- агломерація четверта – с. Іванівка, с. Смолдирів та с. Суємці.

Для першої агломерації передбачається реконструкція системи водопостачання у м. Баранівка та будівництво водопровідних мереж у селах Стара Гута та Глибочок. Для решти агломерацій, а також для селища Полянка, та сіл Кашперівка і Заремля передбачається будівництво централізованих систем водопостачання. Передбачається влаштування об'єднаних господарсько-питних та протипожежних систем водопостачання з будівництвом кільцевих водопровідних мереж та регулюючих резервуарів з пожежним запасом води. Для забору підземних вод передбачається влаштування водозабірних артезіанських свердловин. Кількість таких свердловин передбачається визначати розрахунком, враховуючи фактичне та нормативне водоспоживання в населеному пункті та можливий дебіт однієї свердловини.

Артезіанські свердловини передбачається виконувати з дотриманням зон санітарної охорони першого, другого та третього поясів. Проектом не передбачається влаштування централізованих водозаборів. Передбачається розташування артезіанських свердловин по території населених пунктів на відстанях, які виключають їх взаємний гідралічний вплив. Вода, що має подаватися споживачам, повинна відповідати вимогам ДСанПіН 2.2.4-171-10 «Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною». Для систем водопостачання з джерелами, в яких вода не відповідає цим вимогам та в системах водопостачання зі значним водоспоживанням необхідно передбачати станції водопідготовки, на території яких розміщувати водоочисні споруди (ВОС) та пункти

постійного контролю якості води, що подається у мережу. Склад ВОС передбачається визначати на наступних стадіях проектування залежно від відхилення якості води у джерелі водопостачання від вимог ДСанПіН 2.2.4-171-10. Проектом передбачається, що станції водопідготовки розміщуватимуться у межах населених пунктів. Зберігання регульовального та протипожежного запасу води передбачається в резервуарах чистої води на станціях водопідготовки.

На території решти населених пунктів ОТГ передбачається влаштування індивідуальних систем водопостачання з водозабірними свердловинами, розташованими на присадибних ділянках, або локальних систем водопостачання. Вибір принципової схеми водопостачання населеного пункту пропонується здійснювати на підставі техніко-економічного розрахунку. Індивідуальні водозабірні свердловини передбачається розташовувати з урахуванням вимог розділу 3 ДБН 360-92** «Планування і забудова міських та сільських поселень».

Пожежогасіння на території населених пунктів з централізованою об'єднаною системою водопостачання на господарсько-питні та протипожежні потреби передбачається здійснювати:

- зовнішнє – від пожежних гідрантів Ø125 мм. за ГОСТ 8220-85, що мають бути встановлені на кільцевих водопровідних мережах на відстані не більше 150 метрів один від одного та на відстанях до будівель і споруд, або їх частин, що обслуговуються гідрантами, не більше 200 м. по дорогах з твердим покриттям та не менше 5 м (пункти 12.16 та 13.3.4 ДБН В.2.5-74:2013 «Водопостачання. Зовнішні мережі та споруди»);

- внутрішнє – від пожежних кран-комплектів за ДСТУ4401-2:2005, встановлених всередині будівель.

На території решти населених пунктів, враховуючи малу кількість мешканців та відсутність необхідності внутрішнього пожежогасіння, на перспективу передбачається будівництво пожежних резервуарів на території населених пунктів.

Необхідні витрати води на потреби зовнішнього та внутрішнього пожежогасіння за вимогами ДБН В.2.5-74:2013 та ДБН В.2.5-64:2012, а також протипожежні запаси води наведено в таблиці 4.4.5.

Таблиця 2.8.1.5

Прогнозовані витрати води на потреби пожежогасіння на перспективний період

Пор №	Назви місцевих рад, населених пунктів	Перспективна кількість населення, осіб	Витрата води на потреби пожежогасіння, л/сек		Протипожежний запас води, м ³
			Зовнішнє пожежогасіння	Внутрішнє пожежогасіння	
1	2	3	4	5	6
1.	м. Баранівка	11170	15	5	369
2.	с. Вірля	500	10	5	153
3.	с. Климентіївка	640	10	5	153
4.	с. Марківка	330	10	-	153
5.	с. Глибочок	560	10	5	153
6.	с. Стара Гута	770	10	5	153
7.	с. Ялишів	40	10	-	-
8.	с. Лісове	60	10	-	108
9.	с. Явне	80	10	-	108
10.	с. Йосипівка	300	10	-	153
11.	с. Табори	370	10	-	153

1	2	3	4	5	6
12.	с. Жари	130	10	-	108
13.	с. Деревищина	10	10	-	-
14.	с. Кашперівка	560	10	5	153
15.	с. Гриньки	180	10	-	108
16.	с. Озерянка	100	10	-	108
17.	с. Рогачів	780	10	5	153
18.	с. Острожок	360	10	5	585
19.	с. Рудня	30	10	-	-
20.	с. Млини	80	10	-	108
21.	с. Суємці	620	10	5	153
22.	с. Володимирівка	30	10	-	-
23.	с. Смолдирів	470	10	5	153
24.	с. Смолка	20	10	-	-
25.	с. Іванівка	30	10	-	-
26.	с. Земля	420	10	5	153
27.	с. Середня	40	10	-	-
28.	с. Вишнівка	10	10	-	-
29.	с. Берестівка	300	10	-	153
30.	с. Ситисько	40	10	-	-
31.	с. Мирославль	340	10	-	153
32.	с. Зрубок	0	-	-	-
33.	сел. Полянка	1630	10	5	153
34.	с. Будисько	0	-	-	-

Вибір джерела, трасування мереж вирішується на подальших стадіях проектування з урахуванням техніко - економічного обґрунтування, екологічного аналізу, інвестиційних пропозицій, технологічних даних промпідприємств та відповідних технічних умов. Технології очистки води та її знезараження передбачається вибирати з врахуванням останніх досягнень науки і техніки.

Для сталого функціонування джерел водопостачання необхідно проведення заходів захисту водозабірних споруд та водоносних горизонтів.

Охорона та раціональне використання джерел питного водо-постачання включає:

очищення поверхневого стоку з селитебних територій, будівництво систем водовідведення в населених пунктах;

поліпшення стану зон санітарної охорони джерел водопостачання;

захист джерел питного водопостачання від шкідливого впливу тваринницьких і птахівничих підприємств та інших сільськогосподарських об'єктів, що створюють загрозу забруднення вод;

проведення обстеження стану першого поясу зон санітарної охорони, їх відновлення, здійснення робіт з попередження міграції забруднюючих речовин у другому і третьому поясах зон санітарної охорони;

винесення за межі другої зони санітарної охорони особливо небезпечних забруднювачів, таких як звалища, полігони твердих побутових відходів, скотомогильники тощо;

проведення інвентаризації існуючих водозаборів підземних вод з визначенням техніко-економічних, санітарно-епідеміологічних та екологічних показників водозаборів,

здійснення робіт із вдосконалення конструкцій водозабірних свердловин, фільтрів, підйомного обладнання, контрольно-вимірювальної апаратури, вдосконалення методів і засобів фізико-хімічного та біологічного очищення води шляхом використання процесів ультрафільтрації, інтенсифікації реагентної обробки тощо;

відновлення систем питного водопостачання, які знаходяться у непрацюючому стані.

Проектом передбачається розширення використання індивідуальних та колективних установок (пристроїв) доочищення води для питних потреб у місцях її безпосереднього споживання.

У сільських населених пунктах, де передбачено будівництво нових систем централізованого питного водопостачання, одночасно передбачено будівництво систем централізованого водовідведення з повним комплексом очисних споруд, що дасть змогу суттєво поліпшити благоустрій населених пунктів.

В населених пунктах передбачається також влаштування окремих систем поливального водопостачання для зрошування зелених насаджень, поливання та миття удосконалених покриттів. Джерелами поливального водопостачання потрібно приймати поверхневі води, а також ґрунтові води першого водоносного горизонту (верховодку), для забору якої передбачається влаштовувати технічні свердловини.

2.8.2 Водовідведення

Каналізування

Сумарні обсяги водовідведення з врахуванням господарчо-побутових стоків від населення, рекреаційно-оздоровчих закладів, сільськогосподарських та промислових підприємств Баранівської громади на перспективний період становитиме

$$7,278 + 0,623 + 0,560 + 3,68 = 12,141 \text{ (тис. м}^3\text{/добу)}.$$

Ґрунтовий покрив в громаді переважно дерново-підзолисті, сірі лісові і чорноземи. Це дає можливість влаштування як централізованих так і локальних очисних споруд каналізації зі скиданням очищених стічних вод як у поверхневі водойми, так і в ґрунтові потоки. В період весняних паводків рівень стояння ґрунтових вод може підійматися на 0,5 - 1,0 м. З огляду на це при відведенні та утилізації стічних вод пропонується віддавати перевагу централізованим схемам каналізування. В окремих випадках можна допускати влаштування локальних очисних споруд при наявності сприятливих для цього умов.

Проектом передбачається повне забезпечення централізованою системою каналізування усіх населених пунктів, включно з об'єктами соціальної сфери та промисловості, де передбачено централізовані системи водопостачання. На промислових об'єктах, які скидають в господарсько-побутову каналізацію стічні води з підвищеним вмістом шкідливих речовин, передбачається облаштування локальних очисних споруд попереднього очищення для забезпечення допустимої концентрації стоків перед скиданням в централізовану мережу.

Для забезпечення очищення стічних вод населених пунктів першої агломерації та селища Полянка проектом передбачається реконструкція існуючих каналізаційних очисних споруд м. Баранівка,

Передбачається будівництво двох головних каналізаційних насосних станцій та напірних каналізаційних колекторів для перекачування стічних вод через каналізаційні мережі м. Баранівка до очисних споруд, що реконструюються:

- головна каналізаційна насосна станція №1 в районі селища Полянка для перекачування стічних вод до мереж комунальної каналізації м. Баранівка;

- головна каналізаційна насосна станція №2 в районі села Стара Гута для перекачування стічних вод від населених пунктів Стара Гута та Глибочок до мереж комунальної каналізації м. Баранівка;

Передбачається також будівництво трьох нових групових каналізаційних очисних споруд для очищення стічних вод населених пунктів решти агломерацій ОТГ:

- очисні споруди в районі села Іванівка для очищення стоків населених пунктів Іванівка, Смолдирів та Суємці;

- очисні споруди в районі села Рогачів для очищення стоків населених пунктів Рогачів та Острожок;

- очисні споруди в районі села Вірля для очищення стоків населених пунктів Вірля та Климентіївка.

Проектом передбачається будівництво нових, окремих каналізаційних очисних споруд на території сіл Заремля та Кашперівка. Місця розташування очисних споруд передбачається визначати генеральними планами цих населених пунктів.

Продуктивність очисних споруд має відповідати продуктивності систем водопостачання для забезпечення очищенням усіх каналізаційних стоків, що утворюються.

У подальшому необхідно погодити з власником очисних споруд міста Баранівка можливість очищення додаткових об'ємів стічних вод та отримати технічні умови на приєднання.

Проектом передбачається виведення з експлуатації усіх очисних споруд, виконаних у вигляді відкритих полів фільтрації з рекультивацією території. Передбачається будівництво очисних споруд з повною біологічною очисткою стічних вод з обробленням осадів у закритих приміщеннях. Пропонується також передбачати доочищення стічних вод за допомогою установок типу біоплато або біоставки.

Для забезпечення безпечної утилізації осаду стічних вод на очисних спорудах проектом пропонується передбачати стабілізацію цього осаду за допомогою установок типу «метантенк» з отриманням біогазу. Пропонується також передбачати відбирання надлишкової низькопотенційної теплої енергії стічних вод за допомогою установок типу «тепловий насос» для зменшення теплового забруднення водоєм при їх скиданні та отримання додаткових енергетичних ресурсів. Вибір методів обробки осадів необхідно здійснювати на підставі техніко-економічного обґрунтування.

Збільшення продуктивності очисних споруд пропонується здійснювати за рахунок впровадження новітніх технологій по очищенню, доочищенню та знезараженню стічних вод. Після чого пропонується використання глибокоочищених стічних вод (за умов наявності споживачів) в системах повторного технічного водопостачання промислових підприємств (за умов наявності позитивного висновку місцевих органів санітарного нагляду).

Локальні очисні споруди пропонується комплектувати септиками або установками глибокого біологічного очищення та фільтруючими колодязями чи полями підземної фільтрації.

У відповідності з пунктом 9.4 ДБН 360-92** відведення дощових і снігових вод, а також надлишкових вод від поливання з території благоустрою і доріг у межах населених пунктів МОТГ проектом пропонується здійснювати закритою системою каналізації поверхневих вод, з відведенням найбільш забрудненої частини стоку на очисні споруди поверхневих вод. Схему каналізування дощових та снігових вод закритою системою пропонується приймати таку. Дощові води та води, що утворюються при таненні снігів, а також води від поливання вулиць, проїздів та площ надходять до очисних споруд. Найбільш

забруднену частину стоку, відповідно до вимог ДБН В.2.5-75:2013, ДСТУ-Н Б.2.5-71:2013 та ДСТУ 3013-95, пропонується очищувати на цих очисних спорудах. Умовно чисті дощові та снігові води, а також води після очищення пропонується скидати у відкриті водойми, або подавати у накопичувальні резервуари. З накопичувальних резервуарів воду пропонується використовувати для поливання територій в період відсутності дощів. Надлишок поверхневих вод (за наявності) насосними станціями поверхневих вод за допомогою напірних колекторів пропонується відводити на скидання у відкриті водойми.

2.8.3 Теплопостачання

Пропозиції цього розділу щодо перспективного розвитку систем теплопостачання розраховані на період до 2036 року.

У зв'язку з очікуваним зростанням благоустрою житлового фонду та зі збільшенням забезпеченості населення житловою та загальною площею, в громаді прогнозується зростання обсягів теплоспоживання.

У рамках впровадження енергозберігаючих технологій загальною тенденцією в Україні є перехід до децентралізованого теплопостачання. Такий перехід дозволяє зменшувати втрати теплової енергії при її транспортуванні, а також застосовувати сучасніше теплогенеруюче устаткування з більш високим ККД і, як наслідок зменшувати споживання енергоносіїв.

Для розрахунку теплових навантажень будівель МОТГ, а також розрахунку обсягів споживання енергоносіїв проектом передбачається приймати відповідно до ДСТУ-Н Б В.1.1-27:2010 «Будівельна кліматологія» середню температуру зовнішнього повітря найбільш холодної п'ятиденки рівною – 22 °С. Середню температуру найхолоднішого місяця опалювального сезону передбачається приймати рівною – 5,1 °С. Середню температуру за опалювальний період приймати – 0,2 °С. Тривалість опалювального періоду приймати 184 доби.

Проектом передбачається адміністративні, громадсько-культурні та багатоквартирні житлові будівлі, що проектуються, забезпечувати тепловою енергією на потреби опалення, вентиляції та гарячого водопостачання від автономних вбудовано-прибудованих чи дахових котелень, садибну забудову – від індивідуальних котлів та індивідуальних водонагрівачів.

Прогнозовані сумарні обсяги теплоспоживання на опалення та гаряче водопостачання населених пунктів МОТГ розраховані за укрупненими питомими показниками теплоспоживання (таблиця IX-15 «Справочник проектировщика. Районная планировка» та таблиця 10.5 «Містобудування. Довідник проектувальника»), а також ДБН В.2.5-39:2008 «Теплові мережі».

Обсяги теплоспоживання на потреби сільського господарства – за ДБН В.2.5-20-2001 «Газопостачання», таблиця 3. Результати розрахунку у різних одиницях вимірювання наведено у таблицях 2.8.3.1, 2.8.3.2, 2.8.3.3 та 2.8.3.4.

Таблиця 2.8.3.1

Прогнозовані об'єми теплоспоживання для потреб населення на перспективний період, Гкал

Пор. №	Назви населених пунктів	Перспективна чисельність населення, осіб	Теплоспоживання годинне, Гкал/год			Тепло споживання річне, Гкал/рік		
			Опал.	ГВП	Разом	Опал.	ГВП	Разом
	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	м. Баранівка	11170	22,117	5,027	27,144	57637,2	34850,4	92487,600
2.	с. Вірля	500	0,990	0,225	1,215	2580,0	1560,0	4140,000

3.	с. Климентіївка	640	1,267	0,288	1,555	3302,4	1996,8	5299,200
4.	с. Марківка	330	0,653	0,149	0,802	1702,8	1029,6	2732,400
5.	с. Глибочок	560	1,109	0,252	1,361	2889,6	1747,2	4636,800
6.	с. Стара Гута	770	1,525	0,347	1,872	3973,2	2402,4	6375,600
7.	с. Ялишів	40	0,079	0,018	0,097	206,4	124,8	331,200
8.	с. Лісове	60	0,119	0,027	0,146	309,6	187,2	496,800
9.	с. Явне	80	0,158	0,036	0,194	412,8	249,6	662,400
10.	с. Йосипівка	300	0,594	0,135	0,729	1548,0	936,0	2484,000
11.	с. Табори	370	0,733	0,167	0,900	1909,2	1154,4	3063,600
12.	с. Жари	130	0,257	0,059	0,316	670,8	405,6	1076,400
13.	с. Деревщина	10	0,020	0,005	0,025	51,6	31,2	82,800
14.	с. Кашперівка	560	1,109	0,252	1,361	2889,6	1747,2	4636,800
15.	с. Гриньки	180	0,356	0,081	0,437	928,8	561,6	1490,400
16.	с. Озерянка	100	0,198	0,045	0,243	516,0	312,0	828,000
17.	с. Рогачів	780	1,544	0,351	1,895	4024,8	2433,6	6458,400
18.	с. Острожок	360	0,713	0,162	0,875	1857,6	1123,2	2980,800
19.	с. Рудня	30	0,059	0,014	0,073	154,8	93,6	248,400
20.	с. Млини	80	0,158	0,036	0,194	412,8	249,6	662,400
21.	с. Суємці	620	1,228	0,279	1,507	3199,2	1934,4	5133,600
22.	с. Володимирівка	30	0,059	0,014	0,073	154,8	93,6	248,400
23.	с. Смолдирів	470	0,931	0,212	1,143	2425,2	1466,4	3891,600
24.	с. Смолка	20	0,040	0,009	0,049	103,2	62,4	165,600
25.	с. Іванівка	30	0,059	0,014	0,073	154,8	93,6	248,400
26.	с. Земля	420	0,832	0,189	1,021	2167,2	1310,4	3477,600
27.	с. Середня	40	0,079	0,018	0,097	206,4	124,8	331,200
28.	с. Вишнівка	10	0,020	0,005	0,025	51,6	31,2	82,800
29.	с. Берестівка	300	0,594	0,135	0,729	1548,0	936,0	2484,000
30.	с. Ситисько	40	0,079	0,018	0,097	206,4	124,8	331,200
31.	с. Мирославль	340	0,673	0,153	0,826	1754,4	1060,8	2815,200
32.	с. Зрубок	0	-	-	-	-	-	-
33.	сел. Полянка	1630	3,227	0,734	3,961	8410,8	5085,6	13496,40
34.	с. Будисько	0	-	-	-	-	-	-
	ВСЬОГО:	21000	41,580	9,450	51,030	108360,0	65520,0	173880,0

Таблиця 2.8.3.2

Прогнозовані об'єми теплоспоживання для потреб населення на перспективний період, МВт та МДж

Пор. №	Назви місцевих рад, населених пунктів	Перспективна чисельність населення, осіб	Розрахункова потреба в теплоспоживанні, МВт			Теплоспоживання річне, 10 ⁶ МДж/рік		
			Опал.	ГВП	Разом	Опал.	ГВП	Разом
	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	м. Баранівка	11170	25,722	5,846	31,568	241,315	145,912	387,227
2.	с. Вірля	500	1,151	0,262	1,413	10,802	6,531	17,333
3.	с. Климентіївка	640	1,474	0,335	1,808	13,826	8,360	22,187
4.	с. Марківка	330	0,759	0,173	0,933	7,129	4,311	11,440
5.	с. Глибочок	560	1,290	0,293	1,583	12,098	7,315	19,413

6.	с. Стара Гута	770	1,774	0,404	2,177	16,635	10,058	26,693
7.	с. Ялишів	40	0,092	0,021	0,113	0,864	0,523	1,387
8.	с. Лісове	60	0,138	0,031	0,170	1,296	0,784	2,080
9.	с. Явне	80	0,184	0,042	0,226	1,728	1,045	2,773
10.	с. Йосипівка	300	0,691	0,157	0,848	6,481	3,919	10,400
11.	с. Табори	370	0,852	0,194	1,047	7,993	4,833	12,827
12.	с. Жари	130	0,299	0,069	0,368	2,809	1,698	4,507
13.	с. Деревущина	10	0,023	0,006	0,029	0,216	0,131	0,347
14.	с. Кашперівка	560	1,290	0,293	1,583	12,098	7,315	19,413
15.	с. Гриньки	180	0,414	0,094	0,508	3,889	2,351	6,240
16.	с. Озерянка	100	0,230	0,052	0,283	2,160	1,306	3,467
17.	с. Рогачів	780	1,796	0,408	2,204	16,851	10,189	27,040
18.	с. Острожок	360	0,829	0,188	1,018	7,777	4,703	12,480
19.	с. Рудня	30	0,069	0,016	0,085	0,648	0,392	1,040
20.	с. Млини	80	0,184	0,042	0,226	1,728	1,045	2,773
21.	с. Суємці	620	1,428	0,324	1,753	13,394	8,099	21,493
22.	с. Володимирівка	30	0,069	0,016	0,085	0,648	0,392	1,040
23.	с. Смолдирів	470	1,083	0,247	1,329	10,154	6,140	16,293
24.	с. Смолка	20	0,047	0,010	0,057	0,432	0,261	0,693
25.	с. Іванівка	30	0,069	0,016	0,085	0,648	0,392	1,040
26.	с. Земля	420	0,968	0,220	1,187	9,074	5,486	14,560
27.	с. Середня	40	0,092	0,021	0,113	0,864	0,523	1,387
28.	с. Вишнівка	10	0,023	0,006	0,029	0,216	0,131	0,347
29.	с. Берестівка	300	0,691	0,157	0,848	6,481	3,919	10,400
30.	с. Ситисько	40	0,092	0,021	0,113	0,864	0,523	1,387
31.	с. Мирославль	340	0,783	0,178	0,961	7,345	4,441	11,787
32.	с. Зрубок	0	-	-	-	-	-	-
33.	сел. Полянка	1630	3,753	0,854	4,607	35,214	21,292	56,507
34.	с. Будисько	0	-	-	-	-	-	-
	ВСЬОГО:	21000	48,358	10,990	59,348	453,682	274,319	728,001

Таблиця 2.8.3.3

Прогнозовані об'єми теплоспоживання на потреби рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів на перспективний період, Гкал

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Кількість місць	Теплоспоживання годинне, Гкал/год			Тепло споживання річне, Гкал/рік		
			Опал.	ГВП	Разом	Опал.	ГВП	Разом
	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Санаторії, санаторії-профілакторії	500	0,990	0,225	1,215	2580,0	1560,0	4140,0
2.	Рекреаційні заклади (бази відпочинку, літні табори)	1400	2,772	0,630	3,402	2072,0	2184,0	4256,0
3.	Заклади туризму	280	0,554	0,126	0,680	1444,8	873,6	2318,4
	Всього місткість рекреаційно-	2180	4,316	0,981	5,297	6096,8	4617,6	10714,4

оздоровчих та
туристичних закладів
по МОТГ

Таблиця 2.8.3.4

Прогнозовані об'єми теплоспоживання на потреби рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів на перспективний період, МВт та МДж

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Кількість місць	Розрахункова потреба в теплоспоживанні, МВт			Теплоспоживання річне, 10 ⁶ МДж/рік		
			Опал.	ГВП	Разом	Опал.	ГВП	Разом
	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Санаторії, санаторії-профілакторії	500	1,151	0,262	1,413	10,802	6,531	17,333
2.	Рекреаційні заклади (бази відпочинку, літні табори)	1400	3,224	0,733	3,957	8,675	9,144	17,819
3.	Заклади туризму	280	0,644	0,147	0,791	6,049	3,658	9,707
	Всього місткість рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів по громаді:	2180	5,020	1,141	6,160	25,526	19,333	44,859

Прогнозовані об'єми теплопостачання на потреби сільського господарства (для утримання тварин та птахів) наведено в таблиці 2.8.3.5. Норми теплопостачання прийняті відповідно до ДБН В.2.5-20-2001, Таблиця 3.

Таблиця 2.8.3.5

Прогнозовані об'єми теплопостачання на потреби сільського господарства

Пор. №	Назва	Кількість, тис. голів	Нормативне споживання теплоти на одиницю, Мдж/рік	Загальне річне теплоспоживання, 10 ⁶ МДж/рік
1	2	3	4	5
1.	ВРХ молочні	1,673	8 820	14,756
2.	ВРХ м'ясні	-	8 820	-
3.	Свині	0,408	4 620	1,885
4.	Вівці	0,055	510	0,028
5.	Коні	0,0134	2 120	0,028
6.	Птиця (кури)	3,807	1 020	3,883
	ВСЬОГО:			20,580

Для визначення потужності теплоспоживання на потреби сільського господарства прийнято коефіцієнт годинного максимуму теплоспоживання 1/4800. Потужність теплоспоживання складе 4,287 МВт.

Прогнозовані об'єми теплоспоживання на промислові потреби наведено в таблиці 2.8.3.6. Норма теплоспоживання взята з розрахунку 0,67 МВт на 1 га площі (розрахована за заявками інвесторів та за аналогічними проектами).

Таблиця 2.8.3.6

Прогнозовані об'єми промислового теплоспоживання на перспективний період, МВт

Пор. №	Назва	Площа території, га	Теплове навантаження, МВт
1	2	3	4
	ВСЬОГО:	784,04	525,307

Сумарні об'єми теплоспоживання Баранівською МОТГ включаючи потреби населення, рекреаційно-оздоровчих закладів, сільськогосподарських та промислових підприємств складуть

$$59,348 + 6,160 + 4,287 + 525,307 = 595,102 \text{ МВт.}$$

Для зменшення непродуктивних втрат теплової енергії та більш економного використання місцевих енергетичних ресурсів передбачається проводити роботи з модернізації існуючих котелень.

2.8.4. Газопостачання

Пропозиції цього розділу щодо перспективного розвитку систем газопостачання розраховані на період до 2036 року.

Газопостачання споживачів громади відбувається природним газом через досить розвинену газотранспортну систему. Через прогнозоване збільшення споживання теплової енергії прогнозується також збільшення споживання енергоносіїв. Проектом пропонується на перспективний період як основний енергоносіє використовувати природний газ.

Розглядається використання природного газу для таких основних потреб громади: як паливо для отримання теплової енергії (опалення, гаряче водопостачання), на господарсько-побутові потреби житлової забудови (приготування їжі тощо), на технологічні та комунальні потреби промислових, сільськогосподарських та інших підприємств.

Прогнозовані сумарні обсяги споживання природного газу на господарські потреби населення МОТГ розраховані за прогнозованими обсягами тепло споживання на опалення та гаряче водопостачання, а також за укрупненими питомими нормами витрати теплоти для різних видів споживачів (таблиця 2 ДБН В.2.5-20-2001 Газопостачання). Враховано також 5% витрати на потреби підприємств торгівлі та побутового обслуговування невиrobничого характеру.

Для розрахунку прийнято природний газ з теплою згорання 34 МДж/м^3 . Коефіцієнт корисної дії при використанні газу для виробництва теплової енергії прийнято 0,9. Результати розрахунку наведено у таблицях 2.8.4.1 та 2.8.4.2.

Таблиця 2.8.4.1

Прогнозовані об'єми газопостачання для потреб населення на перспективний період

Пор. №	Назви населених пунктів	Річний обсяг газоспоживання				
		Опалення.		Госп-побутові потреби та ГВП		Разом, млн. $\text{м}^3/\text{рік}$
		Теплоспоживання, 10^6 МДж/рік	млн. $\text{м}^3/\text{рік}$	Насел., чол.	млн. $\text{м}^3/\text{рік}$	
1	2	3	4	5	6	7
1.	м. Баранівка	241,315	8,280	11170	2,932	11,212
2.	с. Вірля	10,802	0,371	500	0,131	0,502
3.	с. Климентіївка	13,826	0,474	640	0,168	0,642

4.	с. Марківка	7,129	0,245	330	0,087	0,332
5.	с. Глибочок	12,098	0,415	560	0,147	0,562
6.	с. Стара Гута	16,635	0,571	770	0,202	0,773
7.	с. Ялишів	0,864	0,030	40	0,011	0,041
8.	с. Лісове	1,296	0,044	60	0,016	0,060
9.	с. Явне	1,728	0,059	80	0,021	0,080
10.	с. Йосипівка	6,481	0,222	300	0,079	0,301
11.	с. Табори	7,993	0,274	370	0,097	0,371
12.	с. Жари	2,809	0,096	130	0,034	0,130
13.	с. Деревущина	0,216	0,007	10	0,003	0,010
14.	с. Кашперівка	12,098	0,415	560	0,147	0,562
15.	с. Гриньки	3,889	0,133	180	0,047	0,180
16.	с. Озерянка	2,160	0,074	100	0,026	0,100
17.	с. Рогачів	16,851	0,578	780	0,205	0,783
18.	с. Острожок	7,777	0,267	360	0,095	0,362
19.	с. Рудня	0,648	0,022	30	0,008	0,030
20.	с. Млини	1,728	0,059	80	0,021	0,080
21.	с. Суємці	13,394	0,460	620	0,163	0,623
22.	с. Володимирівка	0,648	0,022	30	0,008	0,030
23.	с. Смолдирів	10,154	0,348	470	0,123	0,471
24.	с. Смолка	0,432	0,015	20	0,005	0,020
25.	с. Іванівка	0,648	0,022	30	0,008	0,030
26.	с. Земля	9,074	0,311	420	0,110	0,421
27.	с. Середня	0,864	0,030	40	0,011	0,041
28.	с. Вишнівка	0,216	0,007	10	0,003	0,010
29.	с. Берестівка	6,481	0,222	300	0,079	0,301
30.	с. Ситисько	0,864	0,030	40	0,011	0,041
31.	с. Мирославль	7,345	0,252	340	0,089	0,341
32.	с. Зрубок	0,0	-	-	-	-
33.	сел. Полянка	35,214	1,208	1630	0,428	1,636
34.	с. Будисько	0,0	-	-	-	-
ВСЬОГО:		453,682	15,568	21000	5,513	21,081

Таблиця 2.8.4.2

Прогнозовані об'єми газопостачання на потреби рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів на перспективний період

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Річний обсяг газоспоживання				
		Опалення		Госп-побутові потреби та ГВП		Разом, млн. м ³ /рік
		Теплоспоживання, 10 ⁶ МДж/рік	млн. м ³ /рік	Кількість місць	млн. м ³ /рік	
1	2	3	4	5	6	7
1.	Санаторії, санаторії-профілакторії	10,802	0,371	500	0,131	0,502
2.	Рекреаційні заклади (бази відпочинку, літні табори)	8,675	0,298	1400	0,184	0,482

1	2	3	4	5	6	7
3.	Заклади туризму	6,049	0,208	280	0,074	0,282
	Всього місткість рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів по громаді:	25,526	0,876	2180	0,388	1,264

Додаткові об'єми газопостачання на потреби сільського господарства (для утримання тварин та птахів) наведено в таблиці 2.8.4.3. Для розрахунку годинних витрат газу коефіцієнт годинного максимуму прийнято 1/4800.

Таблиця 2.8.4.3

Додаткові об'єми газопостачання на потреби сільського господарства

Пор. №	Назва	Кількість, тис. голів	Загальне річне теплоспоживання, 10^6 МДж/рік	Годинна витрата газу, $м^3/год.$	Загальна витрата газу, млн. $м^3/рік$
1	2	3	4	5	6
1.	ВРХ молочні	1,673	14,756	105,416	0,506
2.	ВРХ м'ясні	-	-	-	-
3.	Свині	0,408	1,885	13,542	0,065
4.	Вівці	0,055	0,028	0,208	0,001
5.	Коні	0,0134	0,028	0,208	0,001
6.	Птиця (кури)	3,807	3,883	27,708	0,133
	Разом	-	20,580	147,083	0,706

Прогнозовані об'єми газоспоживання на промислові потреби наведено в таблиці 2.8.4.4. При цьому питоме газоспоживання прийнято з розрахунку з розрахунку $7,75 м^3/годину$ на 1 га площі (розрахована за заявками інвесторів та за аналогічними проектами). Коефіцієнт годинного максимуму витрат газу прийнято 1/3000.

Таблиця 4.4.16

Прогнозовані об'єми промислового газоспоживання на перспективний період

Пор. №	Назва	Площа території, га	Газоспоживання	
			$м^3/год$	млн. $м^3/рік$
1	2	3	4	5
	ВСЬОГО:	784,04	6077,878	18,233

Сумарні витрати газу Баранівської громади включаючи потреби населення, рекреаційно-оздоровчих закладів, сільськогосподарських та промислових підприємств складуть:

$$21,081 + 1,264 + 0,706 + 18,233 = 41,284 \text{ (млн. } м^3/рік).$$

Подальший розвиток систем газопостачання громади не передбачає будівництво нових магістральних газопроводів, ГРС, ГРП та ШРП високого тиску.

Для перспективної забудови проектом пропонується така схема газопостачання. Від існуючих головних газорегуляторних пунктів (ГГРП) прокладати газопроводи середнього тиску вулицями населених пунктів до житлової забудови, об'єктів громадсько-культурного призначення. До газопроводів середнього тиску приєднувати комбіновані будинкові регулятори тиску (КБРТ) для індивідуальних житлових будинків, шафові газорегуляторні

пункти (ШРП) для дахових котелень та вбудовано-прибудованих котелень об'єктів культурно-побутового призначення. Від ШРП і КБРТ прокладати газопроводи низького тиску безпосередньо до споживачів природного газу. В існуючих кварталах з існуючими газорегуляторними пунктами (ГРП) чи ШРП групового регулювання, від яких мережами низького тиску природний газ вулицями населених пунктів подається до споживачів, нову забудову пропонується підключати до існуючих мереж низького тиску при умові наявних резервів пропускної здатності цих мереж та резервів потужності ГРП (ШРП). При відсутності резервів пропонується проводити реконструкцію ГРП (ШРП) та мереж низького тиску або переходити на газопостачання від мереж середнього тиску з використанням КБРТ (ШРП). Варіант схеми газопостачання пропонується вибирати шляхом техніко-економічного розрахунку.

2.8.5. Заходи з енергозбереження

Енергозбереження безпосередньо пов'язане із реалізацією концепції сталого розвитку. Важливим результатом, який досягається за рахунок енергозбереження, є скорочення викидів парникових газів, зокрема CO₂. Використання деревини як палива має переваги порівняно з газом і вугіллям оскільки деревина є вуглецево-нейтральна. Тобто, при спалюванні деревини викидається стільки ж вуглекислого газу, скільки дерево поглинуло його за життя. Використання пелет та трісок дозволяє повніше використовувати деревні ресурси та зменшувати обсяги відходів деревообробки майже до нуля.

На території ОТГ передбачається впроваджувати заходи щодо використання альтернативних видів палива та застосування нетрадиційних джерел теплопостачання. Насамперед це теплопостачання від твердопаливних котлів, що працюють на місцевих видах палива. В цілому, за екологічними характеристиками, використання твердопаливних котлів, що працюють на пелетах з деревини, трісках або соломі не погіршує загальну екологічну ситуацію в місцях масової забудови. Передбачається розвиток теплопостачання від теплових насосів, що використовують низькотемпературне тепло від ґрунтів, поверхневих вод, підземних вод та повітря.

Одним зі шляхів впровадження альтернативних джерел теплопостачання щодо вирішення проблем енергозбереження є використання систем утилізації тепла стічних вод на очисних спорудах каналізації, використання їх тепла як джерела низькопотенційного тепла для теплонасосних установок.

Передбачається використання сонячної енергії, а саме безпосереднє її перетворення в низько потенційну теплову енергію без попередньої концентрації потоку сонячної радіації, що з успіхом може використовуватись для потреб гарячого водопостачання комунально-побутовими та технологічними об'єктами, зокрема у сільській місцевості.

З метою економії паливно-енергетичних ресурсів та подальшого підвищення коефіцієнту ефективності перетворення інших видів енергії в теплову проектом пропонується відмова (по можливості) від будівництва нових зовнішніх теплових мереж. Для організації теплопостачання об'єктів нового житлового фонду, громадських та інших об'єктів передбачається розширити застосування місцевих, локальних та індивідуальних теплових установок сучасного типу, таких як: твердопаливні котли, конденсаційні котли, теплові насоси тощо. В багатоквартирних будинках пропонується влаштування поквартирного опалення. При цьому застосування квартирних теплогенераторів на твердому паливі передбачається тільки у житлових будинках до двох поверхів, згідно п. 5.25, ДБН В.2.2-15:2005 «Житлові будинки».

Для зменшення витрат тепла на потреби опалення при проектуванні та будівництві необхідно передбачати обладнання всіх квартир та приміщень громадських будівель

автономними чи централізованими рекуператорами тепла, що дозволить зменшити витрати тепла на потреби вентиляції.

Скорочення викидів CO₂ відбувається не лише при переході з традиційних видів палива на альтернативні, але й при простому утепленні споруд. Утеплення дозволяє зменшити споживання теплової енергії, яка виробляється шляхом спалювання різних палив.

Проектом передбачається проведення поступового енергоаудиту усіх будівель та розроблення заходів щодо зниження їх енергоспоживання.

Одним з основних напрямків розвитку теплоенергетики ОТГ має бути впровадження заходів з енергозбереження. Як першочергові заходи проектом передбачається:

- впровадження комплексу заходів з реконструкції існуючих систем теплозабезпечення для підвищення їх ефективності;
- комплекс робіт по впровадженню нових енергозберігаючих технологій та обладнання;
- автоматизація процесів горіння в котлах з метою підвищення повноти згорання палива;
- автоматизація процесу підтримування температури теплоносія пропорційно температурі зовнішнього повітря;
- впровадження автономних установок виробництва теплової та електричної енергії, комбінованого виробництва електроенергії та тепла на когенераційних установках, тощо;
- диспетчеризація господарства з впровадженням системи обліку та контролю за споживанням паливно-енергетичних ресурсів;
- впровадження засобів обліку та регулювання споживання води та теплової енергії у житловому фонді.

Для реалізації державної політики з енергозбереження пропонується використовувати теплогенеруюче устаткування з ККД не менше ніж 92 %.

Передбачається оснащення житлового фонду будинковими та квартирними лічильниками тепла. Передбачається модернізація насосного обладнання, заміна існуючих трубопроводів теплотрас на попередньо ізольовані труби.

Проектом передбачається поступова заміна вікон на енергоефективні склопакети та заміна дверей у будівлях, які опалюються. Часто заміна старих дерев'яних вікон на сучасні дерев'яні чи металопластикові з метою утеплення спричиняє різке підвищення вологості в приміщенні. Це пояснюється тим, що основним шляхом надходження повітря на заміну видаленого вентиляцією є саме вікна. Тому при заміні вікон на герметичні різко сповільнюються процеси руху повітря, що викликає порушення роботи вентиляції і перезволоження приміщення. Висока вологість призводить до утворення грибка, зниження терміну служби споруди, поширення легеневих захворювань тощо. З метою уникнення цього потрібно проектом передбачається при реконструкції існуючих будівель використання негерметичних вікон (що зменшить їх утеплювальні характеристики), або передбачення реконструкції системи вентиляції приміщень де замінюють вікна.

Проектом передбачається утеплення зовнішніх стін будівель. Є два способи післябудівельного утеплення стін: зовнішнє (фасадне) та внутрішнє. Утеплення зсередини головним недоліком має зменшення корисної площі, а перевагою – можливість знехтувати погодостійкими властивостями ізоляційних матеріалів. Фасадне утеплення буває трьох типів: легкі штукатурні системи, важкі штукатурні системи та колодцева кладка. Проектом передбачається віддавати перевагу легким штукатурним системам, через їх простоту та невисоку вартість. Передбачається використання переважно полістирольних плит та мінеральної вати, які після монтажу обтягуються сіткою та покриваються штукатуркою.

Поширеною помилкою при виконанні заходів з підвищення енергоефективності будівель є неправильний розрахунок потужності нового котла. Часто у будівлі встановлюють новий котел, після чого проводять утеплення стін, вікон тощо. В результаті котел використовується не на повну потужність через нижче споживання тепла будівлею. Проектом передбачається спочатку проведення реновації будівель, а після неї робити розрахунок необхідної потужності котла.

2.8.6. Електропостачання

Пропозиції цього розділу щодо перспективного розвитку систем електропостачання розраховані на період до 2036 року.

Усі населені пункти громади забезпечуються електричною енергією. Збільшення благоустрою житла на перспективний період, а також відведення значних земельних площ під розміщення промислових об'єктів дає підстави очікувати суттєвого зростання електроспоживання. Це в свою чергу вимагає збільшення потужностей трансформаторних підстанцій.

Прогнозовані витрати електроенергії на господарсько побутові та комунальні потреби, а також необхідна потужність трансформаторних підстанцій, розраховані за укрупненими показниками споживання за рік на одну людину за таблицею 8.5 ДБН 360-92** «Містобудування. Планування та забудова міських та сільських поселень», наведено у таблиці 2.8.6.1. При цьому норматив електроспоживання для сільських будинків, не обладнаних стаціонарними електроплитами, прийнято 950 кВт год/люд на рік, для міського населення, що проживає в квартирах (будинках), не обладнаних стаціонарними електроплитами та кондиціонерами, прийнято 1700 кВт год/люд на рік (для малих міст коефіцієнт – 0.8). Річна кількість годин використання максимуму електричного навантаження для сільського населення прийнято 4100 годин, для міського населення прийнято 5200 годин.

Таблиця 2.8.6.1

Прогнозовані об'єми господарсько-побутового та комунального електроспоживання для потреб населення на перспективний період

Пор. №	Назви населених пунктів	Перспективна чисельність населення, осіб	Електроспоживання за рік, тис. кВт год.	Потужність підстанції, кВт
1	2	3	4	5
1.	м. Баранівка	11170	15191,2	2915,4
2.	с. Вірля	500	475,0	115,9
3.	с. Климентіївка	640	608,0	148,3
4.	с. Марківка	330	313,5	76,5
5.	с. Глибочок	560	532,0	129,8
6.	с. Стара Гута	770	731,5	178,4
7.	с. Ялишів	40	38,0	9,3
8.	с. Лісове	60	57,0	13,9
9.	с. Явне	80	76,0	18,5
10.	с. Йосипівка	300	285,0	69,5
11.	с. Табори	370	351,5	85,7
12.	с. Жари	130	123,5	30,1
13.	с. Деревущина	10	9,5	2,3
14.	с. Кашперівка	560	532,0	129,8
15.	с. Гриньки	180	171,0	41,7

16.	с. Озерянка	100	95,0	23,2
17.	с. Рогачів	780	741,0	180,7
18.	с. Острожок	360	342,0	83,4
19.	с. Рудня	30	28,5	7,0
20.	с. Млини	80	76,0	18,5
21.	с. Суємці	620	589,0	143,7
22.	с. Володимирівка	30	28,5	7,0
23.	с. Смолдирів	470	446,5	108,9
24.	с. Смолка	20	19,0	4,6
25.	с. Іванівка	30	28,5	7,0
26.	с. Земля	420	399,0	97,3
27.	с. Середня	40	38,0	9,3
28.	с. Вишнівка	10	9,5	2,3
29.	с. Берестівка	300	285,0	69,5
30.	с. Ситисько	40	38,0	9,3
31.	с. Мирославль	340	323,0	78,8
32.	с. Зрубок	0	-	-
33.	сел. Полянка	1630	1548,5	377,7
34.	с. Будисько	0	-	-
	ВСЬОГО:	21000	24529,7	5193,3

Прогнозовані витрати електроенергії на потреби рекреаційно-оздоровчих закладів наведено в таблиці 2.8.6.2, При цьому питоме електроспоживання прийнято з розрахунку 2,2 кВт/місце для санаторіїв, 2,0 кВт/місце для рекреаційних закладів, 0,5 кВт/місце для закладів туризму, відповідно до ДБН В.2.5–23:2010, таблиця 3.15. Річна кількість годин використання максимуму електричного навантаження прийнята 3500 годин для санаторіїв та закладів туризму, 1500 годин для рекреаційних закладів.

Таблиця 2.8.6.2

Прогнозовані об'єми електроспоживання для потреб рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів на перспективний період

Пор. №	Тип рекреаційно-оздоровчих закладів	Перспективна кількість місць	Електроспоживання за рік, тис. кВт год.	Потужність підстанції, кВт
1	2	3	4	5
–	Санаторії, санаторії-профілакторії	500	3850,0	1100,0
–	Рекреаційні заклади (бази відпочинку, літні табори)	1400	4200,0	2800,0
–	Заклади туризму	280	490,0	140,0
–	Всього місткість рекреаційно-оздоровчих та туристичних закладів по громаді:	2180	8540,0	4040,0

Прогнозовані об'єми електроспоживання на потреби сільського господарства наведено в таблиці 2.8.6.3, на утримання худоби та птиці в таблиці 4.4.20. При цьому питоме електроспоживання прийнято з розрахунку 0,5 тис.кВт годин на 1 га ріллі.

Річна кількість годин використання максимуму електричного навантаження прийнята 4500 годин.

Таблиця 2.8.6.3

Додаткові об'єми електроспоживання на потреби сільського господарства

Пор. №	Назва місцевих рад	Площа ріллі, га	Електроспоживання за рік, тис. кВт годин	Потужність підстанції, кВт
1	2	3	4	5
	ВСЬОГО:	21759,671	10879,836	2415,324

Норми споживання електроенергії розраховані за укрупненими питомими показниками (Приложение 13 «Справочник проектировщика. Районная планировка»).

Таблиця 2.8.6.4

Додаткові об'єми електроспоживання на потреби сільськогосподарських тварин

Пор. №	Назва	Кількість, тис. голів	Нормативне споживання електроенергії на одиницю, тис. кВт год.	Електроспоживання за рік, тис. кВт годин	Потужність підстанції, кВт
1	2	3	4	5	6
1.	ВРХ молочні	1,673	700	1171,1	260,0
2.	ВРХ м'ясні	-	130	-	-
3.	Свині	0,408	190	77,5	17,2
4.	Вівці	0,055	60	3,3	0,7
5.	Коні	0,0134	-	-	-
6.	Птиця (кури)	3,807	25	95,2	21,1
	ВСЬОГО:			1347,1	299,1

Прогнозовані витрати електроенергії на потреби існуючих підприємств та необхідна потужність підстанцій наведені у таблиці 2.8.6.5.

Таблиця 2.8.6.5

Прогнозовані об'єми електричних навантажень існуючих промислових підприємств

Пор. №	Назва підприємства	Галузь промисловості	К-ть працюючих, чол.	Питома норма, тис. кВт год. на 1 чол. на рік	Річне спожив. ел енергії, тис. кВт год	К-ть год використ. макс. навант.	Загальне навант., кВт
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	ТОВ «Органік мілк»	Харчова	117	14	1638	4800	341,2
2.	ТОВ «Баранівський молокозавод»	Харчова	17	14	238	4800	49,5
3.	Баранівська філія СП ТОВ «РІФ -1»	Швейна	156	14	2184	4900	445,7
4.	ТОВ «Полянківська кераміка»	Виробництво неметалевих виробів	40	14	560	5100	109,8

5.	ДП «Баранівське ЛМГ»	Виробництво деревини та виробів з дерева	428	23	9844	2 800	3515,7
6.	ДП «Шпат»	Добування корисних копалин	79	23	1817	5100	356,3
7.	ТОВ «Декор – Кераміка»	Виробництво неметалевих виробів	29	14	406	5100	79,6
8.	ТОВ «Декор Україна»	Виробництво неметалевих виробів	17	14	238	5100	46,6
9.	Ковбасний цех	Харчова	117	14	1638	4800	341,2
10.	ПП «Форест полісся»	Виробництво деревини та виробів з дерева	12	23	276	2 800	98,5
11.	Меблева фабрика «Гермес»	Виробництво деревини та виробів з дерева	48	23	1104	2 800	394,3
12.	ТОВ «Укрбрендпошив»		80	14	1120	4900	228,6
13.	Швейна фабрика «Веснянка»	Швейна	30	14	420	4900	85,7
	ВСЬОГО:		-	-	21483	-	6092,7

Прогнозовані об'єми електроспоживання на промислові потреби проектних територій наведено в таблиці 2.8.6.6. При цьому питоме електричне навантаження прийнято з розрахунку 0,016 *МВт* на 1 *га* площі (розрахована за заявками інвесторів та за аналогічними проектами). Річна кількість годин використання максимуму електричного навантаження прийнято 4700 годин.

Таблиця 2.8.6.6

Прогнозовані об'єми промислового електроспоживання на перспективний період

Пор. №	Назва місцевих рад	Прогнозована площа виробничого використання, <i>га</i>	Електроспоживання за рік, <i>тис. кВт год.</i>	Потужність підстанції, <i>кВт</i>
1	2	3	4	5
	Разом по МОТГ	784,04	58959	12544

Сумарні об'єми очікуваного на перспективний період електроспоживання та необхідна потужність трансформаторних підстанцій наведені в таблиці 2.8.6.7.

Таблиця 2.8.6.7

Сумарні об'єми електроспоживання на перспективний період

Пор. №	Категорія електроспоживання	Електроспоживання за рік, тис. кВт год.	Потужність підстанції, кВт
1	2	3	4
1.	Електроспоживання населенням	24 529	5 193
2.	Рекреаційно-оздоровчі заклади	8 540	4 040
3.	Існуючі промислові споживачі	21 483	6 092
4.	Перспективне промислове електроспоживання	58 959	1 254
5.	Сільськогосподарське електроспоживання	10 879	2 415
6.	Електроспоживання на утримання худоби та птиці	1 347	299
	ВСЬОГО:	125 737	19 293

Проектом пропонується суттєва реконструкція існуючих та будівництво нових трансформаторних підстанцій високої напруги.

Електропостачання житлових будинків та промислових зон, що проектується, пропонується здійснювати за допомогою повітряних ліній електропередач з дотриманням усіх охоронних і санітарно-захисних зон. При цьому повітряні лінії напругою 35 кВ і більше необхідно розташовувати за межами житлових територій.

Проектом передбачається врахувати нормативні охоронні зони повітряних ліній. В межах сільбищних територій з висотою будівель 4 поверхи та вище електричні мережі слід виконувати кабельними (п. 8.24 ДБН 360-92**). Реконструйовані трансформаторні підстанції потужністю 16 МВА і більше необхідно передбачати закритого типу.

Для забезпечення надійного електропостачання споживачів ОТГ передбачається пуск в експлуатацію міні-ГЕС на р. Случ, основні етапи будівництва якої завершено. Також проектом пропонується на території Банівської ОТГ відновити роботу гідроелектростанції на шлюзах-регуляторах на р. Смолка, потужністю 500 кВт біля с. Суємці. Будівництво нових ГЕС на території ОТГ не передбачається.

Для забезпечення надійного електропостачання споживачів громади та покриття на розрахунковий строк зростаючих навантажень в окремих вузлах енергетичної системи проектом передбачається:

- реконструкція трансформаторної підстанції ПС 35/10 кВ «Баранівка» з переведенням її на вхідну напругу 110 кВ та встановлення двоступеневих трансформаторів 110/35/10 кВ. Для цього передбачається будівництво двох повітряних ліній напругою 110 кВ: першої від ПС 110/10 кВ Миропіль; другої від ПС 110/35/10 «Довбиш»;

- реконструкція трансформаторної підстанції ПС 35/10 кВ «Рогачів» та ПС 35/10 кВ «Вірля» зі встановленням трансформаторів більшої потужності.

Необхідну потужність нових трансформаторів на ПС, що реконструюються, передбачається визначати на подальших стадіях проектування після уточнення необхідних електричних навантажень.

Для забезпечення надійного електропостачання протягом всього розрахункового етапу необхідно проводити модернізацію, ремонт та заміну зношеного устаткування на електропідстанціях та лініях електропередачі всіх рівнів напруг.

Для оптимізації систем електропостачання необхідно проводити заходи по удосконаленню й оптимізації системи обліку та контролю електроспоживання, заходи по удосконаленню систем автоматизації, телемеханізації та засобів диспетчерсько-технологічного управління.

2.9. Забезпечення санітарного благополуччя, охорони навколишнього природного середовища, територій та об'єктів природно-заповідного фонду, нерухомих об'єктів культурної спадщини, дотримання режиму використання земель історико-культурного призначення

Комплекс екологоорієнтованих засобів щодо захисту навколишнього середовища охоплює заходи, спрямовані на охорону і раціональне використання природних ресурсів, і заходи, які забезпечують нормативні санітарно-гігієнічні параметри середовища міських і сільських поселень.

Соціально необхідні охоронні заходи поділяються на організаційні, економічні та містобудівні.

Містобудівні заходи забезпечують охорону природного середовища за рахунок раціонального функціонального зонування території, створення санітарно-захисних зон, визначення територій природо-заповідного фонду, забезпечення екологічного балансу природно-ландшафтних та урбанізованих територій.

Основні принципи екологічного захисту навколишнього середовища такі:

- збереження та раціональне використання цінних природних ресурсів;
- дотримання нормативів гранично допустимих рівнів екологічного навантаження на природне середовище та санітарних нормативів в місцях забудови;
- виділення природно-заповідних, ландшафтних, курортно-рекреаційних, історико-культурних зон з відповідним режимом їх охорони;
- встановлення санітарно-захисних зон для охорони водойм, джерел водопостачання і мінеральних вод.

Охорона атмосферного повітря

Під забрудненням атмосферного повітря розуміють збільшення концентрації фізичних, хімічних та біологічних компонентів понад рівень, що виводить природні системи зі стану рівноваги.

Однією з особливостей атмосфери є її здатність до самоочищення. Самоочищення атмосферного повітря відбувається внаслідок сухого та мокрого випадання домішок, абсорбції їх землею поверхнею, поглинання рослинами, переробка бактеріями, мікроорганізмами та іншими шляхами. Садіння дерев та кущів сприяє очищенню повітря від пилу, оксидів вуглецю, діоксидів сірки та інших речовин. Найкращі поглинальні властивості стосовно діоксиду сірки має тополя, липа, ясен. Одне доросле дерево липи може акумулювати протягом доби десятки кілограмів діоксиду сірки, перетворюючи його в нешкідливу речовину. Велику роль в очищенні атмосферного повітря належить ґрунтовим бактеріям та мікроорганізмам. При температурі 15-35°C мікроорганізми переробляють на 1м² до 81 тонни на добу оксидів та діоксидів вуглецю. Однак можливості природи щодо самоочищення мають обмеження. Тому для очищення викидів від шкідливих речовин потрібно сформулювати систему заходів, направлену на поліпшення ситуації.

Основними напрямками зменшення надходження забруднюючих речовин в атмосферне повітря від промислових підприємств є насамперед виконання природоохоронних заходів, передбачених проектами нормативів гранично допустимих викидів, переведення

паливовикористовуючого обладнання на природний газ, впровадження сучасних технологій очищення промислових викидів.

– Зменшення шкідливих викидів від пересувних джерел можливе за рахунок збільшення використання неетилового бензину, посилення контролю за токсичністю відпрацьованих газів автомобільних двигунів, будівництва об'їзних автошляхів для транзитного транспорту.

Особливо актуальними є заходи щодо захисту атмосферного повітря, які необхідно передбачати відповідно до Закону України та санітарних правил з охорони атмосферного повітря населених місць. Промислові та сільськогосподарські об'єкти, які є джерелами забруднення атмосферного повітря, треба розміщувати в спеціально виділених для цього зонах з підвітряного боку відносно житлово-громадської забудови. Для об'єктів, які є джерелом забруднення атмосферного повітря, повинні бути організовані санітарно-захисні зони, що встановлюються згідно з санітарною класифікацією підприємств і виробництв, складських споруд відповідно до Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів: I клас – 1000 м, II клас – 500 м, III клас – 300 м, IV клас – 100 м, V клас – 50 м.

Дані щодо встановлених санітарно-захисних зон існуючих промислових підприємств на території Баранівської громади надано в таблиці 5.1.

Таблиця 5.1.

Назва підприємства	Класифікація підприємств	Розмір санітарно-захисної зони, м
1	2	3
ДП «Шпат»	III клас	300
ДП «Баранівське лісомисливське господарство»	IV клас	100
ТОВ «Полянківська кераміка»	IV клас	100
Баранівська філія СП ТОВ РІФ-1	V клас	50
ТОВ «Органік мілк»	V клас	50
ТОВ «Баранівський молокозавод»	V клас	50

В м. Баранівка передбачається будівництво заводу дитячого харчування. Підприємство відповідатиме V класу, тому проектується встановлення СЗЗ – 50 м.

Аграрний сектор району представлений тваринницькими фермерськими та сільськогосподарськими підприємствами, які спеціалізуються на вирощуванні зернових та інших культур. Відповідно до Державних санітарних правил планування та забудови населених пунктів розмір санітарно-захисної зони від сільськогосподарських підприємств, які займаються рослинництвом, має становити 100 м до житлової забудови.

Дані, щодо існуючих тваринницьких підприємств на території Баранівської громади, надані в таблиці 5.2.

Таблиця 5.2

Назва підприємства	Місце розташування	Вид діяльності	Розмір СЗЗ, м
1	2	3	4
ТОВ «МиРославель Агро»	с. Мирославль	ВРХ	300
ТОВ «Агровест Груп»	с. Смолдирів	ВРХ	300

Проектом передбачається створення молочної ферми в с.Рогачів на 700 корів та птахофабрики в с.Острожок, санітарно-захисна зона яких має бути не менше 300 м.

Для об'єктів, від яких СЗЗ не витримується, можливе зменшення їх розмірів. Для цього необхідно провести розрахунки та лабораторні дослідження для громади розташування підприємств або іншого виробничого об'єкту, які встановлять, що на межі житлової забудови та прирівняних до неї об'єктів концентрація шкідливих речовин у атмосферному повітрі, рівні шуму, вібрації, ультразвуку, електромагнітних та іонізуючих випромінювань, статичної електрики не перевищують гігієнічні нормативи.

У тих випадках, коли розрахунками не підтверджується зменшення СЗЗ або неможлива її організація в конкретних умовах, необхідно приймати рішення про зміну технології виробництва, що передбачає зниження викидів шкідливих речовин в атмосферу, його перепрофілювання або закриття.

Територія санітарно-захисної зони являє собою озеленену смугу з елементами благоустрою. З боку житлової забудови на території санітарно-захисної зони розміром більше 100 м створюється смуга деревно-чагарникових насаджень завширшки не менше 30 м, а при розмірах 50-100 м – завширшки не менше 10 м.

Територія санітарно-захисної зони не повинна використовуватися як резервна ділянка для розвитку підприємства. У межах санітарно-захисної зони дозволяється розміщення споруд аналогічного виробництва з нижчим класом шкідливого впливу, адміністративно-господарських, науково-проектних та інших закладів (крім спортивних, дитячих, лікувально-оздоровчих закладів, парків і пляжів).

На території Баранівської громади проходять магістральні газопроводи, для яких встановлено охоронні зони. На земельних ділянках, розташованих у межах охоронних зон газопроводів, забороняється:

- споруджувати житлові, громадські та дачні будинки;
- розміщувати автозаправні та газозаправні станції і склади пально-мастильних матеріалів;
- будувати гаражі та автостоянки, садові та дачно-садові споруди, автомобільні дороги I - V категорії та залізниці;
- влаштовувати звалища, виливати розчини кислот, солей та лугів, що спричиняють корозію;
- розміщувати спортивні майданчики, стадіони, ринки, зупинки громадського транспорту, організовувати заходи, пов'язані з масовим скупченням людей;
- будувати огорожі для відокремлення приватних земельних ділянок, лісових масивів, садів, виноградників тощо;
- зберігати сіно і солом, розбивати польові стани і табори для худоби, розміщувати пересувні та стаціонарні пасіки;
- розбирати і руйнувати водопропускні, берегоукріплювальні, земляні та інші споруди, що захищають об'єкти магістрального трубопровідного транспорту від руйнування, а прилеглу територію і навколишню місцевість - від аварійного розливання продукту, який транспортується магістральним трубопроводом;
- будівельні, ремонтні, земляні, геологорозвідувальні, бурові, підривні гірничі, землечерпальні та поглиблювальні роботи на земельних ділянках, розташованих у межах охоронних зон, у місцях, де магістральні трубопроводи проходять через ріки, водойми та болота, торфозробка та організація кар'єрів для добування корисних копалин проводяться лише за письмовою згодою підприємств магістрального трубопровідного транспорту та відповідних органів державного нагляду і контролю.

На території Баранівської громади інженерна інфраструктура газопостачання складається з ГРС та розподільних газопроводів. З метою забезпечення безпечної

експлуатації об'єктів ГРМ встановлюються охоронні зони (Кодекс газорозподільних систем).

У межах охоронних зон забороняється:

- здійснювати будівництво будь-яких будівель;
- переміщати, демонтувати, засипати, пошкоджувати показники трас підземних газопроводів та місць розташування мережевих споруд на них, контрольно-вимірювальні пункти;
- відкривати самовільно люки газових колодязів і коверів, двері ГРП, ШРП, ВОГ, установок електрохімічного захисту газопроводів тощо, відкривати і закривати крани і засувки, відключати і включати електроживлення обладнання об'єктів газорозподільної системи;
- влаштовувати звалища, виливати агресивні рідини, в тому числі розчини кислот, солей і лугів;
- складувати матеріали та обладнання, в тому числі для тимчасового зберігання, вздовж траси підземного газопроводу в межах 2 метрів по обидва боки від осі, а також проводити посадку дерев і чагарників всіх видів в межах 1,5 метра по обидва боки від осі газопроводу;
- руйнувати споруди і пристрої, що запобігають пошкодженню газопроводів і споруд на них;
- кидати якорі, проходити з відданими якорями, ланцюгами, лотами, волокушами, проводити тралення жорсткими і напівжорсткими тралями при перетинанні газопроводами водних перешкод (в охоронних зонах підвідних газопроводів);
- розпалювати вогнище і розміщувати будь-які відкриті або закриті джерела вогню;
- проводити будь-які заходи, пов'язані з великим скупченням людей, не зайнятих виконанням дозволених у встановленому порядку робіт.

У зв'язку з запланованою реконструкцією існуючих та будівництвом нових автомобільних доріг загального користування зменшення забруднення атмосферного повітря в Баранівській ОТГ відпрацьованими газами автотранспорту не передбачається. Для забезпечення гігієнічних нормативів якості атмосферного повітря відстань від бровки земляного полотна доріг до житлової забудови і садівницьких товариств необхідно приймати для доріг II і III категорії не менше 100 м, для доріг IV категорії – не менше 50 м. Для захисту від загазованості вздовж доріг слід передбачити смуги зелених насаджень шириною не менше 10 м.

Запропоновані проектні рішення дозволять значно покращити стан атмосферного повітря в регіоні, виключити перевищення гранично допустимих концентрацій забруднюючих речовин у повітрі населених пунктів.

Охорона поверхневих і підземних вод

Забруднення водойм не тільки збільшує ступінь санітарно-гігієнічної та епідеміологічної загрози, але й зменшує об'єм води, придатної для використання в промислових, сільськогосподарських та комунально-побутових цілях.

Важливим напрямом в охороні поверхневих водойм повинно стати:

- проведення паспортизації річок та водосховищ;
- розробка проектів та винос в натуру водоохоронних зон та прибережних захисних смуг вздовж річок та навколо водойм;
- проведення благоустрою водоохоронних зон та прибережних захисних смуг водних об'єктів;

- дотримання водного та земельного законодавства при використанні земель водного фонду, а саме прибережно-захисних смуг водойм та водотоків;
- своєчасне проведення розчищення русел річок та водосховищ від заростання і замулення, здійснення санітарного очищення.

Для створення сприятливого режиму водних об'єктів, попередження їх забруднення, засмічення і вичерпання, знищення навколоводних рослин і тварин, а також зменшення коливань стоку вздовж річок, морів та навколо озер, водосховищ і інших водойм встановлюються водоохоронні зони та виділяються ділянки під прибережні захисні смуги.

Водоохоронна зона є природоохоронною територією господарської діяльності, що регулюється.

На території водоохоронних зон забороняється:

- використання стійких та сильнодіючих пестицидів;
- влаштування кладовищ, скотомогильників, звалищ, полів фільтрації;
- скидання неочищених стічних вод, використовуючи рельєф місцевості (балки, пониззя, кар'єри тощо), а також у потічки.

Зовнішні межі водоохоронних зон визначаються за спеціально розробленими проектами.

Прибережні захисні смуги встановлюються на земельних ділянках всіх категорій земель, крім земель транспорту.

Прибережні захисні смуги є природоохоронною територією з режимом господарської діяльності. У прибережних захисних смугах забороняється:

- розорювання земель (крім підготовки ґрунту для залуження і залісення), а також садівництво та городництво;
- зберігання та застосування пестицидів і добрив;
- влаштування літніх таборів для худоби;
- будівництво будь-яких споруд (крім гідротехнічних навігаційного призначення, гідрометричних та лінійних), у тому числі баз відпочинку, дач, гаражів та стоянок автомобілів;
- миття та обслуговування транспортних засобів і техніки;
- влаштування звалищ сміття, гноєсховищ, накопичувачів рідких і твердих відходів виробництва, кладовищ, скотомогильників, полів фільтрації тощо.

Згідно статті 88 Водного кодексу України прибережні захисні смуги встановлюються по берегах річок та навколо водойм уздовж урізу води (у меженний період) шириною:

- для малих річок, струмків і потічків, а також ставків площею менше 3 гектарів – 25 м;
- для річки Случ, водосховищ на ній та ставків більше 3 гектарів – 50 м.

Об'єкти, що знаходяться у прибережній захисній смузі, можуть експлуатуватись, якщо при цьому не порушується її режим. Не придатні для експлуатації споруди, а також ті, що не відповідають встановленим режимам господарювання, підлягають винесенню з прибережних захисних смуг.

З метою реалізації державної політики щодо забезпечення населення якісною питною водою відповідно до Закону України «Про питну воду та питне водопостачання» розроблено районну програму «Питна вода Баранівського району на 2006-5020 роки». Основними завданнями Програми є покращення забезпечення населення питною водою нормативної якості, розвиток водопровідно-каналізаційної мережі, підвищення

ефективності та надійності її функціонування, як наслідок покращення стану здоров'я населення, відновлення та раціональне використання джерел питного водопостачання.

До першочергових заходів із запобігання забрудненню поверхневих та підземних вод належить віднести забезпечення нормативної очистки зворотних (стічних) вод КП «Баранівка міськводоканал». Крім того, для раціонального використання водних ресурсів (виключення втрат свіжої води при транспортуванні) пропонується провести реконструкцію водопровідних мереж КП «Баранівка міськводоканал».

З метою охорони водних об'єктів у районах забору води для централізованого водопостачання населення, лікувальних і оздоровчих потреб встановлюються зони санітарної охорони, які поділяються на пояси особливого режиму.

I пояс (суворого режиму) включає територію розміщення водозабору, майданчика водопровідних споруд і водопідвідного каналу;

II і III пояси (обмежень і спостережень) включають територію, що призначається для охорони джерел водопостачання від забруднення.

У межах зони санітарної охорони джерел питної води та об'єктів централізованого питного водопостачання господарська та інша діяльність обмежується.

Забороняється розміщення, будівництво, введення в дію, експлуатація та реконструкція підприємств, споруд та інших об'єктів, на яких не забезпечено в повному обсязі дотримання всіх вимог і виконання заходів, передбачених у проектах зон санітарної охорони, проектах на будівництво та реконструкцію, інших проектах.

У межах першого поясу зони санітарної охорони забороняється:

- скидання будь-яких стічних вод, а також купання, прання білизни, вилов риби, випасання, водопій худоби та інші види водокористування, що впливають на якість води;
- перебування сторонніх осіб, розміщення житлових і громадських будівель, організація причалів плаваючих засобів, застосування пестицидів, органічних і мінеральних добрив, прокладення трубопроводів, видобування гравію чи піску, проведення днопоглиблювальних та інших будівельно-монтажних робіт, безпосередньо не пов'язаних з експлуатацією, реконструкцією чи розширенням водопровідних споруд і мереж;
- заготівля деревини в порядку рубок лісу головного користування.

У межах другого поясу зони санітарної охорони забороняється:

- розміщення складів пально-мастильних матеріалів, пестицидів та мінеральних добрив, накопичувачів промислових стічних вод, нафтопроводів та продуктопроводів, шламосховищ та інших об'єктів підвищеної небезпеки, що створюють небезпеку хімічного забруднення вод;
- використання хімічних речовин без дозволу державної санітарно-епідеміологічної служби;
- розміщення кладовищ, скотомогильників, полів асенізації та фільтрації, зрошувальних систем, споруд підземної фільтрації, гноєсховищ, силосних траншей, тваринницьких і птахівничих підприємств та інших сільськогосподарських об'єктів, що створюють загрозу мікробного забруднення води, а також розміщення полігонів твердих відходів, біологічних та мулових ставків;
- зберігання і застосування пестицидів та мінеральних добрив;
- розорювання земель (крім ділянок для залуження і залісення), а також заняття садівництвом та городництвом;
- осушення та використання перезволожених і заболочених земель у заплавах річок;
- заготівля деревини в порядку рубок лісу головного користування;
- видобування з водного об'єкта піску та проведення інших днопоглиблювальних робіт, не пов'язаних з будівництвом та експлуатацією водопровідних споруд;

- влаштування літніх таборів для худоби та випасання її ближче ніж за 300 метрів від берега водного об'єкта;
- закачування відпрацьованих (зворотних) вод у підземні горизонти, підземне складування твердих відходів та розробка надр землі;
- забруднення територій сміттям, гноєм, відходами промислового виробництва та іншими відходами.

У межах третього поясу зони санітарної охорони забороняється:

- закачування відпрацьованих (зворотних) вод у підземні горизонти з метою їх захоронення, підземне складування твердих відходів і розробка надр, що можуть призвести до забруднення водоносного горизонту;
- розміщення складів пально-мастильних матеріалів, а також складів пестицидів і мінеральних добрив, накопичувачів промислових стічних вод, нафтопроводів та продуктопроводів, що створюють небезпеку хімічного забруднення підземних вод;
- відведення у водні об'єкти стічних вод, що не відповідають санітарним правилам і нормам.

З метою охорони та раціонального використання водних ресурсів, відповідно до «Районної комплексної програми охорони навколишнього природного середовища на 2010-2015 роки», передбачається проведення наступних необхідних заходів:

- поточні ремонти протиерозійних гідротехнічних та водорегулюючих споруд;
- заліснення малопродуктивних, деградованих земель;
- санітарно-технічне упорядкування сміттєзвалищ.

В принципі розробка пропозицій щодо охорони вод може бути заснована на двох альтернативах: спуск в природні очищених стоків або повне припинення спуску стоків у водойми у зв'язку з переведенням підприємств на оборотне водопостачання. У першому випадку стан водного басейну району буде залежати від ступеня очищення промислових і побутових стоків, повноводності водотоку - приймача очищених стоків, від об'єму стоків і характеру їх забруднень.

Повне переведення підприємств на оборотне водопостачання - справа досить віддаленого майбутнього, оскільки вимагає величезної кількості енергії і в ряді випадків значної зміни технології. Тим не менш, в умовах прогресуючої урбанізації саме цей варіант забезпечує найбільше збереження водної складової природного середовища (при оборотному водопостачанні забір води з джерела зменшується в 20-25 разів).

Підприємства в обов'язковому порядку повинні погоджувати об'єми скидів у водоймища з місцевими органами охорони природи.

Не допускаються до скидання у водні об'єкти наступні стічні води:

- що містять шкідливі речовини, для яких не встановлено ГДК і для яких відсутні методи аналітичного контролю;
- які після очищення можна використовувати в оборотних та в повторних системах водопостачання підприємств або для зрошення в сільському господарстві;
- неочищені та недостатньо очищені виробничі, господарсько-побутові стічні води та стоки із заводських територій;
- які містять збудників інфекційних захворювань, а також стічні води, що містять радіонукліди, сміття, неочищені стоки, стоки з нафтопродуктами.

Виробничі стоки, котрі не відповідають вимогам, повинні бути попередньо очищені на очисних спорудах підприємств.

Для кожної забруднюючої речовини за допомогою розрахунків встановлюються ГДС у водоймища, дотримання яких повинне забезпечувати якість води в контрольних пунктах.

Підприємства, установи і організації, діяльність яких може негативно впливати на стан підземних вод, особливо ті, які експлуатують накопичувачі промислових, побутових і сільськогосподарських стоків чи відходів, повинні здійснювати заходи щодо попередження забруднення підземних вод, а також обладнувати локальні мережі спостережувальних свердловин для контролю за якісним станом цих вод.

Основними заходами щодо охорони підземних вод є:

- профілактичні (контроль і спостереження за якістю підземних вод, надійний в санітарному відношенні пристрій водозаборів підземних вод і т. п.);
- локальні (обмежуючі просування забруднень по водоносному пласту від. вогнища забруднення);
- відновні (ліквідація забруднення водоносного горизонту і відновлення природної якості підземних вод).

Очисні споруди стічних вод слід розмішувати з підвітряного боку по відношенню до житлових територій і нижче населених місць за течією річок. Вони повинні відділятися від житлової забудови санітарно-захисними щитами.

Поля фільтрації слід влаштовувати на легких ґрунтах, що забезпечують повне біологічне очищення заздалегідь освітлених стічних вод, при цьому ухил майданчиків повинен бути не більше 0,02. Поля фільтрації не допускається влаштовувати на територіях, що граничать з місцями вибивання клину водоносних горизонтів, за наявності тріщинуватих порід і карсту, не перекритих водотривким шаром.

У сільському господарстві, що є основним споживачем води, слід запровадити сурову економію води, раціональне її використання. Так, зміна суцільного поверхневого поливу на зрошувальних землях дощуванням або крапельним поливом дозволяє отримувати ті ж врожаї при витратах води у 5-7 разів менших. Зменшення кількості пестицидів, фосфатів, нітратів у водоймах можна досягти частково заміною хімізації сільського господарства біологічними методами боротьби зі шкідниками й хворобами рослин, чітким дотриманням сівозмін, введенням більш продуктивних і стійких до хвороб і шкідників сортів рослин.

Здійснення намічених проектом заходів по раціональному використанню і охороні вод від забруднень дозволить довести кількість води в річках і озерах до нормальних показників, досягти більш ефективного та економічного використання водних ресурсів.

Охорона ґрунтового покриву і відновлення порушених земель

Впровадження заходів з охорони земель передбачається здійснити шляхом:

- визначення та зменшення площ земель, зайнятих відкритими розробками та кар'єрами, які відпрацьовані та передача вивільнених площ для інших видів використання;
- впровадження науково-обґрунтованих сівозмін, елементів біологізації землеробства, прогресивних технологій збереження та відтворення родючості ґрунтів і ведення землеробства;
- запобігання деградаційним процесам ґрунтового покриву на найбільш ерозійно небезпечних територіях, зокрема на землях сільськогосподарського призначення, консервація деградованих, малопродуктивних та техногенно забруднених земель;
- створення та відновлення полезахисних лісових смуг, захисних лісових насаджень на землях сільськогосподарського призначення;
- розроблення Схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель з метою визначення перспективи щодо використання та охорони земель та для підготовки обґрунтованих пропозицій у галузі земельних відносин;

- проведення робіт із встановлення меж водоохоронних зон та прибережних смуг з метою охорони поверхневих вод від забруднення і засмічення та збереження їх водності;
- виготовлення правовстановлюючих документів на право користування земельними ділянками державними установами з метою упорядкування землеволодінь та запобігання незаконних вилучень даних територій, зміни їх цільового призначення.

Розвиток земельних відносин базується на основі комплексу взаємопов'язаних та хронологічно узгоджених заходів, спрямованих на реалізацію державної політики щодо вирішення проблем регулювання та управління земельними ресурсами. На даному етапі передбачається:

1. Проведення рекультивації порушених земель.
2. Консервація деградованих та малопродуктивних земель шляхом залуження та заліснення.
3. Розроблення Схем землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель.
4. Проведення робіт із встановлення меж водоохоронних зон та прибережних смуг.
5. Проведення робіт з інвентаризації земель.
6. Розроблення проектів землеустрою щодо забезпечення еколого-економічного обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь.
7. Виготовлення правовстановлюючих документів на право користування земельними ділянками бюджетними установами.

Рекультивація земель. Одним із важливих напрямків з охорони природи є рекультивація земель.

Рекультивації підлягають землі, які зазнали змін у структурі рельєфу, екологічному стані ґрунтів і материнських порід та в гідрологічному режимі внаслідок проведення гірничодобувних, геологорозвідувальних, будівельних та інших робіт.

Приведення цих земельних ділянок в придатний для використання стан і повернення їх в сільськогосподарське виробництво є одним з основних заходів відновлення та охорони земельних ресурсів.

Передбачається зменшення площ зайнятих відпрацьованими розробками та кар'єрами шляхом рекультивації.

Консервація земель. Консервації підлягають деградовані, малопродуктивні та техногенно забруднені землі, господарське використання яких є екологічно небезпечним та економічно неефективним, на яких неможливо одержати екологічно чисту продукцію та на яких відсутні умови, безпечні для здоров'я, проживання і відпочинку населення.

Консервація земель, згідно статті 172 Земельного кодексу України, здійснюється шляхом припинення їх господарського використання на визначений термін шляхом залуження або заліснення.

Порядок консервації земель затверджено наказом Держкомзему України від 17.10.2002 № 175.

Розроблення Схем землеустрою та техніко-економічного обґрунтування використання і охорони земель. Згідно вимог Земельного кодексу України, законів України «Про землеустрій» та «Про охорону земель» Схеми землеустрою є основними планувальними і передпроектними документами, що регламентують головні питання використання та охорони земель на регіональному рівні. Вони не менш, ніж на 10-15 років визначають формування раціональної системи землеволодінь і землекористувань, удосконалення співвідношення і розміщення категорій земель та

угідь, систему заходів по збереженню і поліпшенню природних ландшафтів, агроєкосистем, територій з особливими природоохоронними, рекреаційними і заповідними режимами, відновленню і підвищенню родючості ґрунтів, рекультивації порушених земель і консервуванню малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, висушення, зсувів, вторинного засолення і заболочення, ущільнення, забруднення промисловими відходами і хімічними речовинами та інших видів деградації.

На підставі закладених у Схемах землеустрою планувальних і передпроектних рішень розроблятиметься уся місцева планувальна документація, проекти та робочі проекти із землеустрою та охорони земель, лісовпорядкування, формування екологічної мережі, будівництва тощо.

Це дасть можливість подолати безсистемність та неефективність у підходах до охорони земель, зміни їх цільового призначення і забудови та консолідувати відповідні зусилля органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, органів земельних ресурсів, екології, сільського, лісового, водного господарства, інспектуючих і контролюючих органів та інших зацікавлених сторін.

Проведення робіт із встановлення меж водоохоронних зон та прибережних смуг. Вздовж річок, навколо озер, водосховищ та інших водойм з метою охорони поверхневих водних об'єктів від забруднення і засмічення та збереження їх водності у межах водоохоронних зон виділяються земельні ділянки під прибережні смуги.

Багатьма науковцями визнається, що головною проблемою ХХІ століття буде проблема чистої прісної води. Успішний розвиток нашої країни неможливий, якщо не буде докладено усіх можливих зусиль для захисту водних об'єктів.

Проте, на цей час переважна частина водних об'єктів Баранівської ОТГ не мають винесених в натуру прибережних захисних смуг та водоохоронних зон, що не дозволяє належним чином реалізувати обмеження щодо використання цих земель, що передбачені діючим законодавством, та здійснювати ефективний контроль за їх додержанням.

Проектною документацією із землеустрою мають бути визначені місце розташування і розміри земельних ділянок, землекористувачі, власники земельних ділянок, а також встановлюється режим використання та охорони територій водоохоронних зон та прибережних смуг.

Таким чином, стовідсоткове встановлення водоохоронних зон та прибережних захисних смуг навколо водних об'єктів на території Баранівської громади дасть можливість зберегти їх від засмічення та забруднення, а також визначить суворий режим господарської діяльності на цих територіях.

Інвентаризація земель. Одним із важливих заходів земельної реформи та перетворення земель на потужний ресурс соціально-економічного розвитку є здобуття достовірних та повних відомостей щодо площі, складу та якісних характеристик земель, про землекористувачів та землевласників (юридичних та фактичних), врегулювання суміжних меж. Достовірні дані про площі, межі, склад угідь та конфігурацію земельних ділянок надають можливість прогнозувати використання земель, передбачати надходження, обґрунтовано нараховувати земельний податок, сприяти здійсненню раціональної політики у сфері формування ринку землі.

Важливо знати які земельні ділянки не використовуються, або використовуються нераціонально, не за цільовим призначенням, всупереч вимогам земельного та природоохоронного законодавства. Засобом набуття таких знань служить інвентаризація.

Проведення інвентаризації земель є необхідною умовою створення інформаційної бази для ведення державного земельного кадастру, ефективного регулювання земельних відносин, раціонального використання і охорони земельних ресурсів,

оподаткування, наповнення бюджетів всіх рівнів від продажу прав оренди на земельні ділянки, оформлення правовстановлюючих документів на землю державними і комунальними підприємствами і установами.

Ці роботи можуть фінансуватися за рахунок державного і місцевого бюджетів, а також коштів інших джерел.

Проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь. Проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозмін та впорядкування угідь, розробляються з метою організації сільськогосподарського виробництва і впорядкування сільськогосподарських угідь у межах землеволодінь та землекористувань для ефективного ведення сільськогосподарського виробництва, раціонального використання та охорони земель, створення сприятливого екологічного середовища і покращення природних ландшафтів.

Проекти землеустрою визначають:

- розміщення виробничих будівель і споруд;
- організацію землеволодінь та землекористувань з виділенням сівозмін, виходячи з екологічних та економічних умов, формування інженерної та соціальної інфраструктури;
- визначення типів і видів сівозмін з урахуванням спеціалізації сільськогосподарського виробництва;
- складання схем чергування сільськогосподарських культур у сівозміні;
- проектування полів сівозміни;
- розробку плану переходу до прийнятої сівозміни;
- перенесення в натуру (на місцевість) запроектованих полів сівозмін.

Здійснення передбачених заходів дасть змогу досягти:

- підвищити родючість ґрунтів, запровадити еколого безпечні системи землеробства;
- припинити ґрунтово-деградаційні процеси, зокрема ерозію, дегуміфікацію;
- здійснити консервацію деградованих, малопродуктивних і техногенно забруднених земель;
- зменшити площі територій, зайнятих відпрацьованими розробками та кар'єрами;
- підвищити ефективність використання та охорони земельних ресурсів;
- створити інформаційну базу для ведення державного земельного кадастру;
- збільшити надходження від платежів за землю в бюджети всіх рівнів;
- оформити правовстановлюючі документи на землю бюджетними установами;
- створити та упорядкувати водоохоронні зони і прибережні захисні смуги водних об'єктів з метою охорони поверхневих вод від забруднення і засмічення та збереження їх водності;
- підвищити ефективність та екологічну безпеку використання суспільством земельних ресурсів;
- підвищити рівень родючості ґрунтів шляхом впровадження науково обґрунтованих сівозмін, ґрунтозахисних технологій;
- забезпечити сприятливі умови для планового і сталого розвитку всіх територій регіону та ефективного господарювання на землі.

Житомирською облдержадміністрацією схвалено проект Програми підвищення родючості ґрунтів на період 2014-2020 рр. В ній передбачаються економічні, екологічні, організаційні заходи із забезпечення охорони земель різних форм власності і призначення

та відповідні правові засади. Необхідним є відтворення родючості ґрунтів, припинення їх поверхневого змиву і глибинної ерозії лісомеліоративними заходами, сіянням трав. Учені засвідчують, що потрібно зменшити площу орних земель, вивести із ріллі еродовані землі, а натомість збільшити площі лісів, полезахисних лісових насаджень, сіяних луків. При розміщенні сільськогосподарських угідь треба враховувати особливості ландшафтної структури території і створювати екологічно обґрунтовані агроландшафтні системи. Потрібен екологічний моніторинг земель, своєчасне передбачення і запобігання процесам ерозії, забруднення, нераціонального вирубування лісів, замулення річок і водойм. Дійовими заходами залишаються меліорація земель, розширення площ рекреаційних угідь, заповідників, природних парків.

Таким чином, екологічній сфері буде забезпечено – раціональне використання та охорона земель, збагачення довкілля природними ландшафтами, забезпечення техногенно-екологічної безпеки життєдіяльності людини шляхом обґрунтування екологічно допустимих рівнів та режимів використання земель.

Поліпшення санітарно-епідеміологічних умов

У комплекс заходів щодо поліпшення санітарно-гігієнічних і епідеміологічних умов крім пропозицій по інженерній підготовці території, меліорації, озелененню, очищенню водоймищ, знезараженню ґрунту і так далі повинні входити і спеціальні заходи:

- вибір найбільш здорових ділянок місцевості для розміщення житлової забудови, шкіл, дитячих садів, ясел, медичних і рекреаційних установ;
- розміщення промислових виробництв по можливості відповідно до особливостей тих або інших геохімічних провінцій, підбір виробництв, що виділяють переважно ті речовини, які заповнюють недолік або нейтралізують надлишок тих або інших мікроелементів;
- у разі наявності природно-осередкових захворювань поблизу населених місць, зон масового відпочинку і тому подібне — проведення спеціальних заходів щодо оздоровлення території (боротьба з кровосасальними комахами, знищення місць скупчення мишоподібних гризунів, попередження відпочиваючих і місцевих жителів про найбільш небезпечні сезони зараження природно-осередковими інфекціями, розчищення лісових завалів, поліпшення стежкової мережі і т. д.);
- в цілях боротьби з кишковими інфекціями — устаткування на туристських привалах, в лісопарках вдосконалених туалетів, споруд питних фонтанчиків з водопровідною або артезіанською водою; запобігання бактеріальному забрудненню водоймищ і особливо водопровідній мережі;
- використання територій кладовищ і звалищ після їх закриття під парки, сквери, не раніше чим через 15-20 років при піщаних, супіщаних і суглинних ґрунтах і через 25-30 років при глинистих ґрунтах.

На території Баранівської громади нараховується 31 кладовище. По 25 з них санітарно-захисна зона не витримана, тому Схемою планування території передбачається їх закриття із заборонаю підхоронень. Санітарно-захисна зона закритих кладовищ (по закінченню кладовищного періоду) до житлових, громадських будівель, установ і зон відпочинку та об'єктів, які прирівняні до них, може бути зменшена: в міських поселеннях до 50 м, у сільських поселеннях до 100 м.

Нові ділянки під кладовища виділяються проектом із дотриманням нормативної СЗЗ 300 м.

Охорона рослинності і формування системи зелених насаджень

Система зелених насаджень включає наступні функціональні елементи:

- експлуатаційні ліси (ліси II і III груп в зонах лісозаготівель, побічного користування лісом і т. п.);
- охоронні ліси і групи (рекреаційного призначення, охоронних зон водозаборів, пам'ятників культурної спадщини і т. д.);
- захисні ліси (полезахисні, водорегулюючі, державні лісові смуги, насадження на пасовищах, уздовж залізних і автомобільних доріг, лісу навколо населених місць і т. д.);
- спеціальні ліси (санітарно-захисні зони промислових підприємств, агропромислових комплексів, лісорозсадники і ін.).

Лісокористування має бути спрямоване на забезпечення безперервного, невиснажливого та раціонального користування лісом при збереженні і посиленні водоохоронних, захисних та інших корисних природних властивостей лісів.

Провідним принципом проектування багатоцільового лісокористування є комплексне використання і відтворення всіх корисних властивостей лісу, у тому числі деревної і недеревної продукції, із визначенням видів і обсягів користування.

При проектуванні рубок головного користування передбачене раціональне використання експлуатаційного фонду, пропорційна експлуатація стиглих насаджень.

Проект лісокористування повинен розроблятися з урахуванням місцевих природних і економічних умов, основного цільового призначення лісів.

У лісах, що виконують переважно санітарно-гігієнічні та оздоровчі функції пріоритетним є їх використання для культурно-оздоровчих і рекреаційних цілей. В експлуатаційних лісах пріоритетним видом лісокористування є заготівля деревини.

В захисних лісах, а також в категоріях лісів, в яких рубки головного користування не дозволяються, передбачено проведення санітарних рубок у насадженнях, які їх потребують, з метою поступового оновлення, збереження і посилення корисних та захисних функцій лісу.

Залісненість території Баранівської громади відповідає законодавчим вимогам (відповідно до Наказу Держкомлісгоспу України від 29.12.2008 року №371 оптимальна лісистість Житомирської області повинна складати 36,0%). Площа лісів, що знаходиться на території ОТГ, становить 21327,91 га, що відповідає 35,9% заліснення території.

Збереження цінних, рідкісних і зникаючих видів рослин повинне забезпечуватися комплексом заходів правового і біологічного характеру:

- раціональним використанням флори і боротьбою з браконьерством;
- заборонаю збору і псування рідкісних і зникаючих видів рослин;
- створенням заповідників, а також колекцій і резерватів в мережі ботанічних садів, дендраріїв.

Пожежна небезпека збільшується в місцях масового відпочинку населення, на лісосіках, уздовж трас залізниць і так далі. В боротьбі з лісовими пожежами важлива профілактика, що передбачає організацію постійного нагляду за лісами, роз'яснювальну роботу серед населення (особливо в суху пору року), вміст лісів в зразковому санітарному стані, створення необхідних протипожежних розривів та інше.

Формування системи територій, що особливо охороняються

До територій, що потребують особливого ставлення, відносять землі історико-культурного призначення та природно-заповідного фонду.

Для забезпечення природної спадщини на території Баранівської громади пропонується система планувальних заходів, що має на меті сприяти просторовій гармонізації взаємовідносин між людською діяльністю і природою та включає наступні заходи:

- просторову поляризацію урбанізованих територій, що уможлиблює ослаблення антропогенного пресу на природні ландшафти;
- формування територіально-безперервної мережі території, що підлягають особливій охороні і забезпечують оптимізацію відтворення природного середовища;
- формування у складі урбанізованих територій осередків природних ландшафтів, що за своєю територіальною структурою достатні для забезпечення здорових природних умов життєдіяльності;
- забезпечення безпечного перетину (екологічних мостів) мереж урбанізованих і природних територій.

З метою досягнення цих цілей пропонується:

- формування мережі територій природно-заповідного фонду, що охоплює значну частину території громади з переважанням у структурі природно-заповідного фонду територій вищої категорії заповідності – природних заповідників, ландшафтних парків, що мають бути центрами збереження біологічного різноманіття;
- забезпечення територіальної безперервності національної екологічної мережі в межах Баранівської громади;
- прийняття системних заходів щодо забезпечення відтворення природного середовища у межах особливого режиму використання;
- сприяння відтворенню природного середовища на землях, що вибувають з аграрного використання в залежності від місця їх розташування в системі національної екомережі.

В плані реалізації рішень щодо подальшого розвитку природно-заповідного фонду важливе значення має винесення їх меж в натуру, що і передбачається за необхідне даним проектом.

Для розбудови екологічної мережі в Баранівській громаді, проектним рішенням пропонується включити наступні складові структурні елементи:

- території та об'єкти природно-заповідного фонду - загальнозоологічний заказник місцевого значення «Сестробиль» та ботанічний заказник місцевого значення «Підсніжник»;
- землі лісового фонду;
- позахисні лісові смуги та інші захисні насадження, які не віднесені до земель лісового фонду;
- територію прибережних захисних смуг з перспективою їх упорядкування, озеленення та благоустрою;
- землі оздоровчого призначення з їх природними ресурсами;
- землі рекреаційного призначення, які використовуються для організації масового відпочинку населення і туризму та проведення спортивних заходів.

На територіях – складових національної екологічної мережі - має бути забезпечене проведення спеціальних заходів, спрямованих на запобігання знищенню чи пошкодженню природних ландшафтів, рослинних угруповань, занесених до Зеленої книги України; збереження видів тварин і рослин, занесених до Червоної книги України; регіонально рідкісних видів, поліпшення середовища їх існування, створення належних умов для розмноження у природних умовах та для розселення.

На землях природоохоронного призначення забороняється будь-яка діяльність, яка негативно впливає або може негативно впливати на стан природних та історико-культурних комплексів та об'єктів чи перешкоджає їх використанню за цільовим призначенням.

Території та об'єкти природно-заповідного фонду з додержанням вимог, встановлених Законом України "Про природно-заповідний фонд України" та іншими актами законодавства України, можуть використовуватися:

- у природоохоронних цілях;
- у науково-дослідних цілях;
- в оздоровчих та інших рекреаційних цілях;
- в освітньо-виховних цілях;
- для потреб моніторингу навколишнього природного середовища.

Розміри охоронних зон визначаються відповідно до їх цільового призначення на основі спеціальних обстежень ландшафтів та господарської діяльності на прилеглих територіях. Згідно ДБН 360-92** вони становлять:

- для об'єктів природно-заповідного фонду – 0,2 км;
- для ландшафтів та окремих об'єктів природи, що охороняються – 0,1 км.

В охоронних зонах цих об'єктів не допускається будівництво промислових та інших об'єктів, розвиток господарської діяльності, яка може призвести до негативного впливу на території та об'єкти природно-заповідного фонду. Оцінка такого впливу здійснюється на основі екологічної експертизи, що проводиться в порядку, встановленому законодавством України.

Всі елементи системи природних територій, що особливо охороняються, об'єктів живої і неживої природи, слід об'єднувати коридорами, що озеленюють (відкритими просторами, поле- і вітрозахисними посадками і так далі), забезпечуючи формування природного каркаса регіону, що володіє найбільшою екологічною стійкістю (умовами лісовідновлення, різноманітністю біогеоценозів, забезпеченням міграції тварин і ін.).

Всі території, що охороняються, повинні мати охоронні або буферні зони, в яких встановлюється певний режим землекористування.

Для реалізації державної політики у сфері функціонування об'єктів природно-заповідного фонду необхідне забезпечення своєчасного виконання Указу Президента України від 23.05.2005 р. № 838/2005 "Про заходи щодо дальшого розвитку природно-заповідної справи в Україні", зокрема, що стосується установа в натурі меж територій та об'єктів ПЗФ. Вирішення цього питання можливе лише за наявності відповідного фінансування цих робіт.

Відповідно до *Земельного кодексу України* до *земель історико-культурного призначення* належать землі, на яких розташовані:

- історико-культурні заповідники, музеї-заповідники, меморіальні парки, меморіальні (цивільні та військові) кладовища, могили, історичні або меморіальні садиби, будинки, споруди і пам'ятні місця, пов'язані з історичними подіями;
- городища, кургани, давні поховання, пам'ятні скульптури та мегаліти, наскальні зображення, поля давніх битв, залишки фортець, військових таборів, поселень і стоянок, ділянки історичного культурного шару укріплень, виробництв, каналів, шляхів;
- архітектурні ансамблі і комплекси, історичні центри, квартали, площі, залишки стародавнього планування і забудови міст та інших населених пунктів, споруди цивільної, промислової, військової, культової архітектури, народного зодчества, садово-паркові комплекси, фонові забудова.

Землі історико-культурного призначення можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності. Порядок використання земель історико-культурного призначення визначається законом.

З метою захисту традиційного характеру середовища окремих пам'яток, їх комплексів (ансамблів), історико-культурних заповідників, історико-культурних заповідних територій

навколо них мають встановлюватися **зони охорони пам'яток: охоронні зони, зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару.**

Охоронна зона - територія, що виділяється для збереження найближчого середовища пам'ятки, головним чи суттєвим елементом якого вона є, а також для створення оптимальних умов огляду пам'ятки, забезпечення належного її функціонування, охорони від вібрацій, забруднень, затоплення, підтоплення й інших негативних техногенних і природних впливів.

Зона регулювання забудови - забудована чи призначена під забудову територія за межами охоронної зони, на яку поширюється композиційно-видовий вплив пам'ятки. Ця зона призначена для збереження особливостей візуального сприйняття пам'ятки, її активної ролі у композиції та пейзажі населеного місця. Вона виконує функції буферної, перехідної та синтезуючої зони у взаємодії пам'ятки з новими об'єктами довкілля.

Зона охоронюваного ландшафту - природна чи переважно природна з розосередженою іншою традиційною забудовою територія за межами охоронної зони, з якою пам'ятка має активний візуальний зв'язок. Вона визначається для збереження та реабілітації природних територій та утворень, які є характерним історичним середовищем пам'ятки та відіграють важливу роль в образі населеного місця або окремому пейзажі, що містить пам'ятку.

Склад охоронного зонування визначається у залежності від характеру розміщення пам'ятки у навколишньому середовищі у кожному конкретному випадку. Територія пам'ятки й охоронна зона є обов'язковим складовими.

Для пам'яток архітектури та історії режим зон охорони регламентує основні архітектурні риси, масштаб та габарити об'єктів реконструкції і нової забудови, характер впорядкування територій, проведення будівельних, інженерних, земляних та інших робіт; використання будівель, споруд і територій. Планувальні, будівельні, інженерні, земляні роботи в охоронних зонах пам'яток повинні здійснюватися за проектами погодженими уповноваженими органами охорони культурної спадщини.

На охоронюваних археологічних територіях, у межах зон охорони пам'яток забороняються містобудівні, архітектурні чи ландшафтні перетворення, будівельні, меліоративні, шляхові, земляні роботи без дозволу відповідного органу охорони культурної спадщини.

У зонах охорони запроваджують відповідний режим, що має сприяти збереженню як самих пам'яток, так і їх містобудівного та композиційного значення.

На територіях з історичним культурним шаром слід враховувати необхідність проведення археологічних досліджень. У разі виявлення у процесі досліджень унікальних археологічних пам'яток (фундаментів стародавніх храмів, давніх похоронних споруд, печер, житлових комплексів і оборонних систем тощо) необхідно передбачити їх музеєфікацію.

Охорона навколишнього середовища від дії шуму

Джерелами зовнішнього техногенного акустичного забруднення є всі види транспорту, промислові підприємства, комунальні об'єкти.

Джерелами зовнішнього біогенного акустичного забруднення можуть бути стадіони, базари, майданчики для мітингів, танцмайданчики, відкриті майданчики культурно-масового відпочинку, спортмайданчики, дискотеки, віварії, зоопарки, ринки для продажу тварин, тваринницькі ферми.

У районному плануванні використовують метод зниження шуму на шляху його розповсюдження, що включає наступні заходи:

- організацію необхідних територіальних розривів між джерелами зовнішніх шумів і зонами різного призначення з нормованим шумовим режимом;

- раціональне трасування транзитних магістралей, прокладку їх за межами населених місць і місць відпочинку;
- локалізацію і раціональне розміщення інтенсивних джерел шуму на даній території по відношенню до житлових зон, зон масового відпочинку, туризму;
- використання рельєфу місцевості як природного екрану;
- будівництво шумозахисних екранів;
- шумозахисне озеленення (таблиця 5.3).

Таблиця 5.3

**ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ЗВУКУ У ДБА СМУГАМИ ЗЕЛЕНИХ НАСАДЖЕНЬ
(ПО СНІП Н-12-77)**

Смуга зелених насаджень	Ширина смуги, м	Зниження рівня звуку, ДБА
1	2	3
Однорядна при шаховій посадці дерев у середині смуги	10-15	4-5
Однорядна при шаховій посадці дерев у середині смуги	16-20	5-8
Дворядна при відстанях між рядами 3-5 м, ряди аналогічні однорядній посадці	21-25	8-10
Двух- або трирядна при відстанях між рядами 3 м; ряди аналогічні однорядній посадці	26-30	10-12

Примітка. Висоту дерев слід приймати не менше 5-8 м.

Поводження з відходами

Сфера поводження з твердими побутовими відходами є дуже складною та багатогранною і в той же час дуже важливою, оскільки пов'язана зі значними матеріальними витратами і ресурсами та суттєво впливає на екологічну безпеку і санітарно-гігієнічні умови проживання населення. Ця сфера стосується всіх, оскільки негативний вплив твердих побутових відходів відчуває на собі кожен мешканець від села до міста.

Відповідно до розробленої «Районної комплексної програми охорони навколишнього природного середовища на 2010-2015 роки» в Баранівській громаді здійснюється реалізація державної політики у сфері поводження з відходами, забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, раціонального використання вторинних ресурсів, зменшення шкідливого впливу відходів на навколишнє природне середовище та здоров'я людей, поліпшення естетичного стану території району.

Програмою визначені заходи, які спрямовані на зменшення техногенного навантаження на навколишнє природне середовище - впорядкування сміттєзвалищ, ведення дозвільної документації (щорічна ревізія паспортів МВВ), створення пунктів для прийому вторсировини.

Виходячи із основних проблем регіону Схемою планування території пропонується:

– впровадження роздільного збирання та сортування відходів з метою використання їх компонентів, як вторинної сировини, запобігання безповоротним втратам під час захоронення відходів, унеможливлення потрапляння у навколишнє природне середовище небезпечних речовин, що в них містяться, та зменшення площі земельних ділянок, необхідних для розміщення полігонів;

– удосконалення технології збирання та перевезення відходів шляхом технічного переоснащення контейнерного господарства та парку спеціально обладнаних транспортних засобів;

- розроблення сучасних технологій утилізації відходів, що відповідають вимогам енергоефективності та екологічної безпеки, застосування яких гарантує зниження рівня забруднення навколишнього природного середовища, забезпечує використання відходів як енергетичних і матеріальних ресурсів (за умови надання державної підтримки);
- удосконалення технології захоронення залишків відходів, що не можуть бути перероблені або утилізовані, з метою запобігання їх негативному впливу на навколишнє природне середовище;
- проведення роз'яснювальної роботи, спрямованої на підвищення рівня екологічної свідомості населення.

Розв'язати основні проблеми громади по знешкодженню ТПВ можливо за такими напрямками:

- замовлення та виготовлення проектів землеустрою щодо виділення земельних ділянок під місця видалення відходів;
- виготовлення проектно-кошторисної документації на місця видалення відходів;
- будівництво сміттесортувальної станції;
- створення полігону для захоронення залишкових спресованих ТПВ;
- облаштування санітарних зон полігону;
- спорудження контрольних свердловин з метою контролю забруднення підземних вод;
- розроблення схеми санітарного очищення територій населених пунктів громади;
- створення сміттевозного парку;
- придбання контейнерного господарства;
- впровадження новітніх технологій щодо переробки ТПВ;
- поліпшення якості обслуговування населених пунктів у сфері поводження з побутовими відходами;
- рекультивація сміттєзвалищ.

Виконання намічених заходів забезпечить:

- поліпшення санітарного стану населених пунктів громади;
- зменшення шкідливого впливу твердих побутових відходів на навколишнє природне середовище і здоров'я людини;
- поліпшення якості обслуговування населених пунктів у сфері поводження з побутовими відходами;
- започаткування впровадження роздільного збору твердих побутових відходів з метою використання ресурсоцінних компонентів відходів;
- впровадження нових технологій переробки, сортування відходів.

Керуючись ст.21 Закону України “Про відходи”, варіанти розміщення на своїй території сміттепереробних підприємств, організацію полігонів для захоронення залишкових відходів, створення системи сміттесортувальних станцій вирішуються органами самоврядування.

Нормативний розрахунок річного обсягу ТПВ для населення Баранівської громади (зважаючи на демографічний прогноз) складає: $21000 \times 0,28 = 5880$ т. Планування сміттепереробних заводів, полігонів для захоронення залишкових ТПВ розраховується відповідно до розрахованого щорічного обсягу відходів.

Нормативні обсяги ТПВ на прогнозний стан (ДБН 360-92**, п.10.33) представлено в розрізі населених пунктів громади в таблиці 5.4.

Таблиця 5.4

Нормативні обсяги ТПВ

Пор. №	Назва	Перспективне населення, тис. осіб (розрахунковий період)	Нормативний обсяг накопичення ТПВ, тис. т /рік
1	2	3	4
1.	м. Баранівка	11,17	3,13
2.	с. Вірля	0,5	0,14
3.	с. Климентіївка	0,64	0,18
4.	с. Марківка	0,33	0,09
5.	с. Глибочок	0,56	0,16
6.	с. Стара Гута	0,77	0,22
7.	с. Ялишів	0,04	0,01
8.	с. Лісове	0,06	0,02
9.	с. Явне	0,08	0,02
10.	с. Йосипівка	0,3	0,08
11.	с. Табори	0,37	0,10
12.	с. Жари	0,13	0,04
13.	с. Деревщина	0,01	0,01
14.	с. Кашперівка	0,56	0,16
15.	с. Гриньки	0,18	0,05
16.	с. Озерянка	0,1	0,03
17.	с. Рогачів	0,78	0,22
18.	с. Острожок	0,36	0,10
19.	с. Рудня	0,03	0,01
20.	с. Млини	0,08	0,02
21.	с. Суємці	0,62	0,17
22.	с. Володимирівка	0,03	0,01
23.	с. Смолдирів	0,47	0,13
24.	с. Смолка	0,02	0,01
25.	с. Іванівка	0,03	0,01
26.	с. Земля	0,42	0,12
27.	с. Середня	0,04	0,01
28.	с. Вишнівка	0,01	0,01
29.	с. Берестівка	0,3	0,08
30.	с. Ситисько	0,04	0,01
31.	с. Мирославль	0,34	0,10
32.	с. Зрубок	0	0
33.	сел. Полянка	1,63	0,46
34.	с. Будисько	0	0
	ВСЬОГО:	21	5,91

Для поліпшення екологічного стану території на розрахунковий період пропонується будівництво сміттесортувальної станції (для потреб Баранівської громади) з дотриманням вимог по СЗЗ – 300м. Необхідна площа – 0,5 га. Розміщення станції доцільно в районі існуючого сміттєзвалища, після його рекультивації. Фракції, невіддатливі сортуванню і переробці, підлягатимуть похованню на полігоні після пресування. Тому проектом

планується розміщення полігону для захоронення спресованих ТПВ поряд із проектною сміттесортувальною станцією з СЗЗ 500 м.

Реконструкція та облаштування діючих полігонів для захоронення ТПВ та неутилізованого залишку після переробки ТПВ (10-20% загальної кількості ТПВ) передбачається на перехідний період до впровадження максимальної сміттєпереробки. Об'єкти видалення відходів мають відповідати існуючим будівельним та санітарно-гігієнічним вимогам («Полігони твердих побутових відходів Основні положення проектування» (ДБН В.2.4-2-2005) та ДСП 173-96).

На першому етапі необхідно провести санітарно-технічне упорядкування полігонів та сміттєзвалищ, далі – поступове виведення їх з експлуатації та перехід на систему формування регіональних сміттєпереробних підприємств.

Передбачається, що основним споживачем продукції сміттесортувальної станції стане сміттєпереробний комплекс м. Новоград-Волинський (Схема санітарного очищення Житомирської області). Крім того, відповідно до Обласної комплексної програми охорони навколишнього природного середовища в Житомирській області на 2014-2016 роки передбачається будівництво полігону твердих побутових відходів у м. Новограді-Волинському (додаток 2).

Окремо варто розглянути питання **біологічно-безпечних методів знешкодження трупів тварин**, що є одним із самих актуальних з точки зору біологічної безпеки.

Відповідно до «Правил облаштування і утримання діючих (існуючих) худобомогильників та біотермічних ям для захоронення трупів тварин у населених пунктах України», які забороняють розміщення нових худобомогильників, на перспективу не передбачається створення нових худобомогильників.

Діючі худобомогильники і біотермічні ями реєструються за місцем їх розташування управліннями ветеринарної медицини в містах (районах) та оформляються ветеринарно-санітарною картою. Територію худобомогильника, біотермічної ями огорожують суцільним парканом з цегли, блоків, дерева заввишки не менше двох метрів, із внутрішнього боку паркану по всьому периметру викопують рів глибиною 0,8-1,4 м і шириною не менше 1,5 м з насипом валу з виїнятого ґрунту. В'їзд на територію худобомогильника, біотермічної ями обладнують воротами, а біотермічні ями закривають кришками із замком. Через рів облаштовують міст для заїзду.

Санітарно-захисна зона від худобомогильника до житлових і громадських будівель (населених пунктів), зон відпочинку та інших об'єктів, пов'язаних з постійним перебуванням людей, складає не менше 1000 метрів (згідно "Правил облаштування і утримання діючих (існуючих) худобомогильників та біотермічних ям для захоронення трупів тварин у населених пунктах України").

У санітарно-захисних зонах забороняється:

- будівництво тваринницьких приміщень, ферм, комплексів, літніх таборів для тримання тварин;
- розміщення житлових будинків з прибудинковими територіями гуртожитків, готелів, будинків для приїжджих, дитячих дошкільних закладів, загальноосвітніх шкіл, лікувально-профілактичних та оздоровчих установ загального та спеціального призначення зі стаціонарами, наркологічних диспансерів, спортивних споруд;
- джерел централізованого водопостачання, водозабірних споруд, споруд водопровідної розподільної мережі;
- виділення земельних ділянок для проведення гідромеліоративних, пошукових, будівельних та інших робіт, пов'язаних з виїмкою та переміщенням ґрунту, затопленням,

підтопленням або зміною рівня ґрунтових вод, а також передачу в оренду, продаж у власність, виділення під сади, городи та в інше землекористування;

– території закритих худобомогильників та біотермічних ям, де були захоронення трупів тварин, які загинули від сибірки, сказу, трихінельозу, емкару, сапу та інших особливо небезпечних інфекційних хвороб тварин невстановленої етіології, забороняється використовувати на невизначений термін для будь-яких цілей.

Проектом пропонується поступове закриття діючих на території громади худобомогильників за рахунок роботи Шепетівської філії ДП «Укрветсанзавод».

Згідно «Правил облаштування і утримання діючих (існуючих) худобомогильників та біотермічних ям для захоронення трупів тварин у населених пунктах України» рішення про виведення з експлуатації худобомогильників повинні прийматися комісією з представників Державної служби ветеринарної медицини, Державної санітарно-епідеміологічної служби, Державної екологічної служби.

Використання території закритих худобомогильників та біотермічних ям (не раніше ніж через 25 років після останнього захоронення) дозволяється за умови, що на них не було здійснено захоронення трупів тварин, які загинули від сибірки, сказу, трихінельозу, емкару, сапу та інших особливо небезпечних інфекційних хвороб тварин невстановленої етіології, за погодженням з місцевими органами державної служби ветеринарної медицини, санітарно-епідеміологічної служби, державної екологічної служби, при відповідному рівні упорядкування, під парки та сквери.

Щодо вирішення питання поводження з відходами тваринного походження в перспективі - найбільш ефективним і економічно вигідним є метод знищення трупів тварин шляхом високотемпературного спалювання в спеціальних печах (інсінераторах), перевагами якого є те, що:

- відходи знищуються безпосередньо на місці їх утворення за короткий проміжок часу;
- побічними продуктами спалювання є в основному вода, вуглекислий газ і до 5 % сухого залишку у вигляді солей трикальційфосфату;
- при згорянні повністю відсутній дим та запах;
- дозволяється встановлювати всього за 6 м від будь-якої будівлі або потенційно займистої споруди;
- економічність;
- енергія, що виробляється при згорянні, може бути цінним побічним продуктом.

Застосування даного методу дозволить покращити епізоотичний та санітарний стан у Баранівській громаді, оскільки таким чином виключається транспортування відходів за межі підприємств і передбачається утилізація їх на місці утворення.

Отже, проектним рішенням передбачається обладнання сільськогосподарських підприємств регіону інсінераторами.

Не менш небезпечною є проблема **накопичення гнойових відходів тваринницьких комплексів**. На існуючих тваринницьких комплексах з прив'язним і безприв'язним, вигульним і безвигульним утриманням тварин утворюються різні види гною: підстилковий (твердий), безпідстилковий (напіврідкий або рідкий) і гноєві стоки, розбавлені технічною водою.

На 90% сільськогосподарських підприємств відсутні засоби зберігання, знезараження, утилізації, переробки гною та підготовки його до використання. Гній вважається головним органічним добривом при вирощування рослин. В більшості господарств отриманий від тварин гній з приміщень транспортується на поле, де складається у бурти. Потім з цих буртів гній вноситься без підготовки у ґрунт.

Зважаючи на те, що господарства часто знаходяться в межах населених пунктів, при наявності великої кількості гною створюються антисанітарні умови не тільки безпосередньо на території ферми, а й на значній відстані від неї, що загрожує забрудненням ґрунту, водних джерел і повітряного басейну.

Крім того, реальну загрозу гній створює насамперед як джерело інфекції та інвазії. Вся маса гною на 14–18 % складається з мікроорганізмів, яких при цьому налічується до 30 різних видів. Збудники інфекційних та інвазійних хвороб (сальмонельозу, бруцельозу, туберкульозу, ящуру, яєць гельмінтів, сибірки, паратифозних інфекцій тощо) у масі гною зберігаються досить тривалий час. Гній також є джерелом поширення дерматомікозів та іншої грибної мікрофлори. Особливо небезпечним є гній як джерело глистяних хвороб: аскаридозу, трихоцефальозу та ін. Епідеміологічна та епізоотична небезпечність гною проявляється і в тому, що він у багатьох випадках є місцем розмноження мух і середовищем для гризунів, які є переносниками багатьох інфекційних та інвазійних хвороб (дизинтерії, паратифу, бешихи, лептоспірозу тощо).

Загроза від гною пов'язується з можливою наявністю у ньому отруйних хімічних сполук як мінерального, так і органічного походження. Досить специфічний неприємний запах гноевих мас, зумовлений вмістом деяких хімічних сполук (амінів, сірки, меркаптанів, сірководню, органічних кислот тощо), створює сморід навколо ферми у радіусі кількох кілометрів. До того ж, у масі гною можуть бути солі важких металів (внаслідок корозії устаткування), залишки пестицидів, антибіотиків (після специфічних обробок тварин), радіонуклідів. Всі ці сполуки в розчиненому і суспензованому стані призводять при потраплянні їх у водоймища до загибелі риби, сповільнення росту рослин та зниження врожаю.

Схемою планування території Баранівської громади пропонується:

- забезпечити безпечне зберігання гноєвідходів на тваринницьких фермах для запобігання забрудненню навколишнього середовища та погіршенню санітарно-епідеміологічної ситуації в громаді шляхом контролю за дотриманням діючих санітарних та екологічних норм;
- надавати перевагу переробці тваринних відходів шляхом будівництва спеціальних переробних комплексів.

При цьому слід врахувати наступні переваги:

- максимальне повернення поживних речовин з гною в ґрунти;
- скорочення витрат на зберігання й утилізацію гною;
- вироблення екологічно безпечних і ринково-придатних органічних добрив;
- мінімізація негативних екологічних впливів і наслідків (запобігання виділенню шкідливих газів, зниження запахів, інактивація патогенної мікрофлори та проростання насіння бур'янів);
- отримання додаткового енергетичного ресурсу – біогазу.

Одним із перспективних напрямів розв'язання проблем охорони навколишнього середовища та одержання додаткових енергоресурсів і водночас комплексного використання відходів індустриального тваринництва можна вважати виробництво з них біогазу. Останній є продуктом переробки органічних відходів тваринництва за допомогою так званих метанових мікроорганізмів. Цей газ можна використовувати для підігрівання води та приготування кормів. При одержанні біогазу без доступу повітря перероблюваний гній повністю зберігає азот в органічному добриві (тоді як при компостуванні його майже половина азоту втрачається). Крім того, за таких умов насіння бур'янів, що міститься у

відходах тваринництва, втрачає свою схожість, а хвороботворні мікроби, яйця гельмінтів тощо знешкоджуються.

3. ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ СХЕМИ ПЛАНУВАННЯ ТЕРИТОРІЇ ГРОМАДИ

Таблиця 7.1

Назва показника	Одиниця виміру	Значення показників	
		Станом на вихідний рік	Станом на розрахунковий строк
1	2	3	4
Площа території в межах проекту у тому числі:	га	59 366,3	59 366,3
- землі сільськогосподарського призначення	га/%	34726,19/58,67	33164,7993/55,86
- ліси та інші лісовкриті площі	га/%	21327,91/36,04	21327,91/36,04
- забудовані землі	га/%	673,3/1,14	2234,69/3,76
- відкриті землі	га/%	1857,15/3,1	1857,15/3,1
- внутрішні води	га/%	781,75/1,32	781,75/1,32
З усіх земель:			
- природноохоронного призначення	га	1669,00	1669,00
- оздоровчого призначення	га	8,28	13,88
- рекреаційного призначення	га	-	8
- історико-культурного призначення*	га	-	-
Кількість населених пунктів, у тому числі:	од.	34	34
- міст (районного значення)	од.	1	1
- селищ міського типу	од.	1	1
- сільських населених пунктів	од.	32	32
Населення громади, у тому числі:	тис.осіб	24,006	21,00
- міське	тис.осіб	13,612	12,8
- сільське	тис.осіб	10,394	8,2
Житловий фонд, всього:	тис.м ² загальної площі	617,594	983,2
Кількість населених пунктів, всього: у тому числі:	од.	34*	34* (35)**
- міст (районного значення)	од.	1	1
- селищ міського типу	од.	1	1 (2)**
- сільських населених пунктів	од.	32*	32*
Населення громади, у тому числі:	тис. осіб	24,005	21,0
- міське	тис. осіб	13,612	12,8
Щільність населення	осіб/км ²	40,437	35,374
Загальна довжина залізничної	км	2,6	2,6

1	2	3	4
мережі			
Довжина автомобільних доріг	км	171,1	198,7
У тому числі			
- з твердим покриттям (усього)	км	164,9	198,7
З них:			
державного значення:	км	45,0	53,7
- міжнародні (М)	км	-	-
- національні (Н)	км	-	-
- регіональні (Р)	км	-	-
- територіальні (Т)	км	45,0	53,7
місцевого значення:	км	126,1	145,0
- обласні	км	38,6	43,3
- районні	км	87,5	101,7
Щільність транспортної мережі:			
- залізничної	км/тис. км ²	4,4	4,4
- автомобільної	км/тис. км ²	277	334
Загальний обсяг водоспоживання	тис м ³ /добу	0,219	12,695
Загальний обсяг водовідведення	тис.м ³ /добу	0,3	12,141
Споживання природного газу	млн. м ³ / рік	8,535	41,284
Споживання тепла	МВт	данні відсутні	595,102
Споживання електроенергії	млн. кВт год/рік	37,975	125,737

• межі об'єктів культурної та археологічної спадщини та межі регулювання забудови нанесено орієнтовно та потребують додаткових вишукувань

• * - на даний час у Баранівській громаді є 1 безлюдне село (Будисько), а на період до 2037 р., при збереженні існуючих тенденцій зміни чисельності населення, їх може стати 2 (села Будисько та Зрубок), тобто загальна кількість населених пунктів становитиме 32, у т.ч. сільських – 30;

• ** - у разі приєднання смт Першотравенська до Баранівської громади, кількість смт у ній може стати 2, а загальна кількість населених пунктів – 35.